

EXPORT – IMPORT

Kostelík Sv. Jakuba v Bedřichově Světcí

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

OHK Most

1/2017

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 11 / 47. VYDÁNÍ / BŘEZEN

V ČR není koordinace podpory exportu...

Hlavní rozhovor s viceprezidentem HK ČR
Bořivojem Minářem
Str. 6–9

Podpora diplomacie pro export...

Článek náměstka ministra ZV Martina Tlapy
Str. 14–15

Kauza KOSVAJ – pro dobrotu na žebrotu...

Článek od Mosteckého ROTARY
Str. 34

 Komora s.r.o.

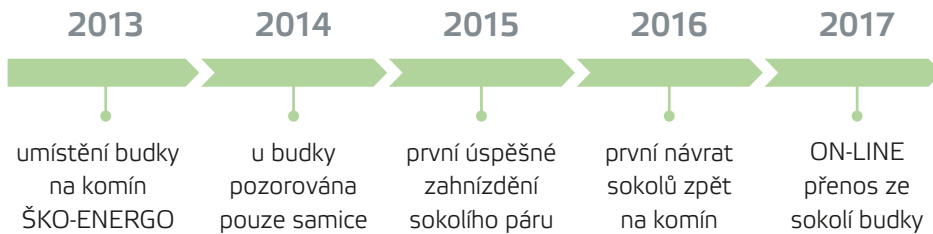
Požadavky na výrobky v EU známe, tak pojďme ven...

Str. 20–21

Ing. Bořivoj Minář

Komín mladoboleslavské teplárny opět domovem sokolů

Sokol stěhovavý opět našel cestu do umělého hnízda na dvousetmetrovém komíně ŠKO-ENERGO v Mladé Boleslavi

„Když jsme umístili na náš komín umělé hnízdo, doufali jsme, že se v něm sokoli zabydlí a vyvedou v něm na svět svá mláďata. To se už dvakrát podařilo. A nyní se k nám sokol vrátil potřetí. Mám z toho velkou radost. Říká se „do třetice všeho dobrého“, takže věřím, že za pár týdnů budou nad Mladou Boleslaví opět kroužit „naše“ mláďata. Vše nasvědčuje tomu, že se nám podařilo nastartovat populaci sokola stěhovavého v Mladé Boleslavi,“ okomentoval návrat sokola stěhovavého jednatel společnosti ŠKO-ENERGO Ing. Jaromír Vorel.

Společnost ŠKO-ENERGO instalovala v letošním roce na předposlední ochoz komína, kde je umístěno umělé hnízdo, webovou kameru, která neustále dokumentuje život sokolího páru, který v těchto dnech očekává přírůstek 4 mláďat do rodiny.

I vy tedy máte možnost sledovat aktuální dění on-line...

Mladá Boleslav

– nejvýchodnější české město se sokoly na komíně

Kdyby společnost ŠKO-ENERGO neumístila na svůj komín budku, Mladá Boleslav by zůstala pro sokoly neatraktivním místem k hnízdění. Nyní se ale díky tomu může pyšnit pomyslným titulem „nejvýchodnější české město se stavbou obsazenou sokoly“. Sokolí život nad městem okomentoval i český ornitolog Václav Beran:

„Je pozoruhodné, že fenomén hnízdění na lidských stavbách se k nám šíří od západu, z Německa. Proto kolonizace lidských staveb postupuje také v České republice od západu a komín ŠKO-ENERGO je zatím nejvýchodnější stavba obsazená sokoly. Pokud umístíme v současné době budku pro sokoly na vhodnou stavbu na západě republiky, je prakticky okamžitě obsazena párem. Budky instalované na východě však na své nájemníky zatím čekají několik let. Vlna sokolů hnízdících na stavbách k nim zatím nedorazila. To poukazuje na alespoň částečnou izolovanost hnízdišť na stavbách a na skalních hnízdech.“

Sokol stěhovavý je stále kriticky ohrožený druh, takže z hlediska další kolonizace staveb dále na východě je hnízdění sokolů na komíně ŠKO-ENERGO velmi významné. Sokol se dožívá přibližně dvaceti let a když si vybere místo k hnízdění, a to zůstává vhodné i v následujících letech, hnízdí zde ti samí sokoli opakovaně. Také v případě mladoboleslavského páru předpokládáme, že tu hnízdí stále ti samí sokolí rodiče. Ale bohužel o nich zatím nic nevíme. Letos to ale snad díky webové kameře a plánovanému kroužkování zjistíme.“

Motto: „Nikdo z nás nemá křišťálovou kouli, aby nám řekl, co se stane v budoucnu. Podnikatelé, kteří nejsou ochotni přestat občasnou bouří, by raději neměli opustit domácí hřiště.“

Tomáš Baťa

Vážení čtenáři.

„Export – import“ je hlavní téma tohoto vydání TEMA. Pod tímto pojmem si každý představí pohyb a prodej zboží, výrobků a třeba i výstavbu elektrárny. Ovšem importovat a exportovat mnohdy i násilím, se dají také ideologie, víra, politická uspořádání, tedy statky nehmotné. Dnešní svět nabízí řadu příkladů a důsledky bývají i fatální. Zničující „ideologické“ války, byť mnohdy s ekonomickým podtextem, se staly součástí dnešních dnů a díky vyspělým telekomunikačním technologiím téměř v „přímém přenosu“. O pohled na tyto dva pojmy jsme se, v širších souvislostech, v tomto vydání TEMA pokusili věnovat.

K hlavnímu rozhovoru jsme tentokrát pozvali viceprezidenta HK ČR Bořivoje Mináře, který se podporou exportu, v rámci svého komorového mandátu, velmi angažuje a i s několika otázkami v širších souvislostech se zdárně vypořádal. Jsme rádi, že poprvé vyslyšel náš požadavek na článek představitel ministerstva zahraničních věcí a pan náměstek Martin Tlapa ve svém článku představil praktický vztah MZV ČR k podpoře exportu. Zahraniční obchod očima předsedkyně ČSÚ Ivy Ritschelové nemůže v tomto vydání také chybět. K tématu také patří problematika průmyslových zón, ke které se jistě někdy příště podrobněji vrátíme, ale dnes na několik otázek odpověděla paní Marie Divišová a Jaroslav Krch. Obdobnému tématu zahraničních investic se věnuje také předseda KHK UK František Jochman. I v letošním roce pokračujeme známými rubrikami „DOT“ od Františka Kružíka, „Načrtnuto“ od Lucie Bartoš, „téma TEMA“ podle Jochmana a Drzý smailik – ten je opravdu věčný. Náš tým pravidelných glosátorů se rozrostl o ředitele našeho muzea Michala Soukupa s jeho historickým ohlédnutím v nové rubrice „Factum est faktum“.

Na závěr bych rád upozornil na článek od místního ROTARY klubu, ve kterém je popsán smutný výsledek péče o kostelík Svatého Jakuba v Bedřichově Světci, na jehož záchraně se významnou měrou podílely také členské firmy naší OHK a který po opravě a zvelebení Římskokatolická církev, která jej kdysi nechala dospět do havarijního stavu, odmítla dál smlouvou zapůjčit obci k péči a pořádání kulturních akcí.

V dnešním vydání je toho samozřejmě mnohem více a další texty, které se do tištěné podoby nevešly najdete na našich webových stránkách.

Přeji krásné jarní dny.

Ing. Rudolf Jung, předseda OHK Most

POSTSKRIPTUM – JEN TAK MIMOCHODEM

Motto: *Z deníku partyzánského velitele kdesi v lesích:*

Ráno – dobyli jsme lesík.

Večer – takticky jsme ustoupili a ztratili lesík.

Ráno – opět jsme překvapivým útokem dobyli lesík.

Poledne – zase jsme kvůli pozdnímu obědu ztratili lesík.

Večer – přišel rozružený hajnej a vyhnal nás všechny.

Vážení čtenáři

Ne Evropou, ale nyní Českem obchází strašidlo **EET**. Elektronická Evidence Trpělivosti.

I tak se dá vnímat dnes již populární zkratka, protože do značné míry i o trpělivost podnikatelů také jde a nalézt technické řešení jejího měření by stálo za grant.

Bohužel veřejnost ani obecnou politiku zatím nevzrušuje měření trpělivosti národa, ale tržeb. Nejde o to, že by se daně měly platit a nejde ani o podivuhodný argument o narovnání již rovného daňového vypořádání se s daňovou povinností k státu (zákony a to i daňové platí pro všechny – tak jaká nerovnost), nejde také o samotný individuálně pojatý princip kontroly tržeb, ale nesměla by to být „tisíciprvá“ povinnost podnikatelů. Takže se vtírá osidlná otázka, kde to skončí. Další a další úředníci se budou hlásit o svoji nepostradatelnost a co by bránilo pokračování, třeba na následujícím pitomoučkém příkladu.

„Je smutnou skutečností, že Češi až mají všichni zákonem nařizeno jezdit v obci 50 km/hod. toto nedodržují a kontrolní činnost policii neúměrně zatěžuje a omezuje při řešení jiných naléhavějších případů. Navíc městské policie toto odvádí od náročných úkonů při zajišťování veřejného pořádku. I tady by mohla a měla sehrát svoji roli technika 3.tisíciletí a zavést pořádek. Proto je k zamyšlení toto: na začátek každé obce k příslušné ceduli přidat čidlo, které při průjezdu vyše signál do řidičem zakoupené skříňky v každém vozidle, která od tohoto okamžiku začne registrovat rychlost vozidla v obci až do signálu značky u cedule konce obce. Skříňka řidiči umožní v pravidelných intervalech po ukončení dne vytisknout na standardní papírek graf a odeslat na určenou instituci, která po stanoveném časovém období toto vyhodnotí, zsumarizuje a zpětně pošle výměr případné pokuty. Kopii zašle správci bodového systému, který zanese do systému přestupku úměrnou bodovou ztrátu. A to by bylo aby se Češi naučili dodržovat zákon.“

Lze jen doufat, že to nebude inspirací, ale jen varovnou nadsázkou.

Trpělivostí podnikatelů ovšem neotřásá jen ona zmíněná evidence tržeb (teď mne napadá jak to bude dělat naše OHK, když od opozdilců vybírá vložené přímo na konferencích), ale „marksistické“ nápady MPSV, co všechno lze ještě hodit na bedra zaměstnavatelů. Abychom nebyli daleko od tématu elektronické evidence, pak samozřejmě budeme také Elektronicky Evidovat Třeba obnovení výplaty nemocenské zaměstnavatelem v prvních třech dnech nemoci, zavedení povinných sick days, dlouhodobého pečovatelského volna, otcovské dovolené, agendy exekucí zaměstnanců, jejich stres, pátý týden dovolené a tak dále, dále, dále... A jak jinak, než interpretace z druhé, tedy zaměstnavatelské strany – Elektronická Evidence Troufalosti státní byrokracie.

Pokračování na 4. straně

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

David Kádner

Pokud zaregistrujeme téma tohoto vydání, kterým je „Export-Import“, představíme si okamžitě dovezené zboží a výrobci samozřejmě zboží z naší republiky vyvezené. Ovšem importovat i exportovat se dají nejen hmotné statky, ale i ideologie, myšlenky, víra, životní styl a podobné statky nehmotné, včetně principů „naší“ demokracie. Pokud k nechtěným statkům hmotným můžeme do cesty postavit normy, technické předpisy, cla a podobné výdobytky moderního byznysu, u nehmotných věcí je to nepoměrně složitější, když společenským vývojem se stala svoboda vyznání a projevů základním právem člověka. O to více je znepokojující skutečnost, že do Evropy, a i k nám, se importují ideologie, které jsou jejich nositelé schopni podpořit všemi prostředky hrubého a zákeřného násilí i za cenu lidských životů, včetně toho svého. Ve světle událostí uplynulého období, kdy numerická úspěšnost atentátníků ve vztahu k jejich obětem je z jejich zvráceného pohledu velmi efektivní, se naskytá otázka, jak to s tou naší evropskou humanitou, či lépe řečeno pseudohumanitou, ve vztahu k naší bezpečnosti vlastně je. O zamyšlení a odpověď jsme na tuto jednu, pravda asi rozsahem významnou, otázku požádali „našeho“ poslance Parlamentu ČR a předsedu „Výboru pro obranu“ Poslanecké sněmovny, pana Davida Kádnera.

„Pane poslanče, řekněte nám spíše více větami – cítíte se u vás na Nové vsi, v Mostě, v Praze, v ČR a v Evropě bezpečně? – bráníme se a ubráníme se náporu ideologií, jejichž cílem je naše hodnoty a nás samé zničit, v lepším případě zotročit?“

Není úplně jednoduché na vaši otázku odpovědět, ačkoliv je samozřejmě velmi aktuální. Bezpečnostní situace v Evropě se za poslední dva roky velmi proměnila a měnit se, bohužel, bude i v dalších letech. Posledních dvacet let jsme tady žili v dojmu, že nám vlastně nic nehrozí. Jako největší ohrožení jsme vnímali loupeže, drobnou kriminalitu nebo napadení ze strany jednotlivců. Stali jsme se lhostejnými vůči tomu, co se nedělo přímo nám. Místo toho, abychom v některých situacích alespoň přivolali pomoc, odvracíme tvář, protože nás se to přímo netýká. To je filosofie zakořeněná ve velké většině lidí a předáváme tento vzor i našim dětem. Tento náš přístup nahrává organizovanému zločinu a teroristickým útokům, se kterými se teď, v době imigrace, setkává Evropa čím dál častěji. A my na to neumíme adekvátně reagovat.

Pokračování na 4. straně

OBSAH

TEMA
technika | ekonomika | marketing | aktualityvydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Ing. Lenka Povářová

předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová

členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová

sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník

náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.

Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Editorial, Postskriptum, JoJo 3

Obsah, Postskriptum, JoJo 4

V ČR není koordinace podpory exportu 6–9

Načrtnuto... od Lucie Bartoš 11

Celní správa dnes 12–13

Praktická podpora diplomacie pro export 14–15

Inspekce práce a cizinci 16

KOMORA SNS – služby pro české podnikání 17

Ložkému exportu dominovala auta 18 – 19

Požadavky na výrobky v EU známe, tak pojďme ven 20 – 21

CzechTrade = podpora exportu 24 – 25

Export a zákon 26

Poručíme větru dešti! 28–29

Bezpečnost práce 28–29

Factum est factum 30

Téma „TEMA“ podle Jochmana – Investiční pobídky a jejich dopad na české podnikání 31

ROTARY – malá pohádka z našeho života 34

Obchod a sankce 35

Investiční pobídky nebo podbídky? 36

Průmyslové zóny – co je nového 37

DOT – Kladivo na čarodějnice verze 3.0 – 2. část 38–39

Export do Číny? Ne bez čínského komerčního kódu CCC! 40

Drzý smajlík 41

Otázka na závěr 42

OHK Most neručí za obsah článku. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

Co se do TEMA nevešlo naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

JO-JO

Dokončení ze 3. strany

Samozřejmě, máme tu bezpečnostní složky, které by nás měli ochránit. Já si ale stojím za tím, že bez pomoci nás všech to prostě nepůjde. Jako vzor v tomto směru vnímám Izrael, který se před několika lety ocitl ve velmi podobné situaci a dnes mají bezpečnost vypracovanou na takové úrovni, že se k nim jezdí ostatní státy učit, jak na to. Ptáte se, jak je to možné? Každý izraelský občan svým chováním svou zemi vlastně brání. Všimají si krizových situací ve svém okolí a umí na ně reagovat. To je něco, co bychom si měli všichni uvědomit, a pak se v Evropě můžeme začít cítit daleko bezpečněji.

Důležité je samozřejmě také podporovat armádu, mít dostatečný počet vojáků a policistů. Vytvořit pro ně takové materiální a legislativní podmínky, aby nás mohli účinně chránit.

K otázce, zda se cítím bezpečněji na Nové Vsi v Horách, v Mostě anebo v Praze je odpověď jasná. Nejbezpečněji se cítím u nás na obci, lidé tady žijí pořád ještě pospolitě a při problému se semknou. To je něco, co již ve městech schází. A tím se vlastně vracíme k tomu, co jsem říkal na začátku. Lhostejnost je začátkem našeho konce.

Pokud půjdeme ještě dál a budu porovnávat, zda se cítím bezpečněji u nás, v Čechách, anebo v Evropě, pak určitě u nás. Je to zásluha našich úzasných a ve světě oceňovaných vojáků a policistů, cením si zkušeností nasbíraných na zahraničních misích. Jako Česká republika z toho můžeme do budoucna jen těžit.

David Kádner
poslanec Parlamentu ČR

POSTSKRIPTUM

Dokončení ze 3. strany

„Ale pozor – prostor k povinnostem zaměstnanců není zdaleka vyčerpán. Např. když náš stát postavil kouření jaksi taxi mimo zákon, tak co kdyby se v bohubilém protikuřáckém tažení také zaměstnavatelé více snažili a kromě povinné osvěty, také povinně vedli evidenci kuřáků co do absolutního počtu a kuřáckého výkonu a získaný, určenou metodikou zpracovaný příslušný počet bodů elektronicky hlásili k individuální korekci výše zdravotního pojištění. To by bylo, aby nebylo.“

Extrémně Existenčním Traumatem a noční můrou podnikatelů je již nepřijatelný nedostatek technicky, tedy opravdu technicky připravených zaměstnanců. Prvním čtvrtletím jako zájmovým obdobím tohoto vydání TEMA, otráslý opět jalové diskuse o základním předpokladu vzdělanosti a to i technické, kterou je „maturitní“ matematika. Někteří naši kormidelníci vzdělanosti a někteří „vosvícení“ zákonodárci opět váhají a mudrují o lidských právech. To vše zřejmě nejen z vlastních, možná traumatizujících školních zkušeností (ona matematika přece jen nějakou intelektuální úroveň předpokládá), ale i pod dojmem snah o Enormní Exkluzi matematiky od Teenagerské „lobby“, kdy tato disciplína jako takřka jediná vyžaduje jistou a soustavnou píli a nastavuje měřitelná kritéria deklarované středoškolské vzdělanosti. Lze jen doufat, že paní ministryně bude dostatečně zarputilá a návrhy na povinnou maturitní zkoušku z matematiky prosadí. A i když 50 % maturantů z toho propadne, tak se alespoň dostaneme (spíše přiblížíme) k rozumnému a společensky optimálnímu počtu skutečných maturantů. Ono i výroční vysvědčení je proti státní doklad o absolvování střední školy a pro zaměstnavatele dokladem zcela jistě užitečným.

„Další motivační příklady už raději ne (stejně už nemáme místo).“

Ovšem jsou tu také Efekty EET Trapné, nastavující zrcadlo státní správě. O co jde?

Podle první euforické zprávy MF vyplývalo, že se tržby u dotčených firem zvýšily na dvojnásobek – jenomže z pozdějších údajů ČSÚ vyplývá nárůst jen v jednotkách procent. Zdůvodnění, že se jedná o jinou metodiku u tak propastného rozdílu, těžko obstojí. Navíc druhá vlna se měla týkat podle odhadu finanční správy zhruba 250 000 obchodníků, ale zatím se přihlásilo kolem 112 000 obchodníků. 50% chybovost je úctyhodná a uvědomíme-li si, že se někdy používá u náhodného výběru, což prý mohou dělat třeba šimpanzi u tipu náhodného investičního portfolia, nebo jak známo chobotnice u tipů fotbalových zápasů, pak zjištění, že státní správa se dopouští tak velké chybovosti, je zjištění daleko horší, než když hospodský v Dolní – Horní si „zoptimalizuje“ daně aby přežil. Dobrou zprávou pro útěchu ale je, že „ajťáci“ v rámci rozpohybování takového molochu, jakým je akce EET, odvedli perfektní technickou práci.

„Lze dodat něco jiného, než že v dnešním rozvoji a úrovně akvaristiky by se možná chobotnice v erárním akváriu hodila (šimpanz ne, ten páchne)?“

Takže mé přání krásných jarních dnů a pozor na nějakého rozrušeného a nasrupeného „hajného“.

A nakonec pro úsměv jeden zatoulaný fórek, který se nás určitě, ale určitě netýká.

S úctou
Ing. Rudolf Jung

Povídá Kohn Roubičkovi: „Tuhle jsem četl, že prej jsme tu naši zemičku zaprodali Americe a Západu. A tady zase píšou, že jsme se zaprodali Rusku a Číně. No, řeknou Roubiček! Není to krásný, prodat takovej aušus dvakrát?“

NEJKVALITNĚJŠÍ SEVEROČESKÉ HNĚDÉ UHLÍ

Moje uhlí bylo
sice upravené
v Ledvicích.
Ale vytěžené je
v Bílině!

**Nakupte si uhlí na zimu včas.
Vyhněte se tak dlouhému čekání
v podzimních měsících.**

Dobrého prodejce uhlí
poznáte podle těchto označení:

Zlatá známka

Stříbrná známka

Bronzová (bílá) známka

**Pokud chcete zjistit více
o kvalitním uhlí, navštivte
www.sd-bilinskeuhli.cz**

 SD BÍLINSKÉ[®]
Severočeské doly nízkosirnaté uhlí

V ČR není koordinace podpory exportu

Motto: „Pod obchodní poctivostí rozumíme, že úplně všechny strany, na obchodě zúčastněné, musí být po uskutečnění obchodu bohatší, než byly předtím.“

Tomáš Baťa

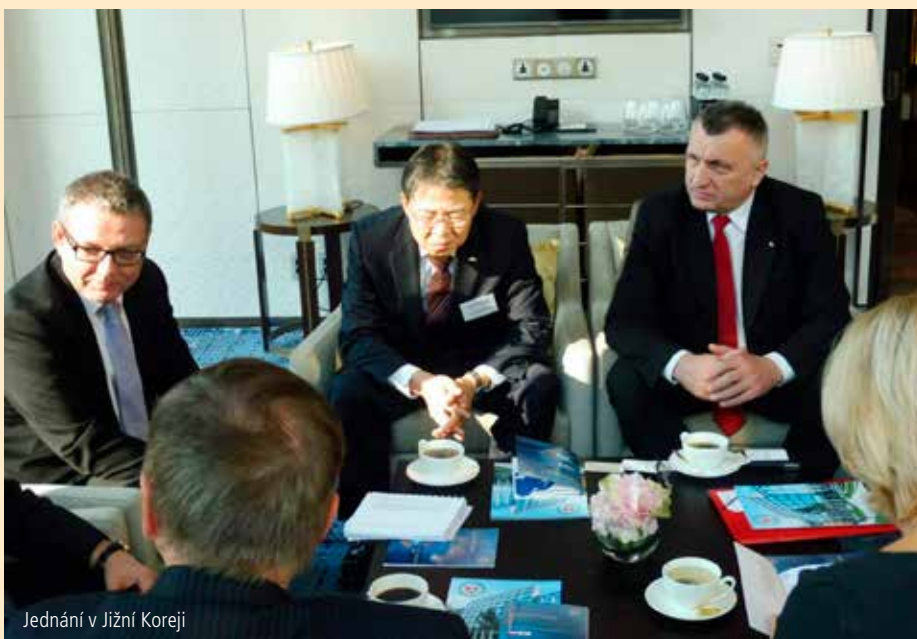
Proslulí i neproslulí ekonomové hlásají, že naše, z globálního pohledu minieconomika je otevřená, vytvářena průmyslovou výrobou a rozumějme tedy, závislá na exportu. Ovšem ani ti tzv. velcí nevyrobí všechno, a tak se do přímé souvislosti dostává vedle pojmu „export“ i „import“, a to je ve všech možných souvislostech hlavní téma dnešního vydání a tedy i následujícího rozhovoru. K tradičnímu diskusnímu rozhovoru jsme tentokrát pozvali viceprezidenta HK ČR Ing. Bořivoje Mináře, který ve svém končícím prvním viceprezidentském funkčním období nasbíral nejen při podnikatelských zahraničních misích řadu cenných zkušeností. Diskusním partnerem je tradičně předseda OHK Most, Ing. Rudolf Jung. redakce

Jung:

Pane viceprezidente, základní pojmy export a import se dají zjednodušit jako vzájemná a ve většině případů i dobrovolná výměna nejen hmotných, ale i nehmotných statků dnes již prakticky po celé planetě. Pro naši otevřenou ekonomiku je exportní výkonnost životně důležitá a není divu, že podpora exportu se stala vedle podpory technické vzdělanosti, podpory malého podnikání, podpory rodin a podpory bůhví čeho víceméně politickým heslem čnicím na předních stranách programů politických stran. Jimi vygenerovaná dotčená ministerstva se musí tzv. činit a také tak v minulosti i dnes konala. Ovšem je-li tato „státní“ činnost výsledkem politických slibů, pak existuje podpora exportních aktivit také v zákoně. Myslím v zákoně o HK ČR, jehož ustanovení si dovoluji odcitovat:

f) „navazují a rozvíjejí styky s komorami a obdobnými institucemi v zahraničí a uzavírají s nimi dohody, šíří znalosti o ekonomických podmínkách a právních předpisech týkajících se obchodních vztahů se zahraničím a v souvislosti s tím vydávají a rozšiřují informativní a odborné publikace,“

g) „vystavují osvědčení o skutečnostech důležitých v právních vztazích, které vznikají v mezinárodním obchodě; tato osvědčení mají povahu veřejných listin, Naskýtá se logicky všetečná otázka, jak je u nás zajištěna koordinace a efektivita té deklarované podpory exportních aktivit našeho průmyslu.“

Jednání v Jižní Koreji

Minář:

Děkuji za otázku a pokusím se stručně a srozumitelně popsat, k jakým závěrům jsem zatím dospěl. Není jistě třeba diskutovat o validitě předvolebních slibů nebo slibů a předsevzetí nastupujících politiků. Někteří chtějí a následně se i snaží, někteří slibují a vědí, že plnění slibů nechystají a někteří slibují, ale neví, co neví a bohužel nemohou nic rozumného vyplodit díky nedostatku zkušenosti, vzdělání, erudice či houževnatosti.

Po mnoha letech si občas připadám jako v režimu komunistickém, který jsem zažil také. Znovu zde jsou výrobci hesel a bojových zvolání. Dříve se říkalo, že v pevném sepětí strany a lidu splníme úkoly sjezdu KSČ, dnes slyšíme že, inovacemi doženeme a předeženeme Ameriku, Japonsko a mnoho dalších. Zběsilost je v tom, že za vyrobeným heslem následuje nábor lidí, alokace zdrojů a bezbřehé utrácení v duchu onoho hesla. Podnikatel se nestačí divit, co vše nám takto je servírováno aniž bychom si to objednali nebo o to žádali.

Je pravdou, že i státní instituce během uplynulých let vytvořily několik nástrojů na podporu exportu a je třeba uznat, že některé jsou velmi dobré. Potíž je v tom, že není systém synergií mezi státem a největší podnikatelskou organizací v zemi-Hospodářskou komorou. Přitom Komora vznikla na základě zákona, kdy nám politici nastavili pravidla, ale nedali k tomu ani korunu. Ba co dím, ještě ani nevyužívají služeb sítě Hospodářských komor v zemi a drazí si budují své státní drahé a neefektivní instituce. Dlouhodobým odstrašujícím případem je agentura Czech trade, která pro letošní rok plánuje další utrácení v podobě vytvoření konkurenční poradenské sítě ve 13 krajích. Zásadní nesouhlas Hospodářské komory je nezajímá. Údajně mají dost peněz.

Hovořit o koordinaci podpory exportu nelze v žádném případě. Není koordinace podpory exportu mezi ministerstvy a není ani mezi státní správou a podnikatelskou samosprávou. Existuje několik institucí a agentur státních i nestátních, které deklarují podporu exportu. V drtivé většině se však jedná o bezobsažné semináře, na kterých vystupují lidé s nevalnou znalostí tématu. V mnoha případech pak jsme svědky vykrádání nápadů a námětů, se kterými přijde Hospodářská komora. Příkladem mohou být exportní konference či krajská exportní poradenská centra. Některé agentury pak chtějí „spolupracovat“ s Komorou tak, že Komora dodá lidi ze své databáze. Osobně před tím velmi varuji.

Již dlouho víme, že se musíme spolehnout sami na sebe a že nedokážeme zabránit některým ministerstvům ve vyhazování peněz na nekoordinovanou tzv. podporu exportu. Prozatím se nedaří přesvědčit politiky, abychom si vzali příklad či inspiraci z úspěšných exportních ekonomik jako je například Německo nebo Rakousko. Zde je Hospodářská komora zásadním prvkem v podpoře exportu. Hloupé řeči o tom, že tam mají povinné členství, neobstojí. HK ČR má členskou základnu z firem představujících více než 60% HDP. Z Top 100 českých podniků je 80 členem Hospodářské komory! I zde platí, že kdo chce, hledá způsob, kdo nechce, hledá důvody.

V žádném případě však nechci, aby předešla konstatování byla pláčem nad neúspěchy. Naopak. Je to pouze vyslovení naděje, že i k podpoře exportu se dostanou politici, kteří vědí, jak vznikají peníze, jak se dělá obchod a co je a není užitečné pro podporu exportu. Jsem přesvědčen, že v Hospodářské komoře jsme za poslední léta učinili také velký krok vpřed.

Jung:

Můžete být konkrétní?

Minář:

Byli jsme motorem vzniku Mapy oborových příležitostí, což je velmi užitečný nástroj zejména pro exportéry z MSP, uspořádali jsme cyklus velmi úspěšných Krajských exportních konferencí, kdy si i jednotlivé KHK v zemi mohly ověřit, že se jedná o užitečnou aktivitu také většinou pro MSP. Po třech letech tlaku se nám podařilo přesvědčit politiky aby vznikl spot pozitivně prezentující ČR-Česko má báječné lidi. Všechny tři výše jmenované výstupy vznikly díky pochopení Ministerstva zahraničních věcí, které je v podpoře exportu velmi aktivní.

Roste počet zájemců o podnikatelské mise. V loňském roce jsme uspořádali doprovodné či vlastní podnikatelské mise do 23 zemí. Uspořádali jsme nespočet kulatých stolů s velvyslanci či obchodními rady atd. Krajské komory pořádají své akce na podporu exportu.

Dnes pracuje v dresu Hospodářské komory v Česku cca 300 lidí. Celorepubliková síť Hospodářských komor zvládá oslovit drtivou většinu podnikatelstva. Srovnatelnou základnu založenou na ochotných spolupracovnících a systematické evidenci a oslovování podnikatelů nemá žádná další samospráva v zemi! Opakovaně tvrdím, že síť Hospodářských komor je to nejcennější a právě tuto nabízíme podnikatelům i politikům k využití a spolupráci při realizaci nástrojů k podpoře exportu.

Jung:

Ať se nám to líbí, nebo ne, v systému dobrovolného členství v HK ČR (což mimochodem považuji za jedno z velmi problematických rozhodnutí polistopadové politiky, kdy se s následky tohoto populistického a neuváženého počínu potýkáme a budeme potýkat ještě dlouhou dobu) se na poli podnikatelského prostředí pohybuje řada dalších silných hráčů, kteří naše podnikatelské prostředí značně znepráhledňují a mimo jiné též zeslabují jednotnou sílu podnikatelů, nepoučených známým výrokem „Rozděl a panuj“ – ale o tom někdy jindy. Nicméně jako nejsilnější hráč se v podnikatelském prostoru profiluje mimo struktury HK i „Svaz průmyslu a dopravy“, který v poslední době také otevírá regionální kanceláře. Ale jsme u exportu a importu a naskytá se otázka – existuje na tomto poli nějaká spolupráce nejen tedy se zmíněným svazem a jsme schopni spojovat síly a prostředky pro podporu exportních aktivit a dejme tomu ochranu vnitřního trhu?

Minář:

Diskuze o povinném členství je již pryč a myslím, že se již nevrátí. Od počátku toto nechťeli politici a dnes již pro to nehorují ani mnozí podnikatelé. Jsme svědky vznikání desítek a stovek svazů, asociací, platforem, komor, fór, aliancí, smíšených komor apod. Mluvíme-li o Svazu průmyslu a dopravy, tak hovoříme o instituci, která je sice menší než HK ČR, avšak také poměrně významná na českém trhu. Plusem pro tento svaz je, že je součástí tripartity a díky tomu má údajně i nějaké subvence ze státního rozpočtu, což jistě znamená jednodušší financování na straně jedné, ale potenciální omezenou nezávislost na straně druhé. Svaz průmyslu a dopravy je však nejbližším pro potenciální spolupráci s HK ČR. Již dnes koordinuje HK ČR a SPD postup při prosazování klíčových opatření pro podnikatele či při snaze zastavit špatné a mnohdy populistické návrhy politiků. Dle informací z Kraje existuje ve většině případů i dobrá spolupráce mezi krajskými manažery SPD a řediteli úřadů HK ČR v Kraji třeba v tom, že sdílíme informace o proexportních akcích pořádaných v regionech – krajích.

Jung:

Než přistoupíme k dalším tématům, dovolím si malou poznámku. Myslím, že diskuse o povinném členství v komoře, jako jedné z variant „legislativou zajištěné účasti všech podnikatelů na činnosti komory“ nás ještě čekají. Nemá-li být „české podnikání“ nahrazeno „podnikáním v Čechách“, pak jinou cestu než mít silnou Českou komoru nevidím. Ale chce to mít také osvícenou politiku, která se neděsí představou o silné podnikatelské organizaci, která bude mít sílu a vliv. Ale o tom opravdu až někdy jindy. Pojdme tedy zpět k hlavnímu tématu.

Mluvíme-li o aktérech zahraničního obchodu (a o tom to vlastně celé je) pak alespoň trochu zasvěceným „blikne“ pojem „Zahraníční (smíšené) obchodní komory“, které působí na našem území v rámci jiného zákona, než je zákon o HK ČR a pamatujeme si chabý pokus je dostat pod působnost našeho zákona o komoře). Přiznám se, že ani nevím kolik jich vlastně je a ani moc jejich „konkurenční“ působení nevitám. Většinou pochází se zemí, kde mají komory velmi silné postavení a rozhodně jim nedostatky zdrojů na vlastní provoz nechybí, o čemž jen tak na okraj hovoří jejich sídla, samozřejmě v Praze. Protože ve stávající situaci s tím asi nic neuděláme, přece jen se naskytá otázka, jestli tyto komory (kam se ochotně hlásí na „povinnou“ komoru zvyklí zahraniční podnikatelé, kterých nejen počtem, ale i investovaným kapitálem značně přibývá), přispívají našemu hospodářství a jestli vůbec nějaká spolupráce s naší HK ČR existuje. Za pár slov také stojí „Mezinárodní obchodní komora – International Chamber of Commerce (ICC)“ a její role, která má v ČR také svoji expozituru.

Minář:

Je pravdou, že podnikatelské samosprávy (asociace, svazy, komory, aliance...) rostou jako houby po dešti, neb tomu nic nebrání. V drtivé většině jsou to čistokrevná lobbistická uskupení, která si založí spolek a vytisknou vizitky. U většiny nelze hledat velkou členskou základnu či podporu, nelze očekávat lobování za zájmy všech, připomínkování zákonů, práci při tvorbě zákonů, školení pro podnikatele atp.

Mnoho takto vzniklých podnikatelských samospráv se nastavuje politikům k obdivu, podpoře a využití. Mnozí používají rétoriku o největších a nejrelevantnějších a ve skutečnosti mají třeba jen několik členů. To bude existovat asi vždy. Nebezpečnější však je, že občas jsou taková uskupení využita k připomínkování opatření pro podnikání a takové připomínkování je politikem prezentováno jako názor podnikatelů. I zde platí, že čím menší persona, tím méně chce mít za protihráče silnou organizaci typu HK ČR. Snahy o vznik smíšených komor jsou rovněž velmi časté. Většina z nich typově odpovídá výše popsanému. Smíšené komory navíc nejsou nijak vázány zákonem o Komoře a tudíž nemají povinnost činit dobro pro české podnikatele. Proto se zcela logicky snaží v drtivé většině důsledně soustředit na lobby ve prospěch mateřských firem ze zahraničí. Myslím si, že většina podnikatelů již dávno nevěří tomu, že cizí firmy a cizí kapitál přichází zachránit Česko nebo českou ekonomiku. Vznik smíšených komor má souvislost i s přílivem zahraničních investic. Firmy z Německa vědí, že Komora je hlavním partnerem pro podnikání, proto také tlačí na vznik své Komory v Česku. Jakkoliv se nám to nemusí líbit, jedná se však o regulérní počínání a HK ČR musí obstát i v tomto konkurenčním prostředí právě větší podporou a nabídkou služeb. Trochu odlišně je koncipována Komora SNS, která byla Hospodářskou komorou ČR založena pro specializaci na země bývalého Sovětského svazu. Mezinárodní komora ICC je spíše nadstavbovou mezinárodní entitou pro vzdělávání a výměnu informací, bez přímé hierarchické vazby na HK ČR.

Více, než vznik desítek a stovek podnikatelských aliancí mne však trápí nekončící vyhazování peněz na lákání zahraničních montoven a následné nabízení pobídek. V době, kdy nám chybí 140 tisíc pracovníků do našich firem, považují enormní snahu o „lákání investorů“ a nabízení investičních pobídek za hloupou až trestuhodnou. Existuje sice příslušný zákon o pobídkách, jehož změna se zvolna začala připravovat, přičemž je jasné, že se to z objektivních důvodů asi nestihne do voleb. Existuje však i zdravý rozum, který velí zastavit rozdávání peněz na obyčejné montovny, které zde hledají úlevy a levnou pracovní sílu a věnovat se investorům ze znalostní ekonomiky, kteří využijí i české hlavy a obrovskou invenci, pro Čechy typickou.

Jung:

Při svých podnikatelských misích, kterým se velmi věnujete se setkáváte s vrcholnými politiky a také představiteli místních komor. Jaký máte dojem z jejich odborného a společenského postavení v místních poměrech a jak jste jako viceprezident HK ČR vnímán?

Minář:

Hospodářská komora ČR má podepsáno více než 120 memorand o spolupráci s Komorami a profesními svazy po celém světě. I zde můžeme vidět různou úroveň respektu k těmto institucím. Ve vyspělých zemích je zpravidla Komora nezbytným článkem při tvorbě a realizaci programů pro podnikání. Zde je možné poukázat na Německo, Rakousko, Maďarsko a další. V zemích s větším sklonem ke státnímu dirigismu je větší tendence států zakládat si své poslušnější a ovladatelnější podnikatelské agentury i za cenu toho, že je stát masivně dotuje a platí. Výhodou je, že není třeba tolik diskutovat s podnikateli neb státem zřízená organizace odpoví vždy včas a tak jak je třeba. Při všech návštěvách má Hospodářská komora ČR vždy velký respekt a partnerem je vždy prezident nebo viceprezident místní respektované podnikatelské samosprávy. Obdobný respekt cítíme i ze strany politiků v navštívených zemích. Mít za partnera Hospodářskou komoru je pro většinu politiků ve vyspělých i méně vyspělých zemích samozřejmostí.

Jung:

Ministerstvo, které se byt někdy jen hlásí k faktické podpoře podnikatelského prostředí je bezesporu MPO, které si v oblasti zahraničního obchodu jde i svojí cestou, ale o tom jste již v úvodu mluvil. Nicméně v poslední době dnešní rozporuplný svět dává velký význam pojmu „ekonomické diplomacie“ a jsme v Černínském paláci na Ministerstvu zahraničních věcí. Řekněte nám k tomu něco.

Minář:

Pojem ekonomická diplomacie má svůj význam, byt se tento pojem někdy nadužívá. Jako v každé prosperující firmě, tak i ve státě se musíme starat o obchod. Musíme mít nosné a kvalitní produkty, použitelné platební podmínky, slušný a vzdělaný obchodní tým a patřičné promotion. Vše dohromady musí tvořit synergii, neb jen tak dosáhneme maxima. Nepochybuji o kvalitě českých produktů navzdory hořekování některých, že na to nemáme. K diskuzi je nastavení podmínek financování exportu. K ještě větší diskuzi je obchodní síť v zahraničí, a s tím ona zmíněná ekonomická diplomacie. Určitě vítáme podporu dalších diplomatů na složitých trzích. Určitě však nechceme, aby za nás ekonomičtí diplomaté dělali konkrétní byznys (na to musí mít každá firma speciálně trénovaného a erudovaného obchodníka) neb se obáváme, že by mohli udělat nenapravitelné škody. Velký prostor je v posílení PR České republiky. V této souvislosti jsme rádi alespoň za to, že se podařilo prosadit vytvoření spotu o ČR-Česko má báječné lidi, který vydalo a zaplatilo Ministerstvo zahraničních věcí a který je i pro podnikatele dostupný a ZDARMA. Největší prostor ke zlepšení je v posílení synergií mezi všemi aktéry obchodní podpory (ekonomickými diplomaty) v daných zemích. Je zcela

Jednání v Ománu.

nasnadě, že základem obchodní sítě ČR v zahraničí mohou (musí) být ambasády v daných zemích. Tyto musí korigovat veškerá snažení o podporu obchodu, ať již tato jsou činěna obchodními diplomaty z Ministerstva zemědělství, Ministerstva průmyslu (Czech Trade), Ministerstva pro místní rozvoj či jiných. Velkým strategickým projektům musí pomáhat osobně velvyslanec a naši politici, menším projektům pak ekonomický diplomat ve spolupráci s místními Komorami a svazy, propojenými na HK ČR. Bylo již uděláno mnohé, avšak prostor pro růst českého exportu je značný mimo jiné i tím, že prosadíme synergie v zahraničí a zásadně podpoříme MSP doma v Česku. Ve svém podnikání se vždy dívám, kde mohu najít inspiraci, jak věci zlepšit. Není třeba vymýšlet vymyšlené. Nejlepší inspiraci fungující podpory exportu můžeme najít už u nejbližších sousedů. Německo a Rakousko. Toto však znamená zásadní zapojení sítě hospodářských komor do tohoto systému. Což by samozřejmě implicitně vedlo ke konci zlatých časů státních proexportních agentur vykazujících tzv. podporu exportu za mnoho set milionů korun ročně. Místo toho abychom se inspirovali a nastavili systém, slyšíme od některých politiků, že to je drahé, nemáme na to, Komora nemá povinné členství a podobné zástupné důvody či výmluvy. Mimochodem některé smíšené obchodní komory jsou také součástí podpory exportu některých zemí... Stále věřím, že se musí objevit politik, který bude chtít využít názorů největší podnikatelské samosprávy HK ČR k nastavení dlouhodobého systému, který nebude poplatný změnám na pozicích ministrů.

Vybrané aktivity HK ČR za poslední 3 roky.

Typ akce	Počet akcí	Účast
Podnikatelské mise doprovodné (ústavní činitelé)	37	872
Podnikatelské mise vlastní	9	129
Incomingové mise a teritoriální podnikatelská fóra v ČR	25	994
Kulaté stoly (interaktivní diskuze k vybraným zemím)	25	1.414
Brána do Persie (program pro podnikatele se zájmem o Írán)	11	623
Krajské exportní konference 2016	14	289
Setkání s velvyslanci a obchodními rady cizích ambasád	74	-
Roztáčíme kola českého exportu (setkání s účastníky podnik. misí)	2	134
Celkem	197	4.455

Jung:

Velmi ožehavé téma jsem si nechal na závěr. Export a import si lidé dávají intuitivně do souvislosti se zbožím, které putuje z jedné ekonomické oblasti do druhé a je poměrně jednoduché tomuto pohybu stanovovat pravidla v oblasti norem, celních předpisů, kvalitativních znaků apod. ALE! Planetou se v poslední době pohybují nejen ty statky hmotné, ale i ideologie, náboženství, lidská práva, soupeřící demokracie a totality a podobné výdobytky civilizací. Jestli zboží převezme také hmotný dopravní prostředek, tyto nehmotné produkty jsou exportovány jen a jen lidmi, kteří mnohdy pohrdají nejen svým, ale lidským životem vůbec. Je-li toto zváno všeobecně odsuzovaným terorizmem, pak export ideologií, demokratických představ o tom správném zřízení pro lidi, kteří o to někdy vlastně ani nestojí, se rekrutuje z polického prostředí. Jak vnímáte tyto vlivy na mezinárodní spolupráci ve výrobě, obchodu a také v ochraně životního prostředí na planetě. Že i nafouknutý miniproblémek může ohrozit obchodní spolupráci a otřást i vládou svědčí nedávná návštěvy nepříliš významného dalajlámy a role také méně významného ministra. Můžete na tato témata na závěr trochu zafilozofovat?

Minář:

Politika je velmi jedovatá a nevyzpytatelná. Zrůdná politika v kombinaci se zrůdnou filosofií je velký problém. Navštívil jsem v souvislosti se svým byznysem i s Komorou mnoho zemí. Nechci nikoho hodnotit či vychovávat. Naučil jsem se docenit význam slova respekt. Naše pohledy na svět či naše hodnoty nemusí zajímat lidi na opačné straně polokoule. Buď to respektuji a jedním dále nebo nikoliv a ani s byznysem v dané zemi nezačínám. Byli jsme svědky spousty příkoří a násilí pod různými motivy či hesly i v době nedávno minulé. Pokud mi někdo řekne celou pravdu, umím se zpravidla přiklonit na nějakou stranu. Poznat opravdovou podstatu politik, válek, ideologií či jednotlivých skutků je většinou velmi těžké. Osobně nemám schopnost ani ambici hledat příčiny konkrétních počínání v cizí zemi, tím spíše je chtít napravit. Zameťme si před vlastním prahem a potom snad uvažujme o radách druhým. V této souvislosti se s rozpaky a mírně pobaven dívám, jak slušně levitujeme z východu na západ a naopak, jako bychom někdy ztratili vlastní úsudek či hrdost na naši krásnou zem. Sankce proti Rusku byla jednou z takových bezzubých aktivit, která však na trvalo poškodí právě Českou ekonomiku. Podobným případem byla i Čína, kdy jsme se obchodně ocitli v izolaci i tím, že jsme se hlásili k hodnotám, které Čína aktuálně nepovažovala za prioritu. Čína je dnes v centru zájmu mnoha zemí včetně Česka. Snahy o zlepšení vztahů bylo možné pozorovat ze strany mnoha českých politiků. Prozatím jsme spíše svědky čínských investic do zajímavých projektů. Českým firmám však byly pootevřeny dveře a já věřím, že budeme v budoucnu slyšet o úspěšných českých projektech v Číně.

Redakce.

Pánové děkujeme za váš čas a podnětnou diskusi a pane viceprezidente jste na stránkách TEMA naším hostem, tak chtěl byste zcela na závěr ještě něco dodat?

Minář:

Chtěl bych také poděkovat za pozvání a možnost sdílet své názory na stránkách TEMA, kdy „projekt TEMA“ považuji za unikátní mediální projekt OHK Most na regionální úrovni. Zcela na závěr jen to, co při svých i cestách i necestách stále říkám:“ Jsem český patriot a udělám maximum, aby široká mezinárodní veřejnost pochopila, že čeští podnikatelé a čeští lidé jsou světová extraliga...”

Úřad práce ČR

Zaměstnavatelé mohou opět žádat o příspěvek na podporu vzdělávání zaměstnanců

Od pondělí 20. 3. 2017 mohou zaměstnavatelé opět žádat o příspěvek v rámci II. výzvy v projektu „Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců II“ (POVEZ II). Úřad práce ČR zahajuje příjem žádostí v 10.00 hodin. Příspěvek ve výši až šest milionů korun ročně mohou získat zaměstnavatelé, kteří se rozhodnou investovat do odborného rozvoje svých pracovníků.

Projekt POVEZ II realizuje ÚP ČR v rámci Operačního programu Zaměstnanost, a to v období od 1. 12. 2015 do 30. 11. 2020. Díky němu mohou zaměstnavatelé získat finanční příspěvky na zvyšování odborných znalostí a dovedností stávajících a budoucích zaměstnanců. Pomůže i těm, kteří právě nastoupili a potřebují více času na zaučení. Zapojit se do něj mohou také osoby samostatně výdělečně činné, a to jak se zaměstnanci, tak i bez nich.

„Cílem projektu je udržení a zvýšení konkurenceschopnosti a adaptability firem díky vyšší profesní kompetenci **jejich zaměstnanců. Přidanou hodnotou projektu je podpora vzdělávání zaměstnanců nad 54 let, kteří jsou vzhledem ke svému zkušenostem významným přínosem v pracovním týmu v organizaci,**“ upřesňuje generální ředitelka ÚP ČR Kateřina Sadílková.

Příjem žádostí o příspěvky bude nově probíhat elektronicky a formou kolových výzev se stanovenou výší alokace. V praxi to znamená, že zájemce o příspěvek nejdříve vyplní elektronický formulář žádosti, který odešle prostřednictvím webové aplikace. Následně bude mít k dispozici žádost ve formátu PDF. Tu pošle, se všemi přílohami, buď datovou zprávou, nebo v listinné podobě ÚP ČR.

Úřad práce ČR má ve II. výzvě celkem k dispozici 1 mld. Kč. Po vyčerpání přidělených peněz příjem žádostí na určitou dobu automaticky pozastaví. Aktuální výše čerpání alokace bude dostupná na webových stránkách <http://povez.uradprace.cz>. **Žadatel může podat žádosti v celkovém objemu maximálně 6 mil. Kč za kalendářní rok.**

V rámci projektu POVEZ II podpoří Úřad práce ČR akreditované i neakreditované kurzy a odbornou jazykovou výuku **v minimálním rozsahu 40 hodin na jednoho účastníka.** Výjimku v tomto ohledu tvoří odborné technické vzdělávání a vzdělávání řidičů (kurzy zaměřené na získání řidičského oprávnění skupiny C, E, T včetně profesního průkazu, obsluhu vysokozdvížných vozíků a CNC strojů nebo získání svářečského průkazu). **Na vzdělávání v tzv. měkkých dovednostech už nebude ÚP ČR v rámci projektu finančně přispívat.**

O přiznání příspěvku a jeho výši rozhoduje konkrétní krajská pobočka Úřadu práce ČR. Při posuzování žádostí bere mimo jiné v potaz, jestli poskytnutá podpora pomůže zlepšit situaci na konkrétním trhu práce nebo zda bude mít vzdělávání pozitivní dopad na podnik i samotného zaměstnance. **Příspěvek na vzdělávací aktivitu může dosáhnout až 85 % skutečně vynaložených nákladů. Mzdový příspěvek na jednoho zaměstnance pak činí nejvýše 198 Kč za hodinu, včetně odvodů na zdravotní a sociální pojištění. Žadatel může v průměru čerpat až 500 tis. Kč měsíčně.**

Podrobnosti k projektu POVEZ II jsou k dispozici na http://portal.mpsv.cz/upcr/esf/projekty_v_realizaci/celorep/povez-ii. Potřebné informace se zájemci dozví i na příslušném kontaktním pracovišti ÚP ČR.

Načtenuto... od Lucie Bartoš

KDYŽ NEMŮŽE MOHAMED K HOŘE, MUSÍ HORA K MOHAMEDOVI. JSME OTROKY IMPORTU?

Známé přísloví říká: „Když nemůže Mohamed k hoře, musí hora k Mohamedovi.“ Já vím, že citovat tu islámské rčení v době, kdy na obrátkách nabírá stěhování národů (což je vlastně jakýsi lidský „import“, potažmo kvótami řízený export), je pro některé občany–patrioty totéž jako dráždit hada bosou nohou. Jenže kdosi chytrý přece řekl, že „život je pohyb“. Myslím, že Aristoteles – a k antice, kterou myslitelsky zastupuje, se taky letmo dostaneme...

TAM, KDE PŠENKA NEPOKVEŤE

Rakouští tvůrci před deseti lety natočili film „Import/Export“. Představuje příběh mladé Ukrajinky, která najde práci v bohatém Rakousku, a mladého Rakušana, který pro změnu vycestuje na Ukrajinu montovat automaty na bonbony do zchátralých městských čtvrtí.

Ano, i o migraci za práci se dá mluvit jako o exportu a importu – ten není zastoupen jen dovozem/vývozem zboží, ale i služeb, vědomostí, know-how... Byť hovory o dovozu pracantů mohou být v době invazivní imigrace stejně rozpačité, jako byly recenze na výše zmíněný snímek.

Ať se nám to líbí nebo ne, tak jako motivy v citovaném filmu, tak i argumenty, které nám servíruje třeba sousední Německo pro ospravedlnění expanze imigrantů, jsou zářným příkladem toho, co v pár slovech shrnuje podstatu rčení o Mohamedovi a hoře. Rozumějte, v tomto případě – nutnost dovézt novou lidskou sílu přímo k německým pracovním strojům, když na tamní rodné hroudě se pracantů hold nedostává. A nejen v Německu... Jenže nic není tak růžové, ani ta filmová story, které chybí happyend.

BRÁNY IMPORTU OTEVŘENÉ?

Moje oblíbená ekonomka Markéta Šichtařová před pár dny porodila již páté dítě. A co jako? No, nedostatek nového lidského potenciálu (na němž závisí mimo jiné i zaopatření důchodců) bychom spíše než migrací měli řešit zcela jiným lidským exportem, jinou expanzí... Inu, s nadsázkou řečeno, co jiného přece je vznik samotného lidského života, než: **import potřebné inseminační ingredience z jednoho (mužského) těla do druhého (ženského) těla za účelem následného exportu lidského embrya** na světlo boží.

Šichtařová si je očividně hospodářských dopadů své rodinné politiky dobře vědoma, ne nadarmo byla několikrát oceněna za své nejpresnější ekonomické prognózy.

Radost by z ní měli i nejvyšší představitelé katolické církve, kteří lpí na zákazu hormonální antikoncepce – protože je to právě „pilulková generace“, během níž se potrat stal odmítací pojistkou dětí, rodiny se „díky tomu“ zmenšily a „matka“ se snad nedejbože stává sprostým slovem.

Dovoz pracovní síly z třetích zemí a dveře dokořán pro nabouchané imigranty prostě národní demografii nevyřeší. Rádo-byodborná alibi o „zušlechťování“ lidského druhu mísením národů, tomu rozhodně nepřilepší. Jsou jako pícháním do vosiho hnízda. Dá se totiž předpokládat, že české, potažmo evropské ženy při výběru partnera budou stále preferovat heslo „vrána k vráně sedá, stejný stejného si hledá“. A smuteční zprávy o pohlavních stycích muslimů bez souhlasu žen rozhodně těmto mladým adeptům nepřidávají na partnerské atraktivitě: Jakýkoliv import, ten inseminační zejména, nesmí ignorovat princip dobrovolně otevřených bran a oboustranného přínosu. A zní-li nám v uších echo Muammara Kaddáfího „Dobrydeme Evropu dělohami našich žen“, je jasné, že export

tradičních zvyků a rodinných vzorců má z jejich strany bohužel expandovat jen jednostranně. Jenže každý import musí být v domovině vyvážen i přiměřeným exportem, jinak se o (ekonomickém) růstu a rozvoji mluvit nedá.

DĚLOHY V OTROCTVÍ DOVOZU A KORPORÁTNÍHO OTROKÁŘSTVÍ

A propos, řekne-li se „export lidí“ či shovívavěji „export lidské síly“ – zní to vlastně hrozně, co? Taky se vám při vyslovení tak děsně neempatického slovního spojení vybaví spíš hordy deportovaných otroků, nebo nevinných obětí do koncentračních táborů? Brrr.

Kdesi jsem četla názor jakéhosi euroskeptika, že kapitalismus je vlastně otrokářský režim. Ono je to opravdu „prašť jako uhoď“, když nedovázíte sice dřiče do továrny, ale dovezete továrnu za pracanty, potažmo pracantkami třeba do Kambodže, protože tam budou otročit za euro na den, dvanáct hodin v nelidských podmínkách, s mlhavou představou o významu slova „víkend“. Jak váleční zajatci. Výjimkou ale nejsou ani investigativní reportáže z působišť evropských – o takzvaném „korporátním otroctví“ se mluví v souvislosti s některými logistickými firmami, jejichž skladová pracoviště prý připomínají spíš někdejší pracovní tábory. Pojem vykořisťování se vrací do aktivní slovní zásoby.

Kde je důstojnost rodičů, jimž po zaplacení činže, dopravy, jídla, nezbyde nic? A alternativní řešení? Ano, jaké asi tak by mohlo být, když byl místní člověk zbaven půdy, aby mu nic jiného než služebnost fabrikám nezbyvalo a potraviny kupoval z dovozu? Zřejmě nejsem první, kdo má na jazyku, že se stáváme otroky importu.

Neřkuli – jak za takových podmínek může společnost od rodiny čekat vyšší reprodukci? Jak má konkurovat „dobyváni své země dělohami žen“? Žen, do kterých se třeba v Asii i střílí, když stávkují za lepší podmínky, v nichž nebudou kolabovat jako švestky jedna za druhou..., jinde pracují dokonce děti a Západ si tleská nad memorandy o společenské odpovědnosti, udržitelnosti, upcyclingu, bezpečnosti práce... Je to zvrácená falešná solidarita, stejně jako šíření demagogického multikulturalismu.

NEJDE O EXPORT IDEOLOGIE, ANI GENETICKÉHO KÓDU

Nezřízení a ideologičtí imigranti, byť by šlo o výjimky, v Evropě boří všechny ideály kolem solidarity takzvaného „multi kultu“ a integračních snah.

Multikulturalismus ve své prvotní podstatě ale vůbec nepředpokládá invazi jedné kultury do druhé. Stejně jako import zboží nepředpokládá zaplavení obchodů dovozním sortimentem tak, aby místní produkce (vyrobějící totéž či ještě lepší) musela zavřít krám. (A pak absurdně poslouchat, kdo tady teda vydělá na ty důchodcovské odpočinky.)

Ideálním dovozem/vývozem by byl teoreticky výměnný obchod, protože ten je založen na tom, že se dává jen to, čeho je přebytek, za to, čeho je nedostatek. Žádné plýtvání, žádné zdvojování, žádný dovoz jablek českým spotřebitelům, jimž je vypěstují místní zemědělci.

Ideální, ale naivní? Jistě – stejně jako některé proudy multikulturalismu. Podstatou tohoto myšlenkového proudu přeci není poroba misijní činnosti ze strany jedné kultury. Nejde o export ideologie, ani genetického kódu. O nadřazení některé z kultur. Podstatou je, „že v jednom demokratickém státě mohou společně žít i skupiny s různou kulturou. Cílem je politicky sjednotit všechny občany, a to tak, že si pokud možno zachovají své kulturní odlišnosti“ (zdroj: Wikipedia).

EXPORT A IMPORT JAKO JING A JAN

Pluralistický multikulturalismus míní: „Nejdůležitější pro život jednotlivce ve společnosti je komunita – skupina se stejnou kulturou a specifickou kolektivní identitou. Každá kultura by měla být vnímána jako samostatný celek, do kterého by nemělo být zasahováno, ale naopak by měl být podporován v samostatnosti. Celá společnost by měla mít znalost o zvláštěnostech minoritních sociokulturních skupin, ale i naopak daná skupina by měla znát, jak pracuje dominantní kultura.“

Vidím to prolnutí podobně jako u konceptu *jin a jang* (toto učení jsme si k nám importovali z Číny, pokud by někdo nevěděl), který popisuje dvě navzájem opačné a doplňující se síly, které se nacházejí v každé živé i neživé části vesmíru. Jsou doplňujícími se opaky, ale navzájem se nevylučují. Mohou se ovlivňovat a organicky doplňovat. (Fíha, takhle rovnoměrný kdyby byl i náš import/export.)

Pak tedy, pokud se imigraci předpokládá sjednocení a prolínání (jako *jin a jan*), pak je to multikulturalismus. Pokud ne, pak je to invaze, expanzivní misie.

MEZI ZBRANĚMI ZÁKONY MLČÍ

Jsem prý dobří v exportu zbraní. Ale je to vážně něco, čím se chlubit? „Mezi zbraněmi zákony mlčí,“ prohlásil Cicero. Jak výše popsáno, uškodit národu, k tomu ani není potřeba pušek a tanků. K tomu stačí třeba špatná exportní politika... „Hannibal ante portas (Hannibal před branami)“ slyším varování se vztyčeným prstem. Protože „neštěstí nechodí po horách, ale po lidech“ – ano, i my máme přísloví, kde se vyskytuje hora.

Ke svým čtenářům však zacílím jině, které snad zvládne zvrátit vše, když politici nám místo řešení budou jen „slibovat hory doly“:

Láska hory přenáší!

Lucie Bartoš, publicistka
vydavatelství MEDIA POWER s.r.o.

Celní správa dnes

Mluvíme-li v dnešním čísle o Exportu a importu, pak každého laika i zainteresovaného podnikatele musí napadnout neopominutelná role celní správy. O informace jak v současnosti pracuje a jak je do systému mezinárodního obchodu zařazena dnes, jsme požádali por. Jiří Nejedlého, DiS. – tiskového mluvčího Celního úřadu pro Ústecký kraj.

Starší ročníky si jistě pamatují celníky, jak postávali na hraničních přechodech a s přísným pohledem prohlíželi devizová prohlášení, tipovali vozidla ke kontrole či osoby k nepříjemným prohlídkám. Po sametové revoluci se přechod na tržní podmínky musel nutně projevit i na činnosti celní správy. Ekonomický vývoj naléhavě vyžadoval, aby celní správa při plnění svých úkolů co nejvíce usnadňovala legální mezinárodní obchod. Tohoto cíle mohlo být dosaženo jen za pomoci modernizace celní správy, a to jak v oblasti celního řízení, tak i v oblasti technického vybavení, zejména celního informačního systému.

Dnešní Celní správa České republiky je vedle správního orgánu současně bezpečnostním sborem a její činnost zapadá do systému celního dohledu nad zbožím v rámci jednotného celního území Evropské unie. Při realizaci tohoto dohledu postupuje celní správa v souladu s jednotnými celními předpisy Evropské unie, dle kterých přiděluje zboží některé z celně schválených určení, včetně propuštění zboží do některého z celních režimů, a pro toto zboží stanovuje a vybírá vzniklý celní dluh. Mimo jiné vykonává kontrolu zahraničního obchodu s vojenským materiálem, kontroluje provádění společné zemědělské politiky Evropské unie, nakládání s odpady, obchod s chráněnými druhy fauny a flóry, a také nelegální zaměstnávání cizinců.

Dlouhodobě prioritní kompetencí celní správy je prosazování práv duševního vlastnictví. Celní správa vykonává kontrolní činnost v dané oblasti ve dvou rovinách – v rámci celního řízení a v průběhu kontrol zaměřených na ochranu vnitřního trhu a spotřebitele. Právě v rámci celního řízení se v loňském roce podařilo ústeckým celníkům jeden z největších záchytů padělků. Při důkladné kontrole kontejnerové zásilky z Číny objevili mezi deklarovaným zbožím i 221 kartónů s více než čtyřmi miliony kusů dětských hracích kartiček. Jejich hodnota vyčíslená v ceně originálních výrobků činila téměř 41 milionů korun. Padělky se na náš vnitřní trh nedostaly.

Celní správě přísluší i významné povinnosti související s ochranou národního kulturního dědictví, zejména pak při kontrole vývozu kulturních památek, sbírkových předmětů, předmětů kulturní hodnoty a archiválií. Sleduje také, zda kulturní památka nebo národní kulturní památka vystavovaná, zapůjčená nebo pro jiné účely vyvezená nebo odeslaná z území ČR, byla ze zahraničí vrácena zpět v dobrém stavu a v souladu s podmínkami stanovenými ministerstvem kultury.

Celní správa je také výhradním správcem spotřebních daní. Tím se rozumí správné zjištění a stanovení těchto daní a zabezpečení jejich úhrady bez ohledu na skutečnost, zda jsou předmětem dovozu nebo vývozu v rámci obchodu

por. Jiří Nejedlý, DiS

se zeměmi mimo EU nebo v rámci obchodu s členskými státy EU, nebo jsou předmětem tuzemské výroby či spotřeby. Součástí obecné správy spotřebních daní je také dozor nad dodržováním předpisů o nakládání s vybranými výrobky při jejich výrobě, skladování a dopravě. Provádí též vyšetřování daňových trestních činů a řeší další celní daňové delikty v rámci správního řízení. Některé útvary mají proto postavení policejního orgánu. **Celní správě je zvláštními zákony též svěřena kontrolní oprávnění v oblasti nákladní silniční dopravy,** jako jsou např. vážení nákladních vozidel, dodržování povinných přestávek řidičů nebo splnění podmínek pro přepravu nebezpečných nákladů. Patří sem i kontrola plateb za využívání stanovených úseků pozemních komunikací. Neméně důležitou kompetencí je vybírání a vymáhání většiny pokut, poplatků a odvodů uložených jinými správními orgány, kterou z důvodu, že ukladatelem je jiný orgán, než který vybírá nebo vymáhá, se nazývá „dělenou správou“. Zcela nové kompetence v oblasti kontrol elektronické evidence tržeb a kontrol hazardu získala celní správa nedávno.

Celní správa je zařazena do Integrovaného záchranného systému země jako složka spolupůsobící s ostatními bezpečnostními a záchrannými sbory při mimořádných a krizových situacích. Jednou z reálných situací využití pracovníků celní správy a jejího technického vybavení při řešení krizových situací je likvidace následků rozsáhlých povodní.

Základní výkonnou jednotkou české celní správy, ve které jsou soustředěny všechny její základní činnosti, je celní úřad. Úkony v rámci celního a daňového řízení mohou být rovněž vykonávány na územních pracovištích, která jsou součástí celních úřadů pro jednotlivé kraje. Celní úřad pro Ústecký kraj má takováto územní pracoviště v Mostě a Chomutově.

Operativním článkem přímého výkonu kontrolní činnosti celní správy jsou skupiny mobilního dohledu. Jejich hlavním úkolem je provádět přímo v terénu kontroly nad zbožím podléhajícím celnímu

dohledu nebo spotřební dani a nad výkonem většiny svěřených kompetencí. Kontrolní činnost je prováděna nejen v silniční, ale i v železniční, letecké a lodní dopravě. Skupiny mobilního dohledu jsou vybaveny speciálními kontrolně-technickými prostředky, které slouží k odhalování tajných úkrytů určených k nelegální přepravě zboží a omamných a psychotropních látek. Významným pomocníkem při kontrolách dopravních prostředků a přepravovaného zboží je mobilní velkokapacitní rentgen. Nelze opomenout ani služební psy vycvičené pro detekci drog, tabákových výrobků, exemplářů CITES, peněz, zbraní a střeliva. Hlídky mobilního dohledu ústeckých celníků se loni podařilo husarský kousek. Při běžné silniční kontrole objevila s pomocí čtyřnohého kolegy v kamionu, místo deklarovaného chmele, 14,5 tun jemně nařezaného tabáku. Únik na neodvedené spotřební dani byl vyčíslen na 31 milionů korun.

Obchodní veřejnost zabývající se mezinárodním obchodem ale přichází do styku s celní správou zejména při celním řízení. Snahou Celní správy ČR vždy bylo celní řízení zjednodušit a poskytovat celní službu obchodní veřejnosti v nejvyšší možné rychlosti, kvalitě a dostupnosti. Proto se aktivně zapojila do procesu modernizace a komputeryzace celního řízení, který vychází zejména z Modernizovaného celního kodexu Evropské unie a k němu návazného programu jednotného počítačového zpracování celních režimů, takzvaného e-Customs. Výsledkem tohoto procesu je masivní použití elektronické formy podávání celních prohlášení nejenom v režimu tranzitu (za použití systému NCTS) a vývozu (za použití systému e-Vývoz), ale rovněž ve všech dovozních celních režimech (za použití systému e-Dovoz). V posledních pěti letech byl poměr elektronicky podaných celních prohlášení v režimech tranzitu a vývozu v podstatě stoprocentní, pohyboval se v rozmezí 99,84 – 99,98% a v dovozních režimech vystoupal na 97%, což dokazuje vysokou úroveň modernizace a komputeryzace

celního řízení v Celní správě ČR. Roste rovněž i poměr zjednodušených postupů. Zatímco v roce 2011 činil jejich podíl na dovozu 34%, v roce 2015 to bylo již 63%. Významu nabývá i status Oprávněný hospodářský subjekt (AEO).

Celní správa ČR vyvinula na své náklady řadu softwarových řešení a dala je bezplatně k užívání. Ať už k předávání dat o obchodu uvnitř EU (Intrastat), Web klient pro celní režimy Dovoz, Vývoz, Tranzit, určený malým a středním podnikatelským firmám, pro něž by zakoupení robustního a finančně náročného řešení představovalo nemalou investici, nové i komunikační rozhraní COMIN, které umožňuje bezplatnou datovou komunikaci obchodní veřejnosti s celní správou. K tomu ještě Elektronické formuláře, umožňující přijetí podání ze strany deklarantské veřejnosti též prostřednictvím datových schránek a Službu Helpdesk. Aktivně organizuje i řadu odborných seminářů a přednášek pro podnikatelskou veřejnost či profesní sdružení.

Celní úřad pro Ústecký kraj úzce spolupracuje s regionálními hospodářskými a agrárními komorami, Svazem Vietnamců a dalšími svazy. Loni připravil řadu seminářů, jen namátkou např. k problematice nového Celního kodexu Unie a prováděcích předpisů, rovněž nového celního zákona. Dále ke změnám v Harmonizovaném systému a kombinované nomenklatuře či ke změnám zákona o spotřebních daních.

Celní správa = služba deklarantské veřejnosti. Vysoká úroveň elektronizace naší organizace, dosažený stav podpory zejména v oblasti celních režimů, spotřebních daní, přeprav vybraných výrobků, vnitrokomunitárního obchodu poskytuje obchodní veřejnosti nezanedbatelné výhody v oblasti podnikání oproti ostatním obchodním partnerům v rámci Evropské unie. A jak vidno, u nás to jde i bez papírování...

por. Jiří Nejedlý, DiS
tiskový mluvčí celního úřadu pro ÚK

Motto: „Lidé se mě někdy ptají, zda politická stabilita je jedním z nezbytných předpokladů rozvoje obchodu v dané zemi.“

Odpovídám jim, že ve většině světa nelze stabilitu předvídat o nic přesněji než počasí.“

Tomáš J. Baťa

Praktická podpora diplomacie pro export

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

MZV a jeho role v rámci ekonomické diplomacie

V současné době, kdy je světový trh globálně propojený a dochází k rychlým geopolitickým i ekonomickým změnám, je důležité být flexibilní a umět dynamicky reagovat na změny podmínek v zahraničním obchodě a odrážet tyto podmínky v modifikaci trhů ve střednědobém i dlouhodobém horizontu. A právě služby a nástroje ekonomické diplomacie mohou pomoci na tyto změny podmínek pružně reagovat, úspěšně se prosazovat na nových zahraničních trzích a rozvíjet stávající exportní a investiční aktivity firem.

Kompetence v oblasti ekonomické diplomacie ve světě se většinou dělí mezi ministerstva zahraničních věcí a další ekonomická ministerstva a jejich agentury. Z odborných analýz vyplývá, že čím dál tím větší roli v podpoře exportních aktivit státu hrají ministerstva zahraničních věcí. Silícím prvkem je snaha přizvat do rozhodování o ekonomické diplomacii zástupce podnikatelské sféry.

Koordinace služeb v oblasti ekonomické diplomacie a posilování jednotné zahraniční sítě

Od roku 2014, tedy alespoň podle ohlasů podnikatelské sféry, se Ministerstvu zahraničních věcí

ČR podařilo docílit mnoha úspěchů. Konkrétními kroky jsou posílení a zpřehlednění služeb, které stát exportérům nabízí, odstranění nejasností, duplicit a kompetenčních rozporů. K zefektivnění podpory státu přispívá nyní Jednotná zahraniční síť (JZS) zahrnující zastupitelské úřady ČR a zahraniční kanceláře agentury CzechTrade. Exportéři k službám JZS přistupují jedním vstupním místem: Klientským centrem pro export, kde firmy naleznou společnou nabídku služeb.

Po období omezování a redukování sítě ekonomických diplomatů v zahraničí dochází k posilování ekonomických úseků vybraných diplomatických misí, i zahraničních kanceláří agentury CzechTrade, zejména v zemích s exportními příležitostmi. V roce 2016 Ministerstvo zahraničních věcí ČR připravilo posílení sítě o 12 ekonomických diplomatů nad rámec běžné výměny lidských zdrojů. Dále ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství ČR a Úřadem vlády ČR vznikly nové pozice zemědělských diplomatů a diplomatů pro vědu, výzkum a inovace v zemích s exportním potenciálem pro ČR.

Vyhledávání sektorových příležitostí

Jedním z úkolů Ministerstva zahraničních věcí ČR je pomoci českým firmám vyhledávat exportní a investiční příležitosti na zahraničních trzích. Zároveň

Ing. Martin Tlapa, MBA

však nechceme vytvářet nový seznam prioritních zemí. Moderní směry ekonomické diplomacie upřednostňují hledání perspektivních oborů před určováním exportních destinací.

Nástrojem k vyhledávání příležitostí na zahraničních trzích, který navíc využívá synergických efektů mezi jednotlivými resorty a agenturami, je Mapa globálních oborových příležitostí (MOP). MOP pomáhá identifikovat perspektivní možnosti uplatnění českých podniků na zahraničních trzích a poskytnout potenciálním exportérům přehled o konkrétních příležitostech vývozu či investic do konkrétních teritorií. V návaznosti na velmi pozitivní ohlasy na MOP od podnikatelské obce provádí proto Ministerstvo zahraničních věcí ČR ve spolupráci se zastupitelskými úřady její každoroční aktualizaci. Na konci roku 2015 bylo navíc představeno tzv. sektorové vydání MOP. V tomto kontextu nejsou příležitosti řazeny podle zemí, ale dle perspektivních oborů a návazných příležitostí v jednotlivých zemích.

Projekty ekonomické diplomacie

Dalším z nástrojů ekonomické diplomacie Ministerstva zahraničních věcí ČR jsou Projekty na podporu ekonomické diplomacie. Tyto projekty jsou nedílnou součástí aktivit ministerstva a každoročně nabízí prostřednictvím zastupitelských úřadů v zahraničí možnost vytvoření nových kontaktů, předvedení výrobků a služeb, i získání nových

zakázek několika desítkám až stovkám českých firem. V roce 2016 se zrealizovalo 163 projektů za 16 mil. Kč.

Semináře a konference na MZV

Ministerstvo zahraničních věcí ČR má zájem předávat aktuální informace o dění v teritoriích a aktuálních obchodních příležitostech prostřednictvím různých seminářů a konferencí, které jsou pořádány v Černínském paláci. V roce 2016 zorganizovalo Ministerstvo zahraničních věcí ČR celkem 33 větších klíčových akcí (exportní semináře, podnikatelská fóra, setkání s velvyslanci, konference v regionech, apod.), kterých se účastnilo téměř 2,5 tis. podnikatelských subjektů. Na seminářích zaměřených teritoriálně vystupují zástupci Ministerstva zahraničních věcí ČR, například ekonomičtí diplomaté vyslaní v dané zemi, kteří posluchače těchto akcí seznámí s aktuálními obchodními příležitostmi v dané zemi a jsou schopni nabídnout jednotlivým firmám asistenční služby v tomto teritoriu.

Sdílení informací s podnikatelskou sférou

Na základě poptávky firem po informacích ze světa přistoupilo nedávno Ministerstvo zahraničních věcí ČR k zásadnímu zefektivnění ekonomického zpravodajství, které zasílají zastupitelské

úřady v zahraničí. Hlavním cílem tohoto kroku je přiblížit aktuální informace přímo klientům ekonomické diplomacie, tj. podnikům a exportérům. Odbor ekonomické diplomacie pak tyto zprávy dále publikuje v sekci „novinky z velvyslanectví“ na webu www.mzv.cz/ekonomika. Ty nejzajímavější jsou dále sdíleny prostřednictvím sociálních sítí a na portálu businessinfo.cz.

Ekonomická diplomacie v roce 2017

Do roku 2017 vstupujeme se zcela novým nástrojem – ujednáním o společné koordinaci a financování aktivit ekonomické diplomacie v zahraničí. Kromě Ministerstva zahraničních věcí se na projektu podílí Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo obrany, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo průmyslu a obchodu, i úřad místopředsedy vlády P. Bělobrádka. Ze společného fondu tak budou financovány projekty na podporu ekonomické diplomacie, kterých bylo jen v prvním kole vybráno pro realizaci 240 s rozpočtem ve výši 35,2 mil. Kč. Počínaje rokem 2017 bude díky prostředkům ze společného fondu posílena kapacita 19 českých zastupitelských úřadů o místní expertní ekonomické síly. Jejich hlavní výhodou je znalost prostředí a možnost vytvářet dlouhodobější sítě kontaktů. V roce 2017 budou české ambasády ve Washingtonu, Tokiu a Bejrútu

posíleny o zemědělské diplomaty. Tím pokračujeme v trendu sektorové specializace. Snahou Ministerstva zahraničních věcí ČR je také prosazovat větší množství menších, sektorově zaměřených misí a tyto cesty koordinovat s partnerskými rezorty. Mise tak mohou být více specializované a odborně zaštitěné příslušným rezortem. V roce 2017 jsou plánovány cesty ústavních činitelů s doprovodnou podnikatelskou delegací do Albánie, Alžír, Číny, Etiopie, Chile, Chorvatska, Kanady, Kazachstánu, Koreji, Kubu, Ruska, USA, Uzbekistánu a Zambie.

Snahou Ministerstvu zahraničních věcí ČR je, aby výše uvedené nástroje a služby ekonomické diplomacie přispívaly k podpoře českého exportu a k uplatnění českých výrobků na zahraničních trzích v celé ČR. Stejně jako v roce 2016 se proto i v letošním roce budeme snažit představit nástroje a služby ekonomické diplomacie formou seminářů a konferencí pořádaných ve spolupráci s podnikatelskými svazy přímo v jednotlivých krajích České republiky.

Ing. Martin Tlapa, MBA
náměstek ministra pro řízení sekce mimoevropských zemí, ekonomické a rozvojové spolupráce.
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

inzerce

PRO CYKLISTY, CHODCE I BĚŽCE! POJĎTE DO TOHO S NÁMI, PROFÍCI JEZDÍ DO PRÁCE NA KOLE

SOUTĚŽ O CENY V KVĚTNU
PRO CYKLISTY, CHODCE I BĚŽCE
REGISTRACE DO 30. DUBNA 2017
WWW.DOPRACENAKOLE.CZ

VÍTE, JAK NEJSNÁZE POSÍLIT TÝMOVÉHO DUCHA VE VAŠÍ SPOLEČNOSTI?
JAK SI UDRŽET ZDRAVÉ, USMÍVAJÍCÍ SE A ENERGIÍ NABITÉ ZAMĚSTNANCE?
ZAPOJTE SVOU FIRMU DO CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE DO PRÁCE NA KOLE 2017.
CHYSTÁME PRO VÁS HODNOTNÉ CENY!

Inspekce práce a cizinci

Než se zaměřím na téma uvozené nadpisem, je, myslím, na místě věnovat pár vět činnosti inspekce práce obecně.

Kompetence a činnost inspekce je dána zákonem č. 251/2005 Sb., o inspekci práce. Co do struktury se inspekce skládá ze Státního úřadu inspekce práce, který dále řídí oblastní inspektoráty práce, jež mají územní působnost zpravidla pro dva kraje. V našem regionu tedy působí Oblastní inspektorát práce pro Ústecký a Liberecký kraj. V pravomoci inspekce práce je především kontrolní činnost a s ní související správní trestání. Nicméně neměl bych opomenout i poradenskou činnost pro zaměstnance i zaměstnavatele, byť zákon o inspekci práce hovoří toliko o základním poradenství. Dny a časy, kdy poskytujeme poradenství, čtenáři najdou na našich internetových stránkách konkrétně zde: <http://www.suip.cz/oip07/pracovnepravni-vztahy/poskytovani-poradenstvi/>

Co se týče věcné působnosti inspekce, můžeme ji rozdělit do třech základních tematických okruhů:

- 1) Bezpečnost práce a vyhrazená technická zařízení
- 2) Pracovněprávní záležitosti (náležitosti smluv, odměňování, srážky ze mzdy atd.)
- 3) Zaměstnanost (kontrola povinnosti daných zákonem č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti a prováděcími předpisy)

Právě třetí oblast se vztahuje i k působení cizinců na českém trhu práce. Stejně jako kontrola zaměstnanosti je kontrola nelegální práce. Nelegální prací se rozumí:

- výkon závislé práce bez uzavření pracovněprávního vztahu
- výkon práce cizince v rozporu s povolením k zaměstnání, bez tohoto povolení nebo v rozporu se zaměstnaneckou nebo modrou kartou
- výkon práce cizince bez povolení k pobytu.

Za umožnění výkonu nelegální práce je možné uložit pokutu od 50 000,- do 10 000 000 Kč.

Z výše uvedeného jsou patrné dvě skutečnosti. Jednak že výkon nelegální práce je zákonodárcem považován za velmi závažný správní delikt a jednak, že je to delikt v řadě případů spojený s prací cizinců. Zaměstnavatelé by tudíž měli být velmi obezřetní při zaměstnávání cizinců či přidělování práce firmám s výhradně či převážně cizineckým personálním substrátem. Jakkoli je současná situace na trhu práce složitá z hlediska nábory zaměstnanců, zaměstnavatelé by měli pečlivě dbát na to, aby se vyvarovali zbytečných chyb při zaměstnávání cizinců, protože to pro ně může mít nezanedbatelné negativní důsledky. Nejen

s ohledem na shora uvedené pokuty, ale v případě, že je zaměstnavateli prokázáno umožnění výkonu nelegální práce, nemá možnost po 3 měsíce poplácávat zaměstnance prostřednictvím úřadu práce a tudíž i legálně zaměstnat nové cizince (bez ověření situace na trhu práce není možné získat zaměstnaneckou kartu). Vedle toho zaměstnavatel nezíská ani žádné příspěvky od úřadu práce na zaměstnávání nových zaměstnanců.

Považuji za nezbytné podotknout, že inspekce práce není jediným státním orgánem, který se věnuje kontrole práce cizinců. Stejná oprávnění mají i Celní úřady s tím, že svá zjištění předkládají

inspektorátům práce, kteří na základě nich případně ukládají sankce. Cizinecká policie pak kontroluje pobytový režim cizinců. Asi není třeba zdůrazňovat, že kontrolní činnost koordinujeme a některé kontroly děláme přímo společně s cizineckou policií nebo celním úřadem.

Nyní bych rád popsal několik modelových situací, kdy dochází nejčastěji k nelegální práci cizinců. Především je to případ, kdy cizinec vykonává závislou práci, kterou deklaruje jako práci samostatně výdělečně činnou. Tedy známý „švarcsystém“. V daném případě není jedinou motivací k takovému postupu jenom snaha zaměstnavatele ušetřit na daních, pojištění a zbavit se některých dalších závazků vůči zaměstnancům jako v případě tuzemců, ale i fakt, že získat povolení k pobytu za účelem podnikání je pro cizince mnohdy jednodušší než povolení k pobytu za účelem zaměstnání.

Poměrně často se objevuje i jev, že cizinec disponuje povolením k zaměstnání k firmě A, ale fakticky a reálně práci vykonává pro firmu B, C nebo D. Mnohdy sám cizinec vlastně netuší, pro jakou firmu dělá.

Někdy zaměstnavatelé dělají chybu, že zaměstnají cizince ze země, se kterou máme bezvízový styk v domněni, že v takovém případě cizinec nepotřebuje povolení k zaměstnání ani vízum. Ale Česká republika v řadě případů vyloučila z bezvízového styku ty cizince, kteří chtějí na území našeho státu provozovat výdělečnou činnost.

Konečně je zde ještě jedna neblahá praxe, která se objevuje v poslední době. Je to zneužívání volného pohybu v rámci schengenského prostoru. Typická je situace, kdy Ukrajinci přicestují s polským vízem do ČR, kde pracují. Mnohdy se objevuje celý řetězec polských a českých firem, kdy na konci je nějaký

český průmyslový podnik. Inspekce práce v takových případech pečlivě zkoumá, zda se nejedná o nelegální práci nebo nelegální zprostředkování zaměstnání, kdy často k takovým závěrům dochází.

Vedle kontrol nelegální práce bych se ve vztahu k práci cizinců zmínil ještě o dvou záležitostech. Bohužel existují zaměstnavatelé, kteří zneužívají složitější situace cizinců na našem pracovním trhu. Cizinci jsou nesporně na svém zaměstnavateli mnohem závislejší než tuzemci a často se i složité dorozumívají. Někteří zaměstnavatelé pak cizincům platí za stejnou práci mnohem horší mzdu než tuzemcům. Inspekce práce proto v rámci svých kontrol věnuje v tomto roce zvýšenou pozornost dodržování rovného odměňování cizinců ve srovnávání s obdobnou prací tuzemců.

Konečně bych se rád ještě zmínil o zaměstnávání občanů jiných států EU. Ti mohou na našem pracovním trhu samozřejmě pracovat bez jakýchkoli povolení. Nicméně řada zaměstnavatelů opomíjí fakt, že má ve vztahu k nim specifické oznamovací a evidenční povinnosti. ČR i EU chce mít přehled o tom, jaké dochází migraci v rámci EU, a proto mají zaměstnavatelé povinnost oznámit příslušné krajské pobočce Úřadu práce nástup do zaměstnání občana EU nebo cizince na kterého se nevztahuje povolení k zaměstnání či pobytu a to nejpozději právě v den jejich nástupu do zaměstnání. Vedle toho mají zaměstnavatelé vést evidenci zaměstnanců z řad občanů EU a cizinců. Zaměstnavatelé na tuto povinnost zapominají nebo o ní nevědí. Vystavují se tak riziku, že budou ze strany inspekce práce pokutovány. Sice se nejedná zdaleka o tak velké sankce jako v případě nelegálního zaměstnání (maximální možná výše pokuty je zde 100 000 Kč), ale i tak to může být pro zaměstnavatele nepřijemné.

Mgr. Aleš Kalvoda
vedoucí inspektor Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj

KOMORA PRO HOSPODÁŘSKÉ STYKY SE SNS ТОРГОВО-ПРОМЫШЛЕННАЯ ПАЛАТА ПО СТРАНАМ СНГ CHAMBER OF TRADE AND INDUSTRY FOR CIS COUNTRIES

KOMORA SNS – služby pro české podnikání

Nezbytnost orientace velké části českých firem kromě domácího trhu také na export je pochopitelná. Malý český trh, ještě k tomu nasycený více či méně kvalitními výrobky zahraniční konkurence, opravdu neposkytuje prostor pro uplatnění domácích produktů, které jsou sice se zahraničními srovnatelné, ale z řady jiných důvodů jí nemohou konkurovat.

Pro exportní směřování má český podnikatel zdánlivě široký prostor, přičemž v realu je zde prioritně trh Evropské unie a pak to „ostatní“. Řada českých firem využívá dobré pověsti, kterou si české (československé) výrobky vybudovaly na trhu na východ od slovenských hranic. Hromadný odchod československých firem z Ruska a zemí Společenství nezávislých států po listopadu 1989 sice tuto dlouholetou tradici narušil, ale ti, kteří se na trh následně vrátili, zde postupně opět odbytiště našli.

Specifika států, vzniklých na území bývalého SSSR je rozdílná, ale v řadě faktorů má i společné rysy. Mezi nimi je na jednom z předních míst úzké propojení ekonomiky a státní moci. To se v plné míře týká i obchodování se zahraničím. Tato charakteristika se mimo jiné projevuje prostřednictvím politických zásahů do ekonomických procesů. Stručně řečeno – kdo je s mojí zemí kamarád, ten může očekávat „slušnější zacházení“. A samozřejmě platí i opak. Jelikož po rozpadu SSSR nebylo zejména Rusko (ale např. také Bělorusko) politicky vnímáno naší částí Evropy a světa jako příznivě nakloněný partner, nemohly zde české firmy s výraznější podporou státních představitelů počítat. Samozřejmě čest výjimkám.

Také z tohoto důvodu v roce 1997 založila Hospodářská komora České republiky, v souladu se zákonem o obchodu se zahraničím zvláštní subjekt – Komoru pro hospodářské styky se Společenstvím nezávislých států, speciální obchodní komoru (Komora SNS) s úkolem pomáhat českým firmám vyhledávat potenciální partnery v zemích postsovětského prostoru.

Komora SNS je dnes samostatným, nevládním a neziskovým subjektem, který vedle vyhledávání partnerů českým firmám nabízí informace, důležité pro jejich podnikatelské aktivity na postsovětském teritoriu. Od svého založení až do současnosti komora usilovala a usiluje o maximální využívání cest státních představitelů pro podporu českých firem na území postsovětských států. Neomezuje se ale pouze na tuto formu činnosti a každoročně realizuje řadu samostatných akcí bez propojení na politickou reprezentaci zemí.

Komora SNS pracuje v úzké součinnosti s centrálními a regionálními obchodně průmyslovými komorami **Ruské federace, Kazachstánu,**

Ukrajiny, Běloruska, Ázerbájdžánu, Uzbekistánu, Turkmenistán, Arménie, Moldavska, Tádžikistán, Kyrgyzstánu a Gruzie. Mezi partnery je třeba zařadit také velvyslanectví uvedených států, akreditovaná v České republice a české zastupitelské úřady v těchto zemích.

Komora SNS úzce spolupracuje se státními institucemi České republiky – memorandum o spolupráci má podepsáno na příklad s Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, Ministerstvem zemědělství ČR, Ministerstvem zahraničních věcí ČR či Ministerstvem financí ČR. Úzké vztahy Komory SNS udržuje se zákonodárnými institucemi ČR, ale také s řadou krajů.

Pro činnost Komory SNS je významná spolupráce s institucemi, které sdružují české podnikatelské subjekty. Zde je nezbytné jmenovat Hospodářskou komoru ČR a Svaz průmyslu a dopravy ČR. Tato spolupráce se naplňuje především při společné organizaci podnikatelských misí do zemí postsovětského prostoru, doprovázejících vysoké státní představitele.

Komora SNS nabízí svým členům a partnerům informace o možnostech pro podnikání zahraničních firem v jednotlivých zemích a podporu při navazování kontaktů v jednotlivých zemích a jejich regionech. Základní formou naplňování těchto úloh je organizování akcí různého druhu jak v zahraničí, tak v České republice. Mezi takové akce patří:

- semináře za účasti českých a zahraničních specialistů na jednotlivé oblasti, spojené s podnikatelskými aktivitami v zájmových zemích (právní otázky, daňová problematika apod.);
- konference s prezentacemi investičních možností a exportní „přitažlivosti“ jednotlivých regionů v zájmových zemích;
- kulaté stoly (dvoustranná jednání) s představiteli firem ze zájmových zemí a jejich regionů, přijíždějícími do ČR v rámci podnikatelských misí, organizovaných partnerskými obchodně průmyslovými komorami, asociacemi, svazy apod.;
- podnikatelské mise (doprovodné či samostatné) do zájmových zemí a jejich regionů, spojené s vyhledáváním potenciálních partnerů pro české podnikatelské subjekty prostřednictvím místních obchodně průmyslových komor a dalších institucí.

Takovýchto odborných akcí Komora SNS v průběhu kalendářního roku organizuje kolem třiceti a počet účastníků na nich v souhrnu značně převyšuje tisícovku. Zde nemohu opomenout dvě speciální konference – Business den Ruské federace a Business den Běloruska, které jsou již tradiční součástí oficiálního doprovodného programu Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně.

Ačkoliv je činnost komory v plném rozsahu soustředěna na organizaci a realizaci výše zmíněných akcí, jednou do roka se členové a partneři naší komory setkávají při jiné, zcela odlišné akci. Komora SNS každoročně organizuje Česko – ruský podnikatelský ples. V letošním roce se konal na pražském Žofíně již jeho šestnáctý ročník a u zúčastněných (více než šesti set) představitelů firem si udržel stejně dobré jméno, jako ročníky předcházející.

Jako doplňkovou, ale určitě ne nepodstatnou činnost je třeba uvést poskytování vizové podpory při služebních cestách pracovníků českých firem do Ruské federace, Běloruska, Kazachstánu a Ázerbájdžánu. Závěrem snad jen jedině – nikdo za podnikatele kontrakt neuzavře, ani Komora SNS to neumí. Můžeme ale být součástí systému, který napomáhá v tomto složitém a často zdoluhavém procesu. K tomu byla Komora SNS zřízena a toto poslání se snaží naplňovat již 19 let.

Ing. František Masopust
Výkonný ředitel a člen představenstva
Komora SNS

Loňskému exportu dominovala auta

Prosperita českého hospodářství je významně spojena se zahraničním obchodem. Vysokou míru otevřenosti naší ekonomiky ovlivňuje více faktorů – například geografická poloha nebo průmyslová tradice. Jak vypadá obchod České republiky se zahraničím?

Vzhledem ke své poloze je Česká republika významným logistickým centrem pro další pohyb zboží po kontinentě. Pro účely měření vývozní a dovozní výkonnosti české ekonomiky zpracovává Český statistický úřad příslušná data paralelně ve dvou metodikách – v přeshraničním a národním pojetí. Národní pojetí sleduje skutečný obchod se zbožím realizovaný mezi českými a zahraničními subjekty, který souvisí se změnou vlastnictví. Vycházíme z něj i v následujícím textu.

Od recese k růstu

Vstup ČR do EU byl pro český export významným impulsem a uvolnil řadu obchodních bariér. Ekonomická konjunktura let 2004–2007, kdy hospodářský růst na svém vrcholu v roce 2006 překonal 7% hranici, byla založena především na vývozu zboží. Ekonomická krize v letech 2008 a 2009 pak ale vedla k propadu v zahraniční poptávce a k nejhlubší recesi v historii samostatné České republiky. Po ukončení recese se růst vývozu obnovil a český export se každoročně zvyšoval. V roce 2010 se hodnota exportu vrátila na předkrizovou hodnotu a výrazně rostla i v roce 2011. V dalších dvou letech se pak projevila stagnace evropské ekonomiky a útlum zahraniční poptávky. Růst českého exportu zpomalil. V roce 2014 se však jeho růst oživil a hodnota exportovaného zboží v běžných cenách se meziročně zvýšila o 363 mld. korun.

Rekordní export v roce 2016

Rok 2016 se z hlediska exportní výkonnosti stal rekordním. Nominální hodnota vývozu dosáhla 3 312 mld. korun a oproti roku 2015 se zvýšila o 48,7 mld. Silný meziroční růst exportu dosáhl svého maxima ve druhém čtvrtletí, když se z Česka vyvezlo zboží za 862,5 mld. korun. Ve druhé polovině roku se však projevilo dočasné omezení výrobních kapacit důležitých exportérů (zejména v souvislosti s odstávkou či náběhem linek u některých automobilových výrobců) a vysoká srovnávací základna roku předchozího. Růst vývozu tak výrazně zpomalil.

Hodnota dovezeného zboží v roce 2016 dosáhla téměř 3 145 mld. korun. Jak je vidět z grafu, bilance zahraničního obchodu mezi léty 2005–2011 kolísala mezi mírnými přebytky a deficity. Toto se změnilo v roce 2012, kdy naše republika dosáhla přebytku zahraničního obchodu ve výši 64,4 mld. korun a v následujícím roce 106,5 mld. Od té doby, s výjimkou roku 2015, se rozdíl mezi vývozem a dovozem prohluboval. V roce 2015 dosáhl přebytek zahraničního obchodu 167 mld. korun.

Vyvážíme především do zemí EU

Český vývoz primárně směřuje do prostoru Evropské unie. V roce 2016 do EU zamířilo 84 % jeho hodnoty (2 782 mld. korun). Nejdůležitějšími obchodními

prof. Ing. Iva Ritschelová Csc.

partnery České republiky jsou přirozeně sousední státy. Nejvyšší objem zboží každoročně míří do Německa. Dlouhodobě tento podíl neklesá pod 30 %. V roce 2016 se rovnal 32,2 %. Přibližně desetina vývozu České republiky směřuje na Slovensko a více než 6 % do Polska. Mírně klesá podíl vývozu do Rakouska, v roce 2016 činil 4,2 % (v roce 2005 pak 5,9 %). Důležité vazby mají čeští vývozci i s Francií a Velkou Británií. Hodnota vývozu do obou zemí byla v loňském roce téměř totožná a v součtu tvořila 10 % z celkového exportu. Vývoz mimo EU vlani dosáhl 527,9 mld. korun.

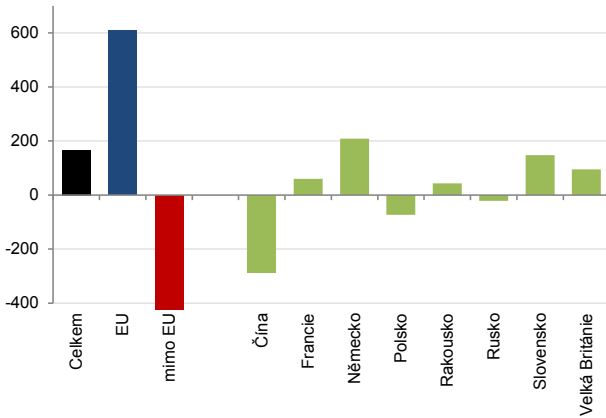
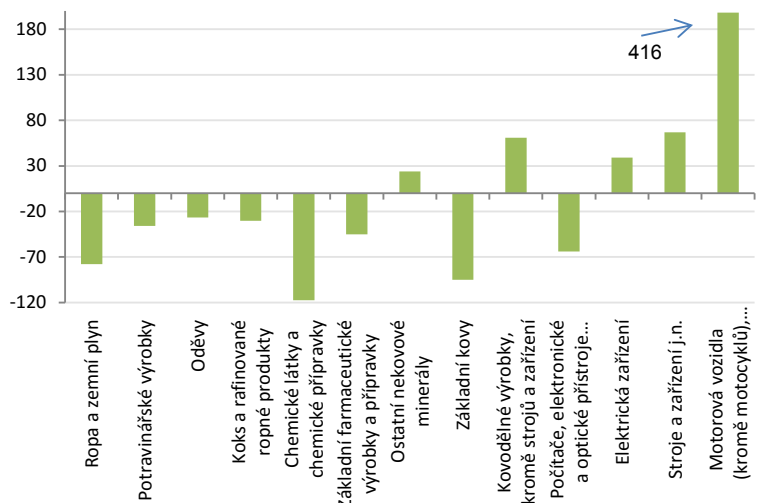
Teritoriální struktura dovozu a vývozu se liší. Německo zůstává nejdůležitějším obchodním partnerem i z pohledu importu – v roce 2016 tvořila hodnota odtud dovezeného zboží 27,3 % z celkového dovozu. Významnou roli mají země mimo EU, ze kterých vlani bylo importováno 30,2 %. Druhým nejvýznamnějším dovozcem je tak Čína, která se na importu podílela 10,2 %. Za třetího nejdůležitějšího importéra lze označit Polsko. Také jeho podíl se stabilně zvyšuje. V roce 2016 činil 8,8 %.

Bilance zahraničního obchodu je ukazatelem, který dobře charakterizuje obchodní vztahy se zahraničím. Kladný přebytek má Česká republika tradičně s Evropskou unií. V roce 2016 byl tento přebytek jen s Německem 208,3 mld. korun a meziročně se zvýšil o 14 mld. Česko dosáhlo kladné bilance obchodu se Slovenskem, a to ve výši 147,8 mld. korun, a rovněž s Velkou Británií, a sice 95 mld. korun. V porovnání s rokem 2015 se však tyto přebytky snížily. Naopak deficit obchodu má Česká republika s Polskem. Tento se prohloubil o 8,9 mld. a dosáhl 73 mld. korun. Výrazného deficitu zahraničního obchodu dosahujeme již tradičně se zeměmi mimo EU, nejvíce s Čínou, v jejímž případě v roce 2016 dosáhl deficit 285,7 mld. korun.

Exportu dominují auta

Motorová vozidla představují v českém exportu (podle klasifikace CZ-CPA) dlouhodobě nejvýznamnější položku. Jejich podíl na vývozu se konstantně zvyšuje. V roce 2016 dosáhl 27,8 %. Celková hodnota jejich exportu činila 921,5 mld. korun. V porovnání s předchozím rokem se zvýšila o 8,6 %, tj. o 73,2 mld. korun, a to v souvislosti s vývojem především v první polovině roku, kdy vývoz rostl dvouciferným tempem. V druhém pololetí se růst zmírnil. Příčinou byla vysoká srovnávací základna předchozího roku i výše zmíněné omezení výrobních kapacit některých významných výrobců.

Druhým nejdůležitějším oddílem vývozu jsou stroje a zařízení. V roce 2016 tvořily 11 % českého exportu. Oproti roku 2015 jejich vývoz vzrostl o 3,3 %. Významnou úlohu hrají i počítače, elektronické a optické přístroje a zařízení. Jejich podíl na exportu vlani činil 9,2 %. Dalšími důležitými oddíly jsou také elektrická zařízení nebo kovodělné výrobky.

Bilance zahraničního obchodu v roce 2016 v teritoriálním členění (v mld. korun)**Bilance zahraničního obchodu v roce 2016 podle nejvýznamnějších oddílů klasifikace CZ-CPA (v mld. korun)**

Do České republiky se ale motorová vozidla také nejvíce dovážejí. V roce 2016 tvořila 16 % importu, jejich hodnota však vývoz nepřevýšila. V tomto oddílu tak Česká republika dosáhla přebytku ve výši 416,4 mld. korun. Druhou nejvýznamnější položkou dovozu jsou počítače, elektronické a optické přístroje a zařízení (11,7 % z celkového dovozu). Jejich import překročil export o 64 mld. korun. Významnými položkami dovozu jsou rovněž stroje a zařízení (9,5%) nebo elektrická zařízení (7,4%). U obou oddílů dosáhla naše republika přebytku, na rozdíl od chemických látek a přípravků, jejichž dovoz převýšil vývoz o 117,5 mld. korun. Vzhledem k tomu, že je tuzemská ekonomika závislá

na zahraničních surovinách, u ropy a zemního plynu, koku a rafinovaných ropných produktů nebo u základních kovů dosahuje záporné bilance. Rovněž u potravinářských výrobků, oděvů a základních farmaceutických výrobků a přípravků převažuje import nad exportem.

Iva Ritschelová, Karolína Sůkupová
Český statistický úřad

inzerce

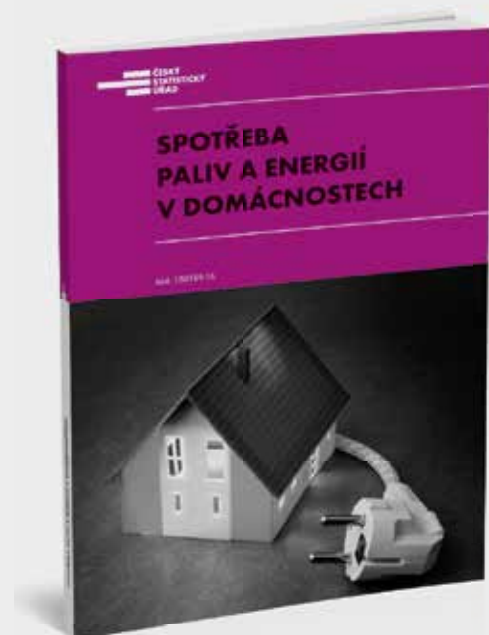
SPOTŘEBA PALIV A ENERGIÍ V DOMÁCNOSTECH

Publikace poskytuje jedinečný statistický pohled na data o energetické spotřebě domácností v České republice a krajích v podobě tabulek doplněných grafy. Zaměřuje se na základní charakteristiky domácností, struktury používaných paliv a energií, způsoby využití a spotřeby jednotlivých paliv, spotřebiče v domácnostech a dopravní prostředky využívané domácnostmi. Součástí jsou také kartogramy, které názorně zobrazují vybrané ukazatele z jednotlivých tematických oblastí napříč celou publikací.

Vaše objednávky vyřídí

Český statistický úřad
Odbor informačních služeb
Na padesátém 81, 100 82 Praha 10
Tel.: 274 052 733, Fax: 274 054 070
E-mail: objednávky@czso.cz
Cena tištěné verze: 220 Kč

<http://bit.ly/2n52Q7B>

Požadavky na výrobky v EU známe, tak pojdme ven...

V řadě minulých vydání TEMA jsme se zabývali podmínkami uvádění výrobků na jednotný trh Evropské unie a především povinnostmi výrobců, které se vztahují k postupům při posuzování a prohlašování shody. Vzhledem k rozsahu problematiky jsme nějak zapomněli na skutečnost, že trh EU je nám sice nejbližší, ale existují i jiné světové trhy, které jsou vzhledem ke své dynamice perspektivnější, než nepružný a byrokracií svázaný evropský dvorek.

Různé průzkumy ukazují různé výsledky, ale z hlediska růstového potenciálu se často shodují na zemích, které jsme si zvykli označovat jako BRIC (Brazílie, Rusko, Indie a Čína). V dnešním článku se tedy zaměříme především na dvě z nich.

GOST-TR, potvrzující shodu výrobků s technickým reglementem tzn. dokumentem, který potvrzuje shodu s technickými normami a specifikuje povinně plněné požadavky na výrobky, v celém jejich životním cyklu od návrhu a výroby, až po jejich ekologickou likvidaci. Dokument GOST-TR vydává Federální agentura pro technické regulace a metrologii.

přístrojové vybavení, atd.). Požární služby (jako: protipožární ochrana budov, opravy hasicích přístrojů a další výrobky je povinný:

Certifikát požární bezpečnosti slouží k ověření shody výrobků s požadavky požární bezpečnosti. Velice často se jedná o neopomenutelný dokument při certifikaci GOST-TR.

Z původních norem se po rozpadu Sovětského svazu staly nadnárodní standardy uplatňované v zemích Společenství nezávislých států, v Celní unii i v dnes již dalších nezávislých státech.

GOST-K, je osvědčením shody výrobků pro Kazachstán. Je vydáváno na základě posouzení, pro konkrétní dodávku výrobků a má časově omezenou platnost, nebo na základě inspekce, univerzálně pro konkrétního výrobce, na dobu maximálně tří let.

Jednou z nejviditelnějších a v poslední době i nejdiskutovanější zemí bývalé SSSR je Ukrajinská republika, jejíž standardizační systém vznikl z dokumentů GOST po roce 1991. Stěžejním certifikátem je:

UkrSEPRO vydávaný pro ověření shody výrobků k jednotlivým dodávkám nebo sériím dodávek v časovém období jeden, dva případně pět let.

Pro specifické výrobky dovážené do Ruska, zejména pro balené minerální vody, pro speciální nebo geneticky modifikované potraviny, kosmetické a desinfekční přípravky, insekticidy, chemické a biologické prostředky, potřeby pro děti, krmné směsi i další výrobky slouží:

Státní osvědčení o registraci, které je dokumentem, nezbytným k dovozu výrobků podléhajícím některé z hygienických norem a legislativních předpisů v oblasti sanitace v zemích Celní unie.

Pro stavební materiály, konstrukce, protipožární vybavení, elektro výrobky, jejich komponenty,

Formální stránku standardizace dodávek do Ruské federace (Российской Федерации) a postsovětských států tedy známe. **Zbývá tedy jen detailní znalost trhu, přizpůsobení se místní mentalitě a zvyklostem, získání spolehlivého partnera, jazyková vybavenost, dostatek kapitálu a podnikatelské štěstí, podpořené sebereflexí Evropské unie vyúsťující ve zrušení obchodních sankcí a ruský trh je správnou volbou pro všechny exportéry.**

Značka CE není vždy to, co si myslíme – China Export vs. Conformité Européenne Mark

V minulém vydání TEMA jsme se podrobně zabývali označováním výrobků, uváděných na trh. Tam jsme také mohli zjistit, že **CE nemusí být vždy CE** nebo to, co si pod tímto označením většinou představujeme. Připomeňme si, že na jedné straně je CE (tzv. Conformité Européenne Mark) Evropskou značkou shody tzn. povinným označením shody výrobků prodávaných v rámci Evropského hospodářského prostoru. Na straně druhé je však CE značkou China Export, což je oficiální označení výrobků exportovaných z Čínské lidové republiky.

Nakolik se jedná o seriózní obchodní praktiku, je na posouzení každého z nás. Nakolik selhaly orgány Evropské unie, které tuto problematiku řeší již od roku 2008, si také můžeme udělat názor samostatně. Realita je ovšem taková, že se na výrobcích objevují dvě, téměř identické značky a je dobré se v nich vyznat.

Ing. Jiří Mann, MBA

Certifikace na ruském trhu

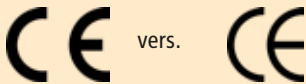
Rusko je specifická země, jejíž ochranná opatření odpovídají velikosti a významnosti domácího trhu. Potenciál a zájem exportérů etablovat se na ruském trhu umožňuje státní správě uplatňovat specifické požadavky, týkající se řady oblastí včetně standardizace, certifikace či výrobní bezpečnosti. Přestože je globální cíl evropské i ruské standardizace v podstatě stejný, jsou požadavky i způsoby jejich uplatňování rozdílné. Výrobní firmy podnikající na jednotném trhu Evropské unie si již osvojily postupy posuzování a prohlašování shody či stálosti vlastností, nicméně tyto postupy nejsou v Rusku akceptovány a nemohou nahrazovat ruská prohlášení shody.

Standardy jsou téměř většinou reprezentované označení GOST (государственный стандарт), jejichž správcem je Euroasijská rada pro normalizaci, metrologii a certifikaci. Historie těchto standardů sahá až do roku 1925, kdy byl v SSSR založen státní normalizační úřad. Od této doby byl systém několikrát přepracován a aktualizován tak, aby splňoval nejnáročnější trendy současné doby.

Aktuálně jsou nejdůležitějšími výrobními standardy především:

GOST-R, potvrzující kvalitu výrobků a jejich shodu s ruskými legislativními a normativními předpisy. Prohlášení GOST-R se povinně vystavuje především k výrobkům ovlivňujícím bezpečnost osob, majetku nebo životního prostředí. GOST-R se používá pro kusové i sériové dodávky.

Prakticky jediný vizuální rozdíl obou značek je v odsazení písmen C a E a tloušťce jejich provedení, viz. následující obrázky:

Vizuální podoba Evropské značky shody je přesně určena pravidly vzorem v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

Síla evropské značky shody CE spočívá především v tom, že pro takto označené výrobky platí princip volného pohybu zboží v rámci jednotného trhu zemí Evropského hospodářského prostoru (EHP). Je však potřeba připomenout, že Conformité Européenne Mark je možné po řádném posouzení shody umísťovat pouze na tzv. stanovené výrobky přesně určené evropskými směrnici nebo nařízením vlády (v České republice), které jsou transpozicí evropských směrnic s cílem sblížení obou právních řádů.

Pokud se opět vrátíme k Číně, ale i k ostatním zemím mimo EHP, je důležité si uvědomit, že Evropská značka shody není ani značkou kvality, ani místem výroby, což reálně znamená, že i čínské produkty jí mohou být označeny, pokud jsou uváděny na jednotný trh EU a splní legislativní a normativní požadavky pro příslušné výrobkové komodity. **Potom je CE skutečně CE.**

Vstup na čínský trh? Ano, ale jen s certifikací CCC

Pokud budeme chronologicky postupovat, nesmíme opomenout ani opačný směr pohybu zboží tzn. od evropských výrobců do Čínské lidové republiky. Rozhodně není pravdou, že by Číňané

zahloovali evropský trh milióny kusů nekvalitního zboží a nečinně přihlíželi působení pochybných evropských firem, které tamní trh vnímají jako příležitost k rychlému zbohatnutí. Bezpochyby se jedná o trh s obrovským potenciálem, zahrnující více než miliardu potencionálních zákazníků i možností kooperace s dynamicky se rozvíjejícími čínskými firmami.

Pokud se budeme zabývat pouze oblastí spotřebních výrobků, **téměř neexistuje možnost, jak je legálně vyrobit, dovážet nebo prodávat na čínském trhu bez certifikace CCC marketing** (China Compulsory Certificate). Tato značka od srpna 2003 nahrazuje dva bezpečnostní systémy, s jejichž označením jsme se na výrobcích setkávali. Prvním je CCIB, který upravuje základní bezpečnost produktů pro spotřebitele a druhým CCEE, který byl používán pro elektrické výrobky. CCEE býval s trochou nadsázky označován jako „Velká čínská zeď“, neboť byl stejně nedobytný a nepřekonatelný jako stavba, zařazená mezi sedm nových divů světa.

Systém certifikace výrobků certifikovaných CCC je podstatně robustnější než Evropský systém posuzování shody. Certifikace CCC se povinně týká 54 přesně specifikovaných výrobových komodit a její získání je poměrně dlouhodobý proces, zahrnující zkoušení výrobku u čínských akreditovaných laboratorů, předkládání mnoha technických dokumentů a vzorků výrobků, ale například také tzv. inspekční návštěvy v provozu výrobce, které jsou vždy prováděny čínskými inspektory na náklady výrobce. Pokud k tomuto připočteme nejistý výsledek prověřování, nemožnost posouzení kvality, bezpečnosti a komplexnosti výrobku přímo výrobcem nebo distributorem (jako ve většině evropského prohlásování shody) a neuznávání certifikací ani testování výrobků prováděných třetími stranami, je jasné, že se jedná o velice účinné ochranné opatření.

Snad jen třešničkou na dortu je poměrně nové vládní nařízení, které uvádí, že výrobky podléhající

certifikaci CCC, které zachytí čínské celní orgány bez příslušného označení na hranicích Čínské lidové republiky, tzn. ještě před vstupem na čínský trh, již nebudou vráceny na adresu výrobce, ale likvidovány.

Tak taková jsou specifika jiných trhů dokladující, že exportéři, ale ani importéři nemají jednoduché podnikání. I proto nabízí OHK Most pomocnou ruku v řadě oblastí, které s předmětnou problematikou úzce souvisí.

...na závěr jedna standardizační zajímavost, především pro dámy

Zřejmě všechny dámy rády používají kosmetické přípravky věhlasných světových firem. Je však otázkou, jestli se některá zajímá, jak tato kosmetika vzniká a jak je člověk chráněn před jejími nežádoucími účinky. Odpověď je poměrně jednoduchá – k prokázání bezpečnosti existuje řada postupů laboratorního testování. Je zajímavé, že Čína je jedinou významnou zemí, která neumožňuje výrobu, dovoz ani prodej kosmetiky, která by nebyla povinně otestována na živých zvířatech.

I pro tuto oblast však existuje celosvětový standard, ukrývající se pod zkratkou HCS (Humane Cosmetics Standard). Je-li Vám tato oblast blízká, stačí si prověřit Vaši oblíbenou kosmetickou značku na webu a ihned zjistíte, zda stejné produkty používají nedobrovolně i opice či králíci, kterým jsou látky aplikovány do očí, na kůži, do trávicího traktu nebo do plíc.

Pokud chcete zajít ještě dále, zkontrolujte si škálu výrobků pro domácnost např. na mytí nádobí, prací prášky, aviváže, čisticí prostředky, osvěžovače vzduchu a další, zda jsou vyráběny podle obdobného standardu s označením HHPS (Humane Household Product Standard).

Ing. Jiří Mann, MBA

Vysvětlivky pod čarou:

Pokud se vydáme na cizí trhy, je základem úspěchu orientovat se v místních předpisech a kompetencích, které k nim přísluší. Niže uvádíme zkratky, které mohou pomoci při prvním seznamování s národními standardy Číny a Ruska.

SAC	Standardization Administration of China
CNCA	Certification and Accreditation Administration
GB...	Národní standardy Čínské lidové republiky
CCC Follow-up Inspection	Dozorové audity CCC
CCC Factory Inspection	Audit dodavatelské společnosti a testování výrobku
SFDA	Registrace pro dovoz zdravotnických a kosmetických produktů
GOST R	Národní normy Ruské federace
SNIP..., SN..., GESN...	Stavební předpisy
RD..., PB...	Bezpečnostní pravidla
SanPin..., GN..., SP...	Hygienické standardy
NPB...	Požární předpisy

SÚRAO – zkratka a symbol, který u nás „importoval“ (abychom zůstali u základního pojmu tématu dnešní TEMA) do racionálního světa energetiky 3. tisíciletí neuvěřitelné množství iracionality, nevědomosti a emocí, a to v takovém množství rádooby ekologické a občanské síly, že ohrožuje sice na papíře, ale přece jen politicky platný a vykalkulovaný směr české energetiky, a to v technickém a kapacitním základu energetiky jaderné. Energetiky jaderné, ve které limity těžby uhlí zaskočení politici vidí naši energetickou budoucnost a bezpečnost. Překormidlování z osvědčené a existující uhlíkové energetiky na jadernou, má své i v TEMA prezentované podmínky, které se z pohledu laika i znalého zatím realizovatelně moc neukazují. Nejrazantnější odpor veřejnosti se projevuje u technického zabezpečení konce jaderného cyklu, kterým je po přesvědčení veřejnosti i tak technicky a časově náročná výstavba úložiště tzv. „vyhořelého“ jaderného paliva, bez jehož existence si lze jen velmi těžko dlouhodobou energetickou závislost na jaderných reaktorech vůbec představit. Proto ve snaze „importovat“ do veřejnosti znalosti skutečném stavu věci, jsme požádali ředitele státního podniku SÚRAO (Správy úložišť radioaktivních odpadů) o další z pokusů uvedení podstaty věci na pravou míru.

SÚRAO

SPRÁVA ÚLOŽIŠŤ
RADIOAKTIVNÍCH
ODPADŮ

redakce

Hlubinné úložiště bez demagogie a přehnaných emocí

Když si pročtete rešerši článků, které byly v uplynulých letech napsány o plánovaném hlubinném úložišti radioaktivních odpadů (HÚ), můžete z desítek vyjádření či názorů nabýt dojmu, že stavba HÚ je tím největším zlem, jež může Českou republiku potkat. V boji proti úložišti se angažují desítky jednotlivců i skupin. S mediálně efektními akcemi či komentáři svádí v tomto případě racionalita velmi nerovný boj. Zkusme se na problém podívat zcela střízlivě. Celkově je diskuze kolem výstavby HÚ typickým příkladem střetu partikulárních a menšinových zájmů se zájmy většinovými (v tomto případě obyvatel ČR).

Celospolečenské hledisko

Energetická soběstačnost České republiky je z velké části postavena na využívání jaderných zdrojů, dnes v podobě elektráren v Temelíně a Dukovanech. Z jejich provozu vzniká vyhořelé jaderné palivo. Mimoto v ČR existuje na 140 dalších původců radioaktivních odpadů (průmysl, medicína, věda a výzkum), produkujících většinou „pouze“ radioaktivní odpady. I zde ale vznikají odpady, které neuložíme jinak, než v hlubinném úložišti. Vyhořelé jaderné palivo a další

vysokoaktivní odpady tak musíme bezpečně a na desítky až stovky tisíc let, než jejich aktivita se sníží na úroveň pro člověka a životní prostředí bezpečnou. Vyhořelé jaderné palivo je nyní v takzvaných meziskladech přímo u jaderných elektráren. Zde ale prostě a jednoduše, bez vysvětlování technických detailů a kupodivu v souladu s většinovým názorem nemůže zůstat věčně. Musí pod zem, kde 500 m stabilního masivu zajistí jejich bezpečnou izolaci po celou dobu, kdy by mohly být pro životní prostředí a pro člověka nebezpečné. Pokud tedy nezbudujeme hlubinné úložiště, zanecháme mimořádnou zátěž našim dětem i jejich dalším potomkům, budoucím generacím. Dodnes a za velké peníze likvidujeme nejrůznější ekologické následky vzniklé z činnosti podniků v době komunismu. Pokud bychom k vyhořelému jadernému palivu přistupovali stejně, zachovali bychom se v podstatě podobně, jako minulé plánovači. Zájemem 10 milionů obyvatel ČR, kteří svítí, perou a koukají na televizi, ze 40% i díky jaderným elektrárnám, chodí k lékaři na RTG vyšetření apod., je tedy hlubinné úložiště zbudovat. A hlavní zodpovědnost za stavbu přebíral stát prostřednictvím Správy úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO).

RNDr. Jiří Slovák

Regionální hledisko

Druhou stranu mince představují regiony, které zejména svými geologickými charakteristikami pro výstavbu HÚ připadají v úvahu. Zde je, celkem očekávaně, proti výstavbě odpor a prakticky beze zbytku funguje anglické „not in my backyard“. Jinými slovy – ano, postavte si to „své“ úložiště, **ale ne u nás!** Počet obyvatel v jednotlivých vytipovaných lokalitách, dnes rozlohou přibližně 3 až 4x větších než bude jednou průmět budoucího úložiště a povrchu, se přitom pohybuje do 5 000, v některých případech i do 3 000. Tím rozhodně není řečeno, že by jejich hlas neměl mít váhu, ale srovnání je na místě.

Je nesporným faktem, že zamítavý postoj některých lokálních politických reprezentací je aktivně podporován řadou občanských sdružení, iniciativ a ekologických organizací. K neaktivnějším patří Calla, Sdružení pro záchranu prostředí, Platforma proti hlubinnému úložišti, Jihočeské matky, ale funguje a protestuje mnoho dalších. Tyto iniciativy jistě nelze nijak potlačovat či dokonce zakazovat. Jsou reprezentanty občanské společnosti, kterou určitě chceme. Jen je třeba mít na zřeteli, že jak regionální politici, tak iniciativy mohou v některých případech sledovat jiné cíle, své vlastní: starosta usiluje o znovuzvolení, šéf neziskovky potřebuje vykázat smysluplnou činnost sponzorům apod.

Zapojení obcí

SÚRAO se již od počátku své činnosti zasazovala o to, aby proces výběru vhodné lokality pro HÚ probíhal maximálně transparentně, s respektováním zájmů veřejnosti a zájmů dotčených obcí. Výsledkem tohoto úsilí (nejen SÚRAO) je věcný návrh záměru zákona o zapojení obcí do výběru. Tento zákon nyní bude detailně zpracovávat mezirezortní expertní skupina zřízená ministerstvem průmyslu a obchodu. Osobně považuji zmiňovanou normu za zásadní úspěch Pracovní skupiny pro Dialog o hlubinném úložišti. Právě dialog je totiž jediným východiskem z jednostranných informačních kampaní. Bez ohledu na budoucí rozhodnutí ohledně nových jaderných elektráren, vyhořelé palivo tu je a jedinou cestou jak jej bezpečně uložit je hlubinné úložiště. Nové technologie v budoucnu mohou snížit jeho objem, ale nezbaví nás zodpovědnosti za jeho konečnou likvidaci. Zapojení obcí je tedy významným krokem na cestě k nalezení konsensu, k rozhodnutí o finální lokalitě. Ale nikoliv jediným. Nelze rezignovat na společenskou zodpovědnost na úkor plného respektování lokálních (či osobních, skupinových) zájmů! Řešení je někde mezi, řešení je v rozumné kompenzaci újmy, která může někomu vzniknout, a hledání takového řešení, které maximálně újmy eliminuje.

Mýty a demagogie

Zřejmě největší překážkou právě pro dialog je ale používání mylných nebo zkreslených argumentů, jež někteří účastníci dialogu kvůli neznalosti

problematiky, nebo zcela záměrně, lživě prezentují. Naštěstí již existuje českému záměru velmi obdobný projekt výstavby HÚ ve finské lokalitě Olkiluoto, takže můžeme tyto mýty vyvracet reálnými údaji. Zkusme se podívat na příklady těch nejkřiklavějších:

- **Mýtus: Příprava a výstavba HÚ sníží cenu nemovitostí v regionu.**

To není pravdou, podle všech předpokladů se dá naopak očekávat růst cen nemovitostí, mimo jiné díky budování nové infrastruktury a přílivu pracovních sil. V městě Eurajoki nedaleko budovaného finského HÚ, vzrostly ceny nemovitostí, ale i pronájmů apod. I v Česku máme pro toto dost argumentů. Okolí Temelína i Dukovany jsou toho dokladem.

- **Mýtus: Budování HÚ bude představovat extrémní dopravní zátěž pro okolní obce.**

Opět není pravdou. V současné fázi stavba finského úložiště pokročila až do finální hloubky přes 400 metrů, do níž byl vyražen zhruba pětikilometrový tunel. Objem vytěžené zeminy činil cca 100 tisíc krychlových metrů, což představovalo zhruba 270 tisíc tun materiálu pro 7 000 nákladních aut s nosností 40 tun. Pokud tato data přepočítáme standardními pracovními dny výstavby (625) a hodinami (mezi 7:00 ráno a 22:00 večer), dostaneme se na hodnotu představující průjezd přibližně 1-2 nákladních automobilů za hodinu. Každý nezaujatý člověk jistě uzná, že tato frekvence nepředstavuje

žádnou zásadní zátěž. V mnoha českých obcích i městech denně projíždějí stovky až tisíce osobních automobilů, nákladních vozů, traktorů nebo kamionů.

- **Mýtus: Areál HÚ zabere obrovskou plochu v okolí.**

Zkreslená informace. Povrchový areál bude mít rozlohu cca 10–20 ha v závislosti morfologii a infrastruktury zvolené lokality. Povrchový areál tvoří většinou přízemní budovy s výjimkou vyústění odvětrávacích a těžní věží. Ta velká plocha bude 500 metrů podzemí a navíc bude těžena postupně v dlouhodobém horizontu zhruba 100 let!

A tak bych mohl pokračovat donekonečna, protože mýtů a polopravd jsou skutečně desítky. Ale s nimi úložiště nepostavíme.

Na závěr jedna demagogická podpásovka ode mě: Sdružení Calla v dokumentu „Pravidla přijímání podpory pro činnost sdružení Calla“ mimo jiné deklaruje, že nepřijme finance od subjektu, který podniká v jaderné energetice. Zároveň ale mezi svými sponzory uvádí NROS (Nadace rozvoje občanské společnosti), kde mezi hlavními partnery figuruje i společnost ČEZ, provozující jaderné elektrárny Temelín a Dukovany. Osobně v tom nevidím žádný zlý úmysl, spíš důvod k pousmání...

RNDr. Jiří Slovák
ředitel SÚRAO

Výstavba HÚ ve finské lokalitě Olkiluoto.

CzechTrade

ČESKÁ AGENTURA NA PODPORU OBCHODU

= podpora exportu

Podpora malých a středních podniků ze strany agentury CzechTrade

V souladu s Akčním plánem vlády ČR na podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti ČR byla na regionálních kancelářích agentury CzechInvest zřízena regionální exportní místa CzechTrade, jejíž činnosti zajišťují Regionální exportní konzultanti. Ti aktivně vyhledávají a oslovují primárně malé a střední podniky, kteří jsou dosud exportně neaktivní nebo nevidovaní, aktivně se podílejí na přípravách a participují na exportně zaměřených akcích v regionech (odborné a teritoriální semináře, konzultační dny, obchodní mise apod.) a analyzují region z hlediska průmyslového resp. sektorového potenciálu.

Obě agentury – CzechInvest a CzechTrade – jsou organizace podřízené Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR. Agentura CzechInvest posiluje konkurenceschopnost české ekonomiky prostřednictvím podpory malých a středních podnikatelů, podnikatelské infrastruktury, inovací a získáváním zahraničních investic z oblasti výroby, strategických služeb a technologických center, dále pak propaguje Českou republiku v zahraničí jako lokalitu vhodnou pro umístování mobilních investic. Naproti tomu cílem agentury CzechTrade je usnadnit firmám rozhodování o výběru vhodných teritorií, zkrátit dobu vstupu na daný trh a podpořit aktivity směřující k dalšímu rozvoji firmy v zahraničí. Rámec proexportní politiky vymezuje Exportní strategie České republiky.

Exportní strategie

Exportní strategie České republiky pro období 2012 až 2020 vymezuje strategický rámec proexportní politiky do roku 2020 a shrnuje celkovou vizi proexportních aktivit státu, jejich cíle a rovněž opatření, jejichž prostřednictvím má dojít k naplnění těchto cílů. Strategie je postavena na třech pilířích: zpravodajství pro export, rozvoj exportu a podpora obchodních příležitostí. Strategie byla schválena Vládou České republiky dne 14. března 2012.

Strategie snaží přistupovat k proexportním činnostem relativně široce – to znamená, že se zaměřuje nejen na činnosti a postupy, které mají přímý a výhradní vztah k exportním procesům, ale i na další, související a navazující politiky státu. Ambicí Strategie je maximálně využít synergie, které plynou z různých činností realizovaných veřejnými institucemi, k podpoře a rozvoji českého exportu.

Představení činností agentury CzechTrade

CzechTrade je agenturou na podporu exportu, podřízenou Ministerstvu průmyslu a obchodu České republiky. Úkolem agentury, která působí

Začlenění Exportní strategie jakožto průřezového pilíře Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti ČR pro období 2012–2020

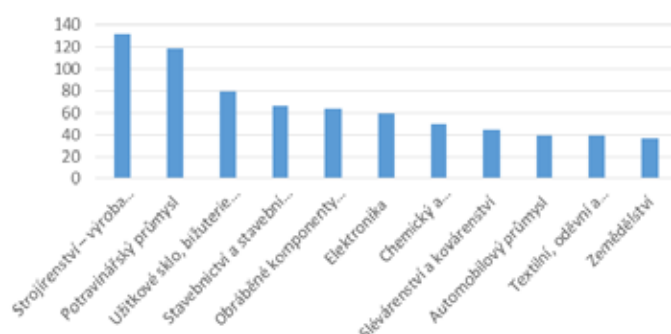
od roku 1997, je pomáhat českým firmám a podnikatelům s pronikáním na zahraniční trhy. Agentura CzechTrade s pěti desítkami zahraničních kancelářů na pěti kontinentech letos slaví již dvacet let stabilní a kvalitní podpory a pomoci našim podnikům, a to včetně těch malých a středních, v jejich snaze etablovat se na náročných a často velmi složitých a specifických zahraničních trzích.

CzechTrade se v loňském roce daleko systematictější než dříve zaměřil na kvalitu poskytovaných služeb a soustředil se více i na další parametry, jako je větší transformace aktivit v úspěšné případy, oborová specializace, sledování kvality z hlediska inovativnosti nabízených produktů, zprostředkování pomoci na komplikovanějších trzích či exportní klučing se zaměřením především na malé a střední firmy či začínající inovativní exportéry. Poradenství na pěti kontinentech se agentuře CzechTrade daří rozšiřovat o další zastoupení v Singapuru, kancelář v Kantonu, která je již čtvrtou na území Číny, nové zastoupení v indickém Bengalúru, na africkém kontinentu též v nigerijském Lagosu nebo personální posílení kanceláře v USA.

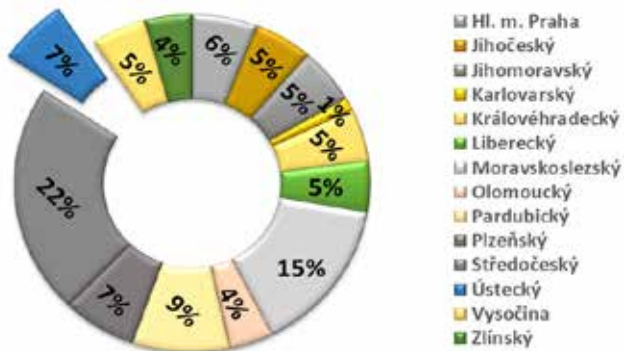
Program Exportní koučink nabízí českým firmám, které již na zahraničních trzích působí nebo o exportu uvažují, soubor komplexních a vzájemně provázaných výhod. Začátkem loňského roku zahájili činnost regionální exportní konzultanti v pěti krajských městech. CzechTrade zorganizoval 9 exportních fór v regionech, která navštívilo asi 400 účastníků. Prostřednictvím těchto teritoriálně zaměřených akcí mohli podnikatelé využít setkání nejen se zahraničními delegáty agentury CzechTrade, ale také se zástupci dalších proexportních institucí a organizací. Projekt úspěšně pokračuje i v letošním roce. Podnikatelé mohou kontaktovat agenturu prostřednictvím regionálních poboček ve všech krajských městech a připravený je seriál nových exportních konferencí. Jejich program najdete na www.czechtrade.cz/kalendar-akci.

Exportní průzkum realizovaný v roce 2016 ve spolupráci s Asociací malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR) a s ministerstvem průmyslu a obchodu, potvrdil, že CzechTrade cílí své služby správným směrem a potvrdilo se, že firmy velmi stojí o státní podporu exportu. Téměř třetina malých

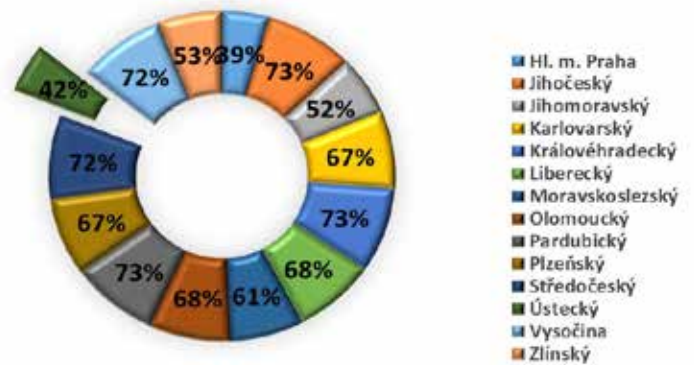
Poptávky podle průmyslových oborů – TOP (2016)

Procentuální vyjádření tržeb z vývozu vlastních výrobků v regionech

Poměr tržeb za export/domácí trh

a středních exportérů využila služeb agentury CzechTrade, která je tak pro podniky první volbou, kam se obrací, pokud mají zájem exportovat. Firmy přitom požadují hlavně osobní přítomnost zástupců agentury v konkrétních teritoriích. Nejčastější formou pomoci, kterou využívají, je zcela jednoznačně pomoc s marketingovými aktivitami, volba správné komunikační strategie, vyhledání partnerů a ověření informací o konkrétním trhu.

Z průzkumu také vyplývá, že kromě EU firmy exportují nejčastěji do zemí SNS, Severní Ameriky, do oblasti Blízkého východu a do dalších asijských zemí. CzechTrade posiluje své zastoupení v Číně, jihovýchodní Asii a výrazně roste i zájem o Turecko a SAE. Jako nové potenciální teritorium firmy nejčastěji zvažují USA. CzechTrade připravuje posílení tamního zastoupení.

V roce 2016 bylo zpracováno přes 2 700 exportních příležitostí: 780 poptávek, 1 620 publikovaných zahraničních projektů a tendrů, 97 investičních příležitostí a 288 nabídek.

Export v Ústeckém kraji

Ústecký kraj si v exportu vede mezi ostatními kraji dobře, z celkového objemu exportu za ČR 2,1 mld. Kč disponuje objemem 132 780 mil. Kč, tedy celých 7 % z celkového vývozu z ČR. Za Ústeckým krajem se řadí např. kraje Liberecký, Zlínský či Jihomoravský kraj, jejichž složka vývozu tvoří méně než 5 %.

Procentuálně lze vyjádřit, že Ústecký kraj vyveze za své hranice ke svým part-

nerům zhruba 42 % z celkových 313 905 mil. Kč tržeb. Služby regionálního exportního konzultanta lze v Ústeckém kraji využít v kanceláři agentury CzechInvest v Ústí nad Labem, kde tento servis zajišťuje Alena Hájková.

Mgr. Alena Hájková
regionální exportní konzultantka
pro Ústecký kraj

inzerce

ČEZ ENERGETICKÉ PRODUKTY

NAPOMÁHÁME ZLEPŠOVAT PROSTŘEDÍ KOLEM NÁS. PRACUJTE NA TOM S NÁMI!

Hledáme kvalifikované i nekvalifikované zaměstnance
do prostředí hnědohorných elektráren
Počerady, Ledvice, Tušimice, Prunéřov.

Nabízíme zajímavou práci s řadou benefitů.

Informace: www.cezep.cz

Telefon: 351 115 615

Zaslání životopisu na: jirina.horakova@cez.cz

EXPORT A ZÁKON

Búšehr je jenom špička ledovce... aneb jak doopravdy politici podporují podnikání

Z úst politické i ekonomické reprezentace často slyšíme, že je třeba zaměřit Českou republiku na vědu, výzkum, rozvoj znalostí a technologií a tím z montovny aut z nás opět udělat průmyslovou, když ne velmoc jako za Rakouska Uherska, tedy alespoň významného partnera.

Slova se však často mívají s činy. V poslední době to potvrdil vývoj kolem ukončení platnosti zákona č. 99/2000 Sb. o zákazu dodávek pro iránskou jadernou elektrárnu Búšehr. Zákon byl přijat v roce 2000 a pod jeho zněním jsou podepsáni Miloš Zeman, Václav Klaus i Václav Havel. Přidali jsme se tak k Evropské unii a opatření to bylo bezesporu ve své době důležité. Všichni jsme měli zájem na tom, aby se dostal iránský jaderný program pod mezinárodní kontrolu. A sankce zafungovaly, platily šestnáct let.

V roce 2015 došlo k dohodě mezi Iránem a Radou bezpečnosti OSN, která definovala podmínky, jak dostat iránský jaderný program pod kontrolu výměnou za ukončení všech ekonomických sankcí. Na to reagovala Evropská unie Nařízením Rady 2015/1861, ze dne 18. října 2015, kterým se mění nařízení EU o omezujících opatřeních vůči Iránu. V lednu 2016 potvrdila Mezinárodní agentura pro atomovou energii (MAAE) ústy svého generálního ředitele, že Irán splnil všechny počáteční podmínky k tomu, aby MAAE mohla kontrolovat jeho jaderný program.

Jak jsme reagovali v Česku?

Po česku. Prioritu má politický boj mezi stranami před rozumem a podporou podnikání resp. exportu. Návrh zákona o zrušení zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr předložila do poslanecké sněmovny jedna z opozičních stran. Návrh prošel vloni v červenci prvním čtením, v říjnu druhým čtením, aby pak začátkem prosince nebyl schválen s významným přičiněním vládnoucích stran. Proč taky, zrušení zákona,

který je mimochodem ani ne na půl strany A4, přece navrhla opozice a že by jeho zrušení umožnilo českým firmám dodávat svoje produkty a služby do Iránu není podstatné.

Nelenily však ani vládní strany a vloni předložily vládní návrh zákona, kterým se zrušuje výše citovaný zákon. Návrh byl projednán v obecné rozpravě 1. 2. 2017. Sněmovna nesouhlasila s projednáváním tak, aby mohla s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvním čtení. Projednávání návrhu tak bylo přerušeno tentokrát na požadavek opozice.

Česká republika patří k těm několika zemím ve světě, kde existuje silná průmyslová, výzkumná a vzdělávací struktura zaměřená na jadernou energetiku. V obou našich jaderných elektrárnách Dukovany a Temelín jsou reaktory ruského typu. Na jejich výstavbě a provozu vyrostla řada českých firem i specialisté na jadernou bezpečnost. Skutečnost, že iránská jaderná energetika je postavena na ruské technologii, která bude velmi pravděpodobně použita i u připravované výstavby nových jaderných bloků, dává českým firmám významnou konkurenční výhodu. Díky našim poslancům více jak rok po změně přístupu k iránskému jadernému programu ze strany EU a USA bohužel platí, že se české firmy nemohou účastnit probíhajících a připravovaných tendrů, které jsou zaměřeny na zvyšování jaderné bezpečnosti elektrárny Búšehr, realizaci stress testů nebo zvyšování kvality iránské jaderné dozoru (navíc jsou některé tendry vypisovány a placeny Evropskou komisí).

Dobře to shrnul před časem Vladimír Dlouhý, prezident Hospodářské komory ČR, když řekl: „*Zatímco firmy*

z USA a ostatních zemí Evropské unie se mohou ucházet o zakázky týkající se elektrárny Búšehr, české firmy přicházejí o svou konkurenční výhodu. Tato elektrárna totiž vychází z ruského konceptu a technologií, které znají české společnosti, přicházejí tak o jedinečnou exportní výhodu a příležitost uplatnit unikátní know-how“.

Ing. Miroslav Horák, MBA
Místopředseda představenstva,
ÚJV Řež, a.s.

O názor a stanovisko k tomuto problému, jsme požádali „našeho“ poslance, člena Hospodářského výboru Poslanecké sněmovny PČR, Vlastimila Vozku.

Problematika zrušení zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu v Búšehru se jevila v červenci roku 2016 jako jednoduchá. Zvláště proto, že předcházel v roce 2015 zrušení sankcí proti Iránu Nařízením Rady Evropské unie a začátkem roku 2016 potvrdila dodržování pravidel též Mezinárodní agentura pro atomovou energii. Sněmovna reagovala na poslanecký návrh ke zrušení zákazu, který platí pro české podniky nesouhlasem z důvodu, že vláda předkládá svůj návrh zákona. I když jádro návrhu, tedy zrušení zákona je stejné.

Jsem zpravodajem tohoto vládního zákona. Při projednávání jsem argumentoval též kvalifikovaným stanoviskem HK ČR a vyjádřil jsem souhlas se schválením v prvním čtení v souladu s návrhem vlády. Velkým překvapením bylo veto tohoto návrhu a tak se projednávání prodlouží. Faktem je, že jiné evropské státy již toto omezení nemají a tak bez problému se na zakázkách pro Iránskou energetiku podílejí. Je to jistě škoda pro náš průmysl.

Ing. Vlastimil Vozka
poslanec PS ČR

K rozvoji regionu patří i kvalitní vzdělávání – Krajský akční plán vzdělávání Ústeckého kraje

Ústecký kraj – region s bohatou průmyslovou minulostí, energetické srdce republiky, místo s krásnou a vzácnou přírodou. Také ale kraj s nejnižším počtem vysokoškolsky vzdělaných lidí a největším počtem obyvatel jen se základním vzděláním v republice. To má vliv na podnikatelské prostředí, trh práce, nabídku zaměstnavatelů, a tím i na úroveň a kvalitu života v kraji. Návod, jak tuto nepříznivou situaci změnit, může přinést Krajský akční plán vzdělávání do roku 2019 (KAP), který během roku 2016 a počátkem roku 2017 zpracovali pracovníci Krajského úřadu Ústeckého kraje. Na jeho tvorbu dohlíželo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Národní ústav pro vzdělávání. Krajský akční plán vzdělávání Ústeckého kraje navrhuje k realizaci také konkrétní opatření, jež budou v dalších letech financována z nejrůznějších dotačních titulů.

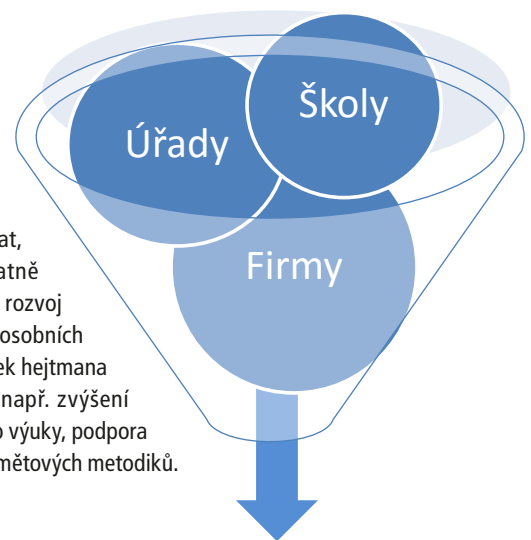
„S žáky i studenty se při různých příležitostech setkávám velmi často a vždy s nimi mluvím stejně: bez studia nemají mladí lidé v budoucnu šanci. A nemyslím tím jen vysokoškolské vzdělávání, v kraji potřebujeme také kvalitní absolventy oborů všeho druhu,“ říká k tématu hejtmán Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček.

V rámci KAP byly na základě průzkumu mezi školami a odbornou veřejností a ve spolupráci s Národním ústavem vzdělávání navrženy pro region tři obecné nosné priority: gramotnost, soulad výuky s požadavky trhu práce a společné vzdělávání.

GRAMOTNOSTI

První prioritou jsou GRAMOTNOSTI. A to zejména gramotnost čtenářská, matematická, digitální i finanční. Cílem je podporovat rozvoj gramotností dětí, žáků a studentů jako základ pro jejich další rozvoj.

„Jak ukázalo dotazníkové šetření, odborníci vnímají jako nejpálčivější problém nedostatečnou úroveň gramotností, a to zejména čtenářské, matematické, ale také v oblasti informačních technologií. Je to logické, neboť právě schopnost porozumět textu, přesně a jasně formulovat, porozumět slovnímu zadání matematických úloh a dovednost dopracovat se samostatně k výsledku, případně efektivně využívat moderní technologie, je dnes základem pro další rozvoj žáků a studentů a podmínkou jejich úspěšného uplatnění na trhu práce, ale také v jejich osobních životech. Jedná se vlastně o výchozí předpoklad k dosažení dalších cílů,“ vysvětluje náměstek hejtmána Stanislav Rybák. KAP stanovuje dílčí cíle a opatření ke zvýšení gramotností. Jsou jimi např. zvýšení odbornosti pedagogických pracovníků v oblasti didaktiky a efektivní začlenění gramotností do výuky, podpora mezioborového vyučování s důrazem na rozvoj gramotností či obnovení pozic krajských předmětových metodiků.

Zvýšení kvality vzdělávání

SOULAD VÝUKY S POTŘEBAMI TRHU PRÁCE

Prioritou II je SOULAD VÝUKY S POTŘEBAMI TRHU PRÁCE, což zahrnuje cíle, jako např. podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů, podpora technického vzdělávání, podpora kompetencí k podnikavosti ad.

Po přípravě žáků a studentů na praktické potřeby trhu práce volají zaměstnavatelé již řadu let. Realitou je, že největší zájem je o technicky vzdělané lidi, a to od dobrých řemeslníků až po vysoce odborně kvalifikované experty. Krajský akční plán vzdělávání na to reaguje stanovením dvou obecných cílů, jak vysvětluje náměstek hejtmána s kompetencemi pro oblast školství Petr Šmíd: „Abychom zajistili dostatek kvalitních pracovníků v technických odvětvích, musíme především žáky a studenty motivovat ke studiu přírodních věd a technických oborů. Mnozí se možná zalekli předpokládané náročnosti takového studia, ale tím spíše musíme výuku těchto oborů ztraktivnit a přesvědčit žáky, že právě technická odbornost jim zaručí v budoucnu dobrou a dobře placenou práci. Důležité je také kvalitní a moderní vybavení učeben, protože i to má významný vliv na úroveň výuky. Dalším cílem je posílit spolupráci škol a zaměstnavatelů. V této souvislosti bych rád uvedl, že soulad výuky s trhem práce neznamená, že budeme ze dne na den dramaticky měnit obsah a způsob výuky žáků. Tyto kroky musí být postupné a systematické. Určitě chceme podpořit žáky na odborných praxích, aby získali co nejvíce zkušeností a znalostí z reálného pracovního prostředí. Cílem českého vzdělávacího systému však není produkovat ze škol specialisty a experty na konkrétní práci, ale absolventy, kteří zvládají základní obecné potřebné kompetence, navíc mají dostatečné odborné znalosti a dovednosti pro vstup na trh práce. Specializaci na konkrétní pracovní pozici by pak měli získat ve firmách. Tento fakt je často opomíjen a zaměstnavatelé volají po vysoké odbornosti absolventů. Odborné střední školy se už nyní snaží se zaměstnavateli spolupracovat a tuto spolupráci budeme dále prohlubovat. Tím se zvýší počet odborníků z praxe ve výuce, žáci budou v rámci praxe u firem více zapojováni do konkrétních odborných úkonů a snížíme firmám i školám administrativní zátěž, která je při oficiální spolupráci opravdu vysoká.“

SPOLEČNÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Další prioritou pro Ústecký kraj je SPOLEČNÉ VZDĚLÁVÁNÍ, která má vytvořit příznivější podmínky pro úspěšné vzdělávání dětí, žáků a studentů v hlavním vzdělávacím proudu, tedy na běžných typech škol. Třetí prioritou má kromě vzdělávacího také svůj sociální rozměr. „Žákům a studentům se speciálními vzdělávacími potřebami či dětem poznamenaným sociálním vyloučením chceme prostřednictvím odborně vzdělaných pedagogických pracovníků zajistit individuální podporu, aby vzdělání úspěšně ukončili. To je základním předpokladem pro získání zaměstnání a úspěšnou budoucnost,“ řekl 1. náměstek hejtmána Martin Klika.

Důležitým výstupem z KAP vzdělávání je komunikace lidí z praxe, která je přístupná i pro širokou veřejnost na facebookových stránkách <https://www.facebook.com/groups/1647852428811799/?ref=bookmarks> jejímž prostřednictvím účastníci předávají osobní zkušenosti a příklady.

PORUČÍME VĚTRU DEŠTI! (druhá část)

V první části tohoto článku, publikovaného v minulém čísle (TEMA č. 4/2016), jsme se seznámili s tzv. **skleníkovou hypotézou**, která se axiomatically opírá o víru, že hlavní příčinou globálního oteplování soudobého klimatu je civilizační produkce oxidu uhličitého CO_2 , který se jako skleníkový plyn dominantně posledních cca 150 let podílí na neúnosném zvyšování globálních teplot. Seznámili jsme se s pestrou škálou přírodních faktorů a činitelů. Ty se podílejí na dynamických proměnách nesmírně složitého klimatického systému Země, který je dominantně ovlivňován dynamikou slunečního záření a intenzitou ozařování Země. Bez oteplovacího efektu skleníkových plynů by průměrná teplota na povrchu Země dosahovala minus 18°C . Skleníkový efekt je proto nezbytným předpokladem života na naší planetě. Oficiální doktrína Mezivládního klimatického panelu (IPCC), jako politického orgánu OSN, přikazuje snížit lidskou emisi CO_2 do ovzduší natolik, aby se nárůst globální teploty zvýšil max. o 2°C v porovnání s předprůmyslovou teplotou. A to přesto, že byla již mnoha vědci tato hypotéza exaktně vyvrácena, a že za předpokladu přijetí účelných adaptačních opatření takto zvýšená teplota **nebude mít apokalyptické, ale životodárné důsledky**.

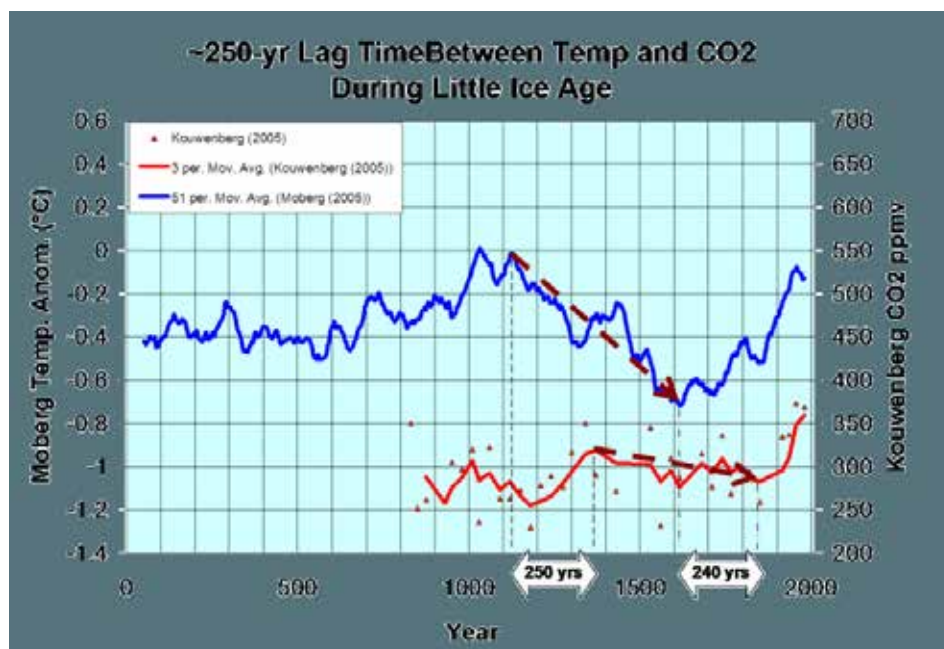
Co bylo dříve? Vejce, nebo slepice?

Již desítky let jsme svědky konfrontace dvou skupin. Klimaalarmistů a klimaskeptiků. Rozuzlit to měl Mezivládní panel pro klimatické změny. Ten se však, jako politický orgán OSN, staví nekriticky na stranu klimaalarmistů, kteří jsou přesvědčeni, že současný trend zvyšování globálních teplot je v důsledku lidského příspěvku CO_2 jako produktu spalování fosilních paliv. Z toho vychází doporučení politikům, aby všestranně bojovali proti lidské produkci uhlíku. Stále četnější skupina kritických vědců, klimaskeptiků, však dnes vychází z exaktních analýz vzorků z vrstů v ledovcích a z průduchů fosilních rostlin z rašelinišť. Následující dva grafy nás přesvědčují o tom, že když křivky průběhu obsahu CO_2 porovnáme s teplotními rekonstrukcemi, vidíme, že oxid uhličitý teploty neřídí. Naopak, uhlík reaguje na měnící se teplotu. **CO_2 proto nikdy nebyl řídicím faktorem klimatu.**

Graf č. 1:

Modře jsou znázorněny teploty. Červeně zahalzená křivka CO_2 podle průduchů rostlin.

Graf č. 1

CO_2 reaguje na teploty se zpožděním.

- Kolem roku 1100 n. l. vrcholí teploty středověkého optima. O cca 250 let později vrcholí hladiny CO_2 .
- V 17. století je dno malé doby ledové a začíná růst teplot. O cca 250 let později v půli 19. století teprve začíná růst hladin CO_2 .

Oxid uhličitý je stopovým plynem, je jedním ze skleníkových plynů, z nichž hlavním je vodní pára. Nejúčinnějších je prvních 100 miliontin (100 ppm) CO_2 v atmosféře. Účinek dalšího množství tohoto plynu v atmosféře se snižuje. Na emise lidského CO_2 nutno pohlížet v širších souvislostech.

Ze 33 molekul emisí CO_2 do atmosféry pochází z lidské činnosti pouze jedna. Ostatní pocházejí z přírodních procesů. Tato jediná molekula CO_2 vytvořená lidmi připadá na 88 000 ostatních molekul v ovzduší. Jestliže průmyslové emise CO_2 jsou příčinou změny klimatu, pak nutno dokázat, že to je právě ta jediná molekula z 88 tisíc ostatních, a že 32 molekul CO_2 z přírodních procesů k tomu nepřispívá (Ion Plimer, 2011).

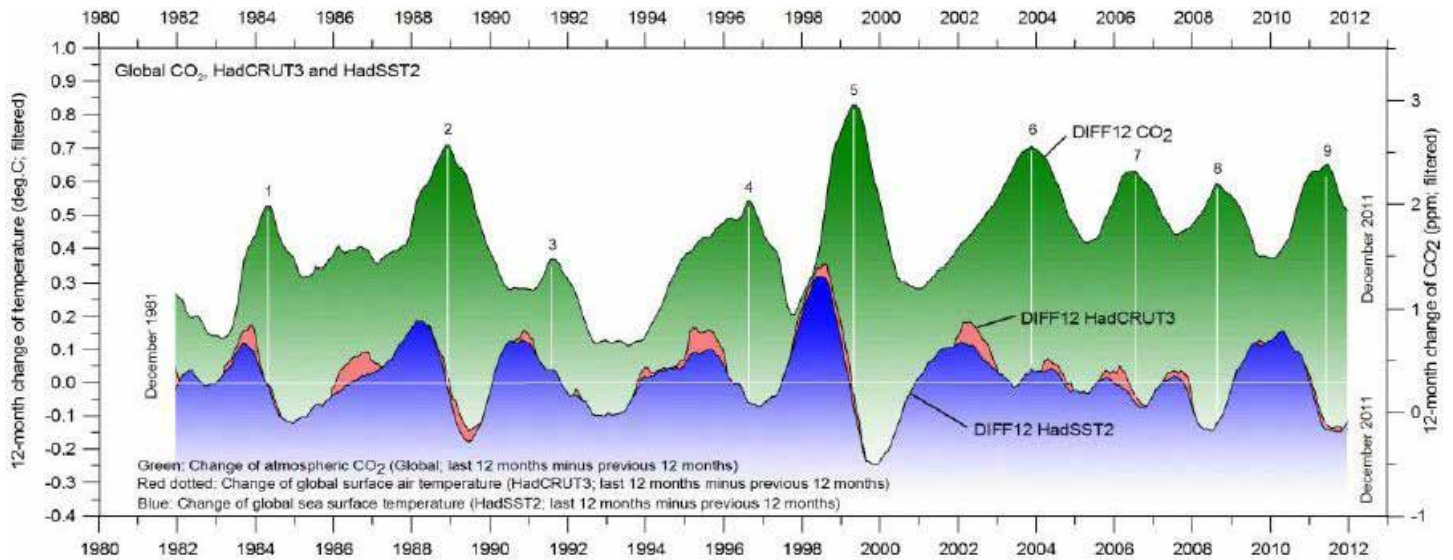
Následující **graf č. 2** (Humlum et al, 2012), na kterém jsou modře vyznačeny teploty oceánů, červeně teploty povrchů pevnin a zeleně přírůstky CO_2 prokazuje, že **růst obsahu CO_2 vždy následně reaguje na růst teplot.**

Tento graf, který byl vytvořen kolektivem vědců během výzkumu na Grónském ledovci, nám nejlépe poslouží pro orientaci v naší současné situaci globálního oteplování. Prokazuje, že teploty se během holocénu neustále mění, přičemž teploty od poloviny 19. století lze považovat za vyrovnávací po malé době ledové, kdy se teploty vracejí k průměru v holocénu. Doufáme, že období posledních dvou dekád teplotní stagnace je pouhou epizodou, že směřujeme k dobrému klimatickému optimu. Teplá období, vyznačující se vysokým příkonem sluneční energie a zpravidla i dostatkem srážek, se v celé historii vyznačovala civilizačním pokrokem. Studené periody lze považovat vesměs za synonymum neúrod, hladomorů, morových epidemií, ale i válečných výbojů za účelem dobytí a obsazení klimaticky vhodnějších a úrodnějších oblastí.

O tom, co bylo dřív, slepice nebo vejce, můžeme diskutovat do nekonečna. Věda již přinesla dostatek poznatků pro to, abychom věděli, že **CO_2 je produktem, nikoliv příčinou globálního oteplování.**

Účel světi prostředky?

V době, kdy národní státy ztratily sílu účinně chránit své občany, byla v roce 1945 založena celosvětová **Organizace spojených národů (OSN)**, v jejímž rámci následně vznikaly desítky agentur a organizací, mezi nimi i UNEP – Program OSN pro životní prostředí. Problémy však pokračovaly. Pro jejich řešení byl v roce 1968 založen světovými elitami **Římský klub**, jehož proklamovanou ideou je nutnost vytvoření **Nového světového řádu** s účinnějšími přístupy k demokracii, trhu, lidským svobodám a přírodním zdrojům. Z iniciativy a pod patronací tohoto nevládního sdružení vychází postupně řada publikací (1972 Meze růstu, 1974 Lidstvo v bodu zvratu, 1976 Populační bomba a **První světová revoluce** (King a Schneider 1991).

Graf č. 2

Na str. 70 této poslední citované publikace se dozvídáme, že „*demokracie již nestačí na řešení úkolů...*“, na str. 71 pak: „*Když nevíte, co s domácí politikou, odvedte pozornost*

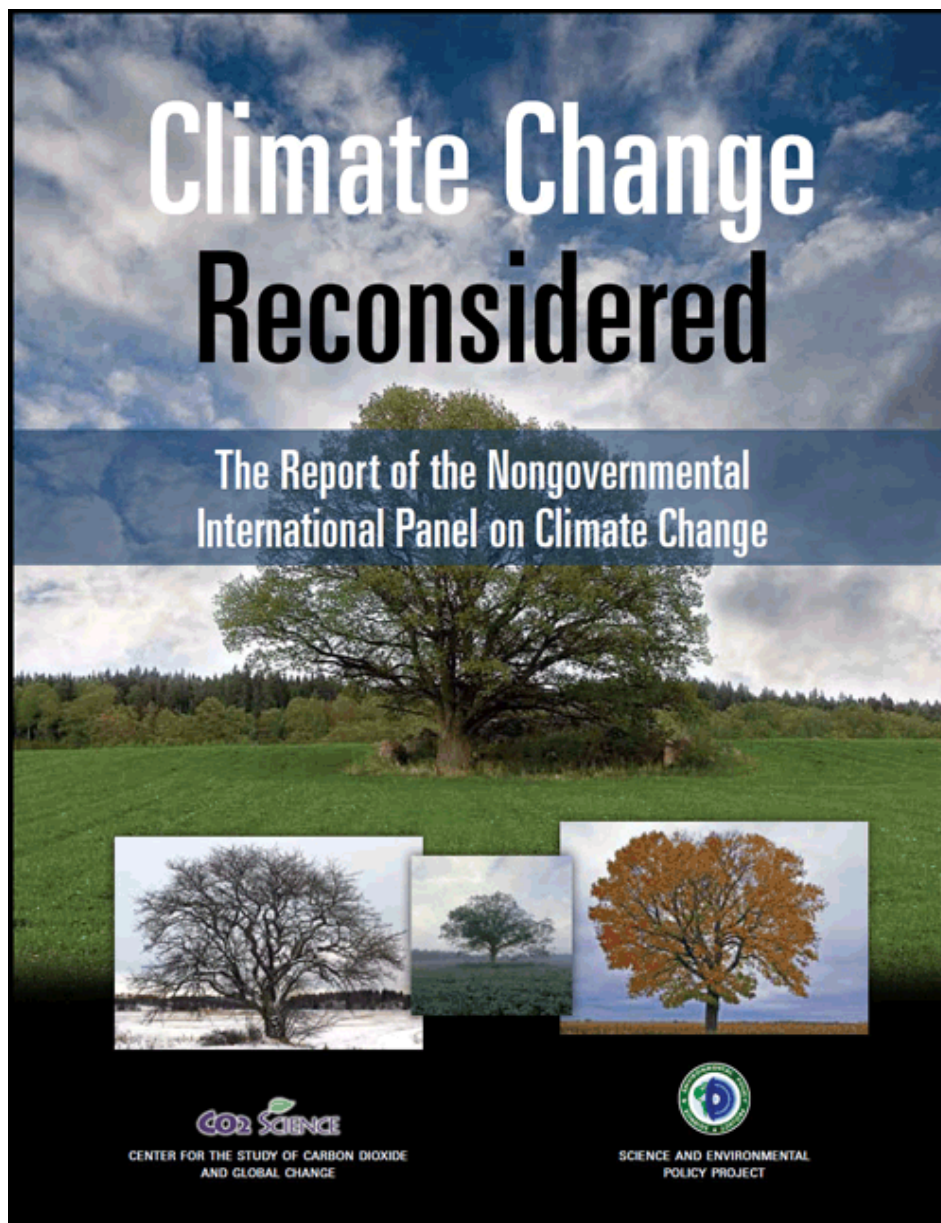
k hrozbám z vnějšku. Sjednotme národy proti vnějšímu nepříteli, buď skutečnému, nebo k tomu účelu vymyšlenému.“ A na str. 75 se otevřeně doporučuje: „*Při hledání nového*

nepřítele, který nás sjednotí, nás napadl, že se k tomu účelu dá využít znečištění, hrozba globálního oteplování, nedostatek vody, hladomor a podobně...“ (v originále z roku 1991 na str. 115 „*In searching for a new enemy to unite us, we came up with the idea that pollution, the threat of global warming, water shortages, famine and the like would fit the bill.*“). Boj proti klimatickému oteplování se stal součástí tendencí, usilujících o **Nový světový řád**. V těchto souvislostech lze chápat i činnost **IPCC – Mezivládního panelu OSN pro změny klimatu**, který neustále stupňuje **hrozbu antropogenního globálního oteplování**. A to přesto, že závěry a doporučení IPCC jsou každým rokem zřetelněji ve shodě s růstem poznatků vyvráceny vědeckou argumentací a kritizovány světovou vědeckou veřejností.

Jako oponentura IPCC, jehož členy jsou **vlády** členských států OSN, byl založen Mezinárodní **nevládní panel pro klimatické změny NIPCC**, sponzorovaný neziskovými organizacemi, který v dubnu 2014 vydal obsáhlou vědeckou analýzu s názvem „**Climate Change Reconsidered II: Biological Impacts.**“⁽²⁾ Její závěry jsou jednoznačné: lidský CO₂ významně neovlivňuje klima a není znečišťující látkou. Naopak suchozemské i vodní vegetaci a následně i živočichům oxid uhličitý významně prospívá.

Ing. Stanislav Štýs, DrSc.

Třetí, závěrečnou část najdete v TEMA č. 2. 2017, která vyjde koncem června

Factum est factum

CO SE STALO, TO SE STALO

Zboží a suroviny cestují po světě od nepaměti. Už v době kamenné se řada regionů potýkala s nedostatkem kvalitního kamene, z něhož by bylo možné našťipat čepele do nožů, srpů a dalších nástrojů. Naopak severnější země na okraji někdejšího pevninského ledovce, lemované zbytky morén, byly doslova bezendnou zásobárnou pazourků různých tvarů a barev. A tak se ony pazourky staly velmi rychle předmětem dálkového obchodování. Sice si jen obtížně si představíme, jakou protihodnotu za ně obchodníci získávali v dobách „naturní směny“, ale jistě to postačilo k obživě. Z opačného směru, od moře, cestovaly do vnitrozemí vybrané druhy schránek mořských mlžů, z nichž se vyráběly ozdoby, zejména náhrdelníky. Je nepochybné, že transport musel trvat celé měsíce, nemluvě o dalších rizicích, která přinášela cesta pravěkou krajinou.

Obchod lidí vždy spojoval i rozděloval

Lidé si ale obchodování na dálku oblíbili a s postupujícím časem zlepšovali zejména způsob přepravy. Na rozdíl od suchozemské tzv. hedvábné stezky z Číny do středomoří se v Evropě dařilo vhodně kombinovat dopravu říční, silniční i mořskou, takže zboží putovalo ze severu na jih, z východu na západ a opačně často velmi klikatými cestami.

V letošním roce si připomínáme pětistě výročí položení základního kamene mosteckého kostela. Při té příležitosti je v muzeu vystaven historický zvon z roku 1607, který pro kostel vyrobila zvonařská dílna ve Freibergu. Podle kvality provedení je zřejmé, že jde o „Rolls-Royce mezi zvony“, nadto je označen signaturou výrobce Wolfganga Hillgera a opatřen německým nápisem, takže máme podrobné informace o jeho původu. To není v případě běžného zboží 17. století zdaleka obvyklé. Často se jen na základě materiálového složení nebo tvarů různých výrobků dohadujeme o jejich provenienci, ale bez plné jistoty. Zvon nebyl levnou záležitostí a Most musel předem složit vysokou zálohu. Není známo kolik, ale musela odpovídat riziku, které nesla dílna výrobce. Po odlití a finálních úpravách jej čekala několik desítek kilometrů dlouhá cesta náročným terénem. A že se nejednalo o běžný transport, je zřejmé už jen z hmotnosti zvonu, která přesahuje jednu tunu. Na hranici

mezi Saskem a Čechami bylo nutné ještě jej proclít. Zatím u mosteckého kostela panoval čilý ruch – stavěl se jeřáb, který zvon vytáhne na věž. A i tu bylo potřeba upravit, neboť střecha neměla dostatečně velké otvory, kterými by prošel dovnitř. Přes to všechno bylo město ochotné do této náročné operace investovat prostředky a přes to všechno si ještě vybralo dílnu, která byla nepochybně dražší, než řada dalších soudobých výrobců.

Kladiva potom bila do pláště zvonu více než tři staletí, ale už jen málo lidí vidělo jeho skvostné provedení. Jen zázrakem unikl rekvirkám při válečných událostech druhé poloviny 19. a ve 20. století, kdy armády běžně zvony zabavovaly a nechávaly je roztavit pro účely zbrojní výroby. Však také ty nejstarší velké mostecké zvony byly obětovány a město za ně opět s vysokými náklady nechávalo zhotovit náhradu.

Budme proto rádi, že v koloběhu, v němž se vznik a zánik neustále střídají, neuvízl také tento jedinečný exponát – doklad dávných obchodních styků Mostu a Freibergu.

S přáním všeho dobrého
Mgr. Michal Soukup
Ředitel Oblastního muzea
v Mostě

inzerce

Urban Auto s.r.o.
Váš autorizovaný servis a prodej vozů Ford v Mostě

Telefon 476 118 118

Výprodej skladových vozů

s výhodným financováním FORD CREDIT
s úrokovou sazbou 2,99%

www.urbanauto.cz

T285037

Téma „TEMA“ podle Jochmana

Investiční pobídky a jejich dopad na české podnikání

Do roku 1990 museli pracovat všichni, jinak jim hrozilo trestní stíhání za příživnictví. Sametová revoluce a následná privatizace podniků doprovázená zakládáním nových společností zcela narušila zavedené vztahy mezi podniky a jejich zaměstnanci zastupovanými ve většině případů odborovými organizacemi.

Velké firmy snižovaly počty zaměstnanců, ale nové firmy s reálnou šancí na úspěšné podnikání zakládali většinou zkušení odborníci, kteří vytvářeli nová pracovní místa obvykle pro své původní kolegy a pro známé a příbuzné, od kterých očekávali mnohem vyšší stupeň loajality než od zaměstnanců z ulice nebo pracovního úřadu.

Po roce 2000 v některých regionech překročila nezaměstnanost více jak 10 % a neviditelnou ruku pracovního trhu začaly řešit vlády a zastupitelé krajů a měst. Zejména před volbami rostly průmyslové zóny jak houby po dešti, ale investorům se do nich příliš nechtělo. Nezbylo než investorům nabídnout investiční pobídky a různé výhody, na které ovšem nedosáhla většina místních firem, z jejichž daní byly tyto pobídky financovány.

Základním cílem investičních pobídek bylo snížit nezaměstnanost a dát podnikatelskou příležitost subdodavatelům a poskytovatelům služeb, tj. místním podnikatelům. V první fázi to tak možná fungovalo, ale úspěchy automobilového průmyslu a rozvoj průmyslových zón např. v Plzni brzy odčerpaly z pracovního trhu všechny kvalifikované a práce schopné zájemce o práci.

Po roce 2010 přišla zlatá éra pro „lovce lebek“ a investoři začali přeplácet zaměstnance malých a středních podnikatelů v regionu, kde získali investiční pobídky. Všechny vlády neustále zvyšují platy ve veřejném sektoru a ve státní správě a tak se musí přizpůsobit i podnikatelé. Peníze naštěstí nejsou všechno a důležité je také slušné zacházení

a životní jistoty. Mnoho zaměstnanců se při úvahách o změně zaměstnavatele drží hesla „Lepší vrabec v hrsti, než holub na střeše“. Majitelé soukromých firem mohou zvyšovat platy, pokud to má za následek pouze pokles zisku nebo dokonce nulový zisk. Nezbyvá jim nic jiného, než tiše doufat, že bude lépe. Tak jako v přírodě dokáží přežít pouze silnější jedinci.

„Základním cílem investičních pobídek bylo snížit nezaměstnanost a dát podnikatelskou příležitost subdodavatelům a poskytovatelům služeb, tj. místním podnikatelům.“

Od roku 2012 je již velký problém získat zaměstnance do výroby a o technicky vzdělané studenty bojují zaměstnavatelé již během jejich studia na vysokých školách. Daří se agenturním zaměstnavatelům a místním „podnikatelům“, kteří poskytují ubytování a služby pro zahraniční dělníky. Vysoká koncentrace cizinců s minimálním vzděláním aktuálně přináší neřešitelné problémy v Plzni, Rychnově nad Kněžnou a na jiných místech. Roste kriminalita, alkohol,

drogy a rvačky jsou na denním pořádku. Problémem jsou i nemoci, které se na ubytovnách agenturních zaměstnanců nekontrolovatelně šíří. Po propuštění ze zaměstnání tito lidé pobývají na našem území nelegálně a nelze očekávat od jejich pobytu nic dobrého. Zoufalým starousedlíkům v sousedství ubytoven pro agenturní zaměstnance nikdo nepomůže, jsou v přímém ohrožení a jejich majetek ztrácí na hodnotě. Politici jen konstatují, že situaci je nutno řešit, ale je třeba hodně času a hlavně trpělivosti postižených občanů.

Investoři díky investičním pobídkám a importované levné pracovní síle mohou generovat zisky, které tiše odtékají do zahraničí, zatímco problémy v postižených oblastech rostou.

Nezbyvá než si položit otázku: Splňují investiční pobídky svůj účel nebo se nám opět něco vymklo z rukou a ztrácíme nad tím kontrolu?

S úctou
RNDr. Jaroslav Jochman

Motoristický sport v Mostě v ohrožení!

Areál mosteckého autodromu prošel v posledních dvou letech významnou modernizací a rozvojem, s výraznými investicemi počítá jeho majitel i v dalším období. Diváky navíc jistě potěšil i letošní kalendář akcí, v němž přibyla řada atraktivních novinek. Společnost AUTODROM MOST se na druhou stranu potýká s negativním postojem zastupitelů města, kteří začátkem března schválili obecně závaznou vyhlášku o regulaci hlučných činností, která tyto činnosti vylučuje ve svátky, v neděli od 12:00 hodin a v ostatních dnech od 18:00 hodin. Ačkoli se ve vyhlášce jméno společnosti neobjevuje, je podle jejího vedení zřejmé, že cílena na autodrom je. Svědčí o tom mimo jiného i územní vymezení platnosti vyhlášky, jež v podstatě kopíruje hranici pozemků autodromu.

Novinky: Závody historických formulí, šampionáty minibiků či pohár ETCC

Letošní sezonu na autodromu obohatí několik premiér. Atraktivní podívanou bude bezesporu květnový závodní víkend historických automobilů. Nebudou mezi nimi chybět ani monoposty, jež se účastnily velkých cen do roku 1965. Repertoár jezdeckých soubojů na okruhu v Mostě pak nově zpestří začátkem října také evropský pohár cestovních vozů FIA European Touring Car Cup (ETCC). Chybět pochopitelně nemůže Czech Truck Prix, závod evropského šampionátu okruhových tahačů European Truck Racing Championship (ETRC), který má v Mostě dlouholetou tradici. Začátkem září 2017 autodrom oslaví jubileum, truckerské týmy přivítá už pětadvacáté.

Sezona 2017 zahrnuje 11 stěžejních závodů, tedy o pět více než letos. Doplní je jako každým rokem řada dalších podniků, například Edda Cup, Carbonia Cup, vytrvalostní závod 6 hodin Le Most či závod v rallycrossu. Pro širokou veřejnost přichystal autodrom zahájení hlavní sezony na neděli 16. dubna v podobě už pátého pokračování oblíbených volných jízd s vlastním automobilem po závodní dráze The Most AUTOSHOW #5. Součástí všech závodů a akcí bude vždy bohatý a pestrý doprovodný program pro diváky.

„Každý závodní víkend obsahuje navíc řadu velmi zajímavých vložených závodů. Kromě pokračování oblíbeného, letos obnoveného seriálu Octavia Cup, který se objeví v Mostě hned dvakrát, se diváci

mohou těšit například na Porsche Platinum GT3 Cup Challenge, P 9 Challenge, Clio Cup CE nebo KIA Lotos Race,“ upřesnil generální ředitel společnosti AUTODROM MOST Jiří Volovecký.

První velkou premiéru zažije autodrom o víkendu 12. až 14. května. Bude patřit historikům. The Most Historic Grand Prix nabídne několik velmi zajímavých sérií závodů. Patří mezi ně FIA Lurani Trophy for Formula Junior Cars či Historic Grand Prix Cars Association (HGPCA) – souboje vozů velkých cen s motory vpředu z let 1930–1960 a vozů s motory vzadu z let 1961–1965. Podívanou na krásné naleštěné závodní veterány doplní cestovní vozy série Triumph Competition and British HTGT a také na mosteckém okruhu známé HAIGO, a to jak v kategorii historických cestovních vozů, tak i formulí. Součástí závodního víkendu bude sraz a výstava historických vozidel všech značek v prostorách polygonu.

„Závody historických aut jsou zejména velmi atraktivní pro diváky a mají po celém světě početné kluby fanoušků. Proto jsme rádi, že se nám podařilo s promotéry a zástupci prestižních sérií, z nichž některé se těší i záštitě Mezinárodní automobilové federace (FIA), dohodnout. Věříme, že si návštěvností připomeneme staré dobré časy autodromu, kdy jednotlivé závody v Mostě sledovaly i desítky tisíc motoristických nadšenců,“ uvedl Volovecký.

Druhý ročník soutěže The Most RALLY #2, který bude součástí Rallysprint série vypsané

Autoklubem ČR, se pojede 2. a 3. června. Termín se tak posouvá z podzimu do pozdního jara, což přinese teplotní komfort pro týmy i fanoušky. I v tomto případě čeká fanoušky novinka. K rychlostním zkouškám v uzavřeném areálu polygonu totiž tentokrát přibudou i rychlostní zkoušky v oblasti Krušných hor.

O víkendu 16. až 18. června autodrom přivítá závody automobilů a formulí zóny střední Evropy The Most FIA CARS CENTRAL Europe Challenge. Na okruhu v Mostě mají mnohaletou tradici.

O měsíc později, 14. až 16. července, se dočkají i milovníci a fanoušci nadupaných motorek při sledování soubojů MOTOCh – Motorcycle Championship. Jde o nový mezinárodní motocyklový šampionát, který navazuje na populární Alpe Adria. Jeho součástí bude i mistrovství České republiky a Slovenska.

Další premiérou mosteckého autodromu bude Mistrovství ČR i Evropy Minibike. Republikový šampionát motocyklových talentů na maloobjemových speciálech si diváci mohou vychutnat o víkendu 21. až 23. července na malém závodním okruhu v areálu polygonu. Body do evropského šampionátu si mladí jezdci rozdělí na stejném oválu o týden později, tedy o víkendu 28. až 30. července.

Ve stejném termínu, tedy 28. a 29. července se po loňské premiéře se do Mostu vrací série DMV Grand Turismo Touring Car Cup pro cestovní vozy i GT speciály. Na okruhu se předvedou jezdci v silných a superrychlých vozech, jakými jsou Audi R8 LMS, Lamborghini Gallardo GT3, McLaren MP4-12 GT3, Porsche 997 GT3 Cup, Chrysler Viper GTS-R, Ferrari 488 GT3 nebo BMW M235i.

Areál mosteckého polygonu bude o víkendu 4. a 5. srpna už potěšit patřit mezinárodním závodům formulí sestavených univerzitními týmy z celého světa The Most Formula Student. Polygon se svým zámečím a tréninkovými moduly je ideálním místem setkávání těchto početných týmů studentů, které stojí za vývojem „miniformulí“, jež jsou poměrem váhy a výkonu srovnatelné s Formulí 1. Očekává se příjezd více než 800 studentů a jejich doprovodu.

Vyznavači jednostopých vozidel určitě přivítají pohled na souboje jezdců z celé Evropy na historických silničních motocyklech The Most Historic

MOST AUTODROM

Motorcycle Weekend. Seriál závodů organizuje spolek Klassik Motorsport, na mosteckém okruhu se veteráni představí 18. až 20. srpna.

Nejprestižnější a nejnavštěvovanější podnik každoročního kalendáře, jímž je Czech Truck Prix, autodrom přivítá o víkendů 1. až 3. září. Závody evropského šampionátu okruhových tahačů European Truck Racing Championship (ETRC) zahálí tentokrát slavnostní háv. Truckeři v Mostě svedou totiž boje o vítězství už popětadvacáté. Diváci se tak mohou těšit na pompézní doprovodný program, jehož součástí bude i premiérový Truck festival.

Sezonu 2017 pak završí 6. až 8. října další novinka. Pod názvem závodního víkendu The Most Grand Finale se skrývá evropský pohár cestovních vozů FIA European Touring Car Cup (ETCC). Mosteckou premiéru poháru okoření skutečnost, že autodrom je jeho poslední zastávkou v novém ročníku. Dají se tak očekávat lité souboje o celkové vítězství. Velkolepě pojatá víkendová slavnost zahrnuje i poslední závod sezony okruhového seriálu Octavia Cup. Jeho jezdci si to tak na severu Čech rovněž rozdají o konečné pořadí.

„Vedení mosteckého autodromu na nás velice zapůsobilo profesionálním přístupem a odhodláním vrátit ETCC do České republiky. Nepochybuje, že se závodní víkend v Mostě velmi vydaří,“ přivítal autodrom do rodiny ETCC vedoucí oddělení Eurosportu pro kalendářní akce François Ribeiro.

Vyhláška

Autodrom s obsahem obecně závazné vyhlášky o regulaci hlučných činností nesouhlasí. Toto

stanovisko sdělil osobně mosteckému primátorovi Janu Paparegovi předseda představenstva společnosti AUTODROM MOST Josef Zajíček. Podklady ve formě odborných právních posudků, jejichž závěry vedou k oprávněné pochybnosti o relevanci obsahu zmíněné vyhlášky, již mají představitelé města k dispozici. Společnost AUTODROM MOST zároveň požádala členy městské rady o udělení výjimky z platnosti vyhlášky o regulaci hlučných činností pro akce významného charakteru, které se uskuteční v areálu mosteckého autodromu v letošním roce. „Své partnery, klienty a zákazníky zároveň ubezpečujeme, že všem svým smluvně uzavřeným závazkům dostojíme,“ doplnil Zajíček.

Stížnosti na hluk z autodromu se podle obchodní a marketingové ředitelky autodromu Jany Svobodové objevovaly už za předchozího majitele areálu a předchozího vedení společnosti. „V té době ale nebyly organizovány žádným pro tento účel zřízeným sdružením a vrcholní představitel města

autodrom podporovali pro jeho výrazný přínos z hlediska mezinárodní sportovní prestiže a vyhledávaného cíle turistického ruchu, tedy ekonomické prosperity,“ vysvětlila.

V ohrožení

Uplatnění vyhlášky by přineslo zásadní ohrožení provozu autodromu, a tedy značnou ekonomickou ztrátu, která by vedla až k existenčním problémům. Nejde totiž jen o omezení v daných časech vyhláškou, ale neprodejnými by se například staly i další přílehlé časové úseky, vedlo by to i ke snížení ceny jiných časových úseků. „K tomu je třeba přidat smluvní sankce v případě, že nedodržíme již v loňském roce nasmlouvané termíny na letošní rok. V době podpisů těchto smluv totiž žádná vyhláška ještě neexistovala,“ upřesnila Svobodová.

Nákladná opatření

Společnost AUTODROM MOST si hlukovou zátěž spojenou s provozem areálu uvědomuje, přijímá proto opatření ke snížení hluku, jež si vyžadají desítky milionů korun. Přesto zastupitelé podleli tlaku skupiny obyvatel Mostu, kteří si na hluk stěžují. Většinou jsou to lidé, již se do blízkosti autodromu nastěhovali až po jeho vybudování a pozemky pro stavbu rodinných domů zakoupili od města za výhodnou cenu zohledněnou právě polohou těchto pozemků.

„Máme již projekt na první z protihlukových stěn a požádali jsme o stavební povolení. Její umístění vychází z odborných posudků tak, aby byla co nejvíce účinná. Zdrazňuji, že jde o první z plánovaných stěn. Počítáme také například s výsadbou dřevin nebo vybudováním zemního valu. Opatření si celkově vyžadají několik desítek milionů korun. Toto řešení je možné jen za předpokladu plnění dlouhodobého ekonomického plánu autodromu, který je ale nyní vyhláškou ohrožen,“ vyjmenoval technický ředitel společnosti AUTODROM MOST Pavel Pech.

Malá pohádka z našeho života

Pokusím se Vám vyprávět pohádku se špatným koncem. Já vím, pohádky špatný konec nemívají, proto jsou to pohádky, takže spíše balada, či elegie a i Arbesovské romaneto by se hodilo lépe. Tak tedy, bylo, nebylo...

V širším okolí královského města Most leží půvabná vesnička, Bedřichův Světec. A v této vesničce byl na počátku 13. století vystavěn na malém vršku malý kostelík, původně pozdně románský, pak dostavovaný v ranně gotickém, později i ve slohu renesančním. Přežil všechny nepříznivé osudy (válek, změny pánů, atd.) až přišla doba rozkvětu všeho... a tu málem nezvládl. Byl sice oficiálně kulturní státní památkou, ale církevní, tedy tmářskou a na ni nějak nezbyvalo. A pak přišel „Listopad“... Kostelík ho přivítal s rozkradeným mobiliářem, vymlácenými okny, s havarijní střechou i džunglí z náletových stromů a keřů. Navíc ve vesničce, kde ze stovky věřících, zbyla malá hrstička.

Až pak, někdy v roce 2006, Mgr. Hurta, farář bečovské farnosti, napadlo požádat o pomoc skupinu přátel rotariánů, kteří vůbec netušili, že je kousek od Mostu tak cenná historická stavba. A skupina přátel z Rotary klubu Most se nadchla. Přišlo jim všem samozřejmé, že musí udělat všechno pro záchranu této stavby, aby tady zůstala další staletí. Většina z nich byla ateisté, ale všichni ctili zásadu – zachovat dědictví otců pro další pokolení.

A tak se s pomocí kamarádů podnikatelů podařilo vyčistit okolí kostela od náletových dřevin, opravit střechu, položit pískovcovou podlahu i opravit bránu a dveře kostela tak, že již v září 2007 se mohl po 40 letech kostelík otevřít pro

veřejnost – uskutečnit první koncert žáků a učitelů ZUŠ F. L. Gasmanna z Mostu.

V dalších letech to pak šlo jako v pohádce. K původní partě nadšenců se začali přidávat i lidé bydlicí ve vesničce, ustavilo se občanské sdružení a pokračovalo se v opravách kostela. Nakonec byla dohodnuta s farností a Biskupstvím litoměřickým výpůjčka kostela, aby se snadněji získávaly zdroje a i dotace na opravy. Byl opraven havarijní stav klenby předsně, instalován přívod el. proudu do kostela se samostatným měřením, byla opravena hřbitovní zeď (samostatná památka), byla postupně opravena všechna okna v kostele a instalovány do nich nové vitráže. Podařilo se rovněž získat dotace z ÚK na opravu románského portálu v předsně a na vyčištění a opravu fresek v presbytáři kostela. Pomáhaly desítky sponzorů i institucí, z nejvýznamnějších Ústecký kraj a Hospodářská komora Most, celkem za víc než 2 miliony Kč. Pravidelně (4–5× ročně) se v kostele pořádaly zajímavé kulturní akce vhodné do sakrálního prostoru (koncerty, scénická čtení, výstavy i společné vítání Vánoc zpěvem vánočních koled). Také Svatojakubská pouť u kostelíka se stávala tradicí.

A pak, v minulém roce, se pohádka zadrhla. Všichni, kdož se opravou kostelíka zabývali, se domnívali, že po skončení lhůty výpůjčky bude výpůjčka prodloužena. Nový duchovní správce farnosti však na to měl jiný názor. Poděkoval

všem za pomoc, ale konstatoval, že napříště si bude církev udržovat kostelík vlastními silami. To samozřejmě vyvolalo odezvu. Zastupitelstvo obce se rozhodlo požádat o výpůjčku kostela, aby zabránilo opětovnému zdevastování památky, neboť příklady z okolních vesnic (Havraň, Volevčice, Lužice) svědčí spíše o opaku. I to se však dočkalo stejné odpovědi. „Děkujeme, kostel budeme udržovat vlastními silami!“

Nikdo z těch, kteří pomáhali kostelík vrátit do života obce a regionu, nerozumí postoji nového, z Polska importovaného církevního správce Mgr. Czyzewského. Proslýchá se, že údajně proto, že v partě nadšenců bylo i několik členů Rotary klubu. A Rotary International má údajně „Římskokatolická církev“, o které je řeč i zde, na indexu. Jenomže pak nerozumíme tomu, proč se primas český, kardinál Duka obrací na Rotary kluby v Česku s žádostí o pomoc ve sbírce na varhany v chrámu sv. Víta i proč mohl být papež František, ještě co by arcibiskup, čestným členem RC Buenos Aires.

Co říci s chladnou hlavou na závěr? Asi by bylo nejlepší uchýlit se pod křídla našeho mudrosloví: „Za dobrotu, na žebrotu“ nebo mírně upraveného: „Kdo po tobě chlebem, ty po něm kamenem“, případně moderní: „Děkujeme, odejděte!“ Nebo v duchu: „Na hrubý pytel, hrubá záplata“ a lidově – nestoudnost, arogance a hloupost. Jenomže kdo to vysvětlí tomu kostelíku, který již přežil téměř všechny historické společenské řady – přežije i dnešní?

Obchod a sankce

V rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky uplatňuje Evropská unie vůči některým třetím zemím sankce, resp. omezující opatření. Jedná se buď o vlastní opatření EU, nebo o opatření provádějící závazné rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů. Mezi nejvíce používané sankce patří zbrojní embarga, hospodářská a finanční omezení apod. Česká republika přijala sankční či omezující opatření vůči některým zemím na národní úrovni.

Orgánem zodpovědným za vnitrostátní koordinaci při uplatňování všech mezinárodních sankcí za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu v ČR je Ministerstvo financí – Finanční a analytický útvar.

Aktuální přehled mezinárodních sankcí je též dostupný na stránkách Evropské komise.

Pokud odhlédneme od politických cílů a nástrojů jakýchkoli sankcí v obchodě, a zvážíme pouze agendu, kterým je Ministerstvo průmyslu a obchodu pověřeno, tedy zahraničním obchodem, jsou sankce vždy opatřeními, které zahraniční obchod ovlivní negativně. Zde je třeba jednoduše konstatovat, že ekonomické sankce jsou nátlakovým nástrojem zahraniční politiky, který státy využívají, pokud chtějí změnit politiku druhé země.

Existují různé druhy ekonomických sankcí, nicméně z obchodně-politického pohledu rozlišujeme dva hlavní:

exportní sankce, kdy vývoz zboží a služeb do sankcionované země je omezen nebo přímo zakázán (např. vyspělé technologie ve zbrojním průmyslu) a

importní sankce, kdy je omezen či zakázán dovoz ze sankcionované země (např. zemědělské výrobky). Obchod samozřejmě ovlivňují i další sankce jako například sankce na určité bankovní operace či například omezení transakcí v amerických dolarech.

Z ryze praktického pohledu mohou mít použité sankce negativní dopad na české firmy, vyvážející do země, která sankce uvalila, anebo je sankcemi sama postižena.

Vzájemný obchod s takovou zemí se vlivem sankcí snižuje až o desítky procent. Záleží pak na rozhodnutí státu, zda bude dovozcům nápomocný ve formě pobídek, či firmy budou muset samy přeorientovat své zaměření a svůj obchod diverzifikovat.

Výhodou diverzifikace je získání nových trhů a odbytišť. Otázkou je, do jaké míry se firmám na nový trh podaří prosadit a především za jak dlouho.

Přítomnost na zahraničním trhu je mnohdy výsledkem dlouhodobého budování pozice a jména. Proto mohou firmy v krátkodobém horizontu přijít o značnou část tržeb.

Na sankcích a uzavřenosti trhu mohou naopak vydělat společnosti, jimž se povedlo v dané zemi lokalizovat výrobu, a nejsou tedy závislé na přeshraničním obchodu.

Pro některé podnikatele tedy mohou být sankce kvůli úbytku konkurence výhodné, zatímco přeshraniční obchod, a tedy i stát, bude na nich spíše trahit.

Sankce postihující obchod nejsou častým nástrojem v obchodních vztazích EU se třetími zeměmi. Naopak EU se snaží obchodní vztahy posilovat, a to jak skrze spolupráci v rámci Světové obchodní organizace, tak prostřednictvím jednostranných obchodních opatření,

kteří cílí na méně rozvinuté země, nebo díky sjednávání dohod o volném obchodu, které pokrývají různé oblasti spolupráce – nejen obchod zbožím, ale i službami, přístup na trh s veřejnými zakázkami, ochranu práv duševního vlastnictví, posílení investic.

Z hlediska rychlého přeorientování se na „náhradní“ trhy, které by měly substituovat sankcemi zapovězené odběratele, mají exportéři kromě celého spektra možností nejrůznějších informačních zdrojů k dispozici také mapu oborových příležitostí, s pomocí které je zde alespoň teoretická možnost pomoci s výběrem trhu, na kterém bude možné uplatnit české zboží co možná nejnáze.

Z hlediska podnikové a výrobní reality však víme, že akvizice a etablování se na novém trhu, který by měl znamenat náhradu za trh zatížený sankcemi, je otázka spíše desítek měsíců až let, spojená s množstvím změn a výdajů, které taková změna zahraniční orientace pro podnik přináší.

Velká část firem proto, i v době, kdy je obchod sankcemi zapovězen, hledá spíše možnosti, jak udržet alespoň snížený tok zboží se svým tradičním partnerem a neztratit cenné, po mnoho let budované struktury v zemi odbytu.

Mgr. Karel Novotný LL.M MBA,
náměstek ministra průmyslu a obchodu

Česko-saské cesty

OHK Most ve spolupráci s IHK Chemnitz připravuje v rámci projektu Česko-saské cesty dopravní konferenci, která se bude konat dne 30. 3. 2017 v salonku hotelu Cascade v Mostě. Projekt, který je financován z Fondu malých projektů programu

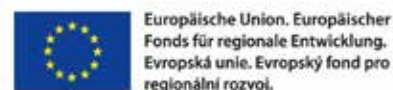
Interreg V-A, je zaměřen na zlepšení podmínek v přeshraniční dopravě s cílem zvýšit počet přeshraničních autobusových a železničních linek, jejich napojení na stávající sítě, vylepšit dopravní infrastrukturu v Euroregionu Krušnohoří

a diskutovat o možnostech vedoucích k odstranění nedostatku profesionálních řidičů.

Na konferenci přednesou své příspěvky zástupci MD ČR, Ústeckého kraje a další. Hlavními tématy konference jsou plánování a výstavba dopravní infrastruktury, přeshraniční autobusová přeprava a nedostatek kvalifikovaných řidičů.

1. pracovní workshop v Olbernhau.

číslo projektu: CZ05/14:1431/J001

Česko-saské cesty! Böhmisch-sächsische Wege
je spolufinancováno Evropskou unií v rámci Fondu regionálního rozvoje / ist von der Europäischen Union im Rahmen des Regionalentwicklungsprogramms

Investiční pobídky, nebo podbídky?

Přinesou nám zahraniční investoři bohatší život?

Investiční pobídky ztrácejí význam.

Za poslední roky vytvořili zahraniční investoři mnoho pracovních míst a významně se podíleli na snížení nezaměstnanosti. Tato extenzivně zaměřená politika hospodářského rozvoje již ale začala narážet na své hranice a přínos z příchodu dalších zahraničních investorů je omezený. Nezaměstnanost se snížila na takovou úroveň, že na trhu již téměř nejsou volná pracovní místa a nová pracovní místa je obtížné obsazovat. Z tohoto důvodu se ztrácí význam investičních pobídek pro investory na tvorbu nových pracovních míst a velmi bizarní jsou situace, kdy stát svými pobídkami podpoří investory, kteří zde zahájí svou činnost, ale pracovníky si poté musí dovážet ze zahraničí.

Má tedy smysl dále lákat zahraniční investory, a jaké další benefity nám mohou přinést?

Dnes začínáme sledovat spíše negativní stránky stávající politiky lákání zahraničních investorů. Lze říci, že jediným přínosem je výše zmíněné snížení nezaměstnanosti, což je ale pro ekonomický rozvoj kraje málo. Problémem je nízká přidaná hodnota produkce u těchto investorů a tím následně limitovaný růst mezd. Ty sice dnes rostou, ale jejich růst má v současné struktuře průmyslu jisté limity. Pořád je významně zastoupená výroba složená z jednoduchých úkonů, což nás staví do stálé konkurence mzdových nákladů z jiných zemí. Pokud mzdy budou dál růst, investorům se tuto jednoduchou výrobu vyplatí přesunout jinam (Polsko, Maďarsko, Rumunsko, ...). Sice máme již dnes vyšší

Toto je jedna ze základních otázek, které si musíme zejména v dnešní době pokládat a hledat rozumné odpovědi. O některé odpovědi a náměty k zamyšlení jsem se v následujícím textu pokusil.

náklady na práci než v těchto zemích, ale pořád se firmám vyplácí mít výrobu zde. Mzdy ale nelze již hodně zvyšovat, protože se jinak rozdíl mezd ještě zvýší a firmám se už potom vyplatí přenést výrobu do zemí s nižšími mzdami.

Investoři si zisky stahují domů.

Dalším negativním faktorem je, že z Ústeckého kraje kontinuálně odtéká zahraniční kapitál. Tzn. že ani noví zahraniční investoři nedokážou nahradit odliv kapitálu stávajících investorů z Ústeckého kraje. Zisky se v našem kraji ze strany zahraničních investorů reinvestují málo, protože nenáročná výroba nevyžaduje vysoké investice.

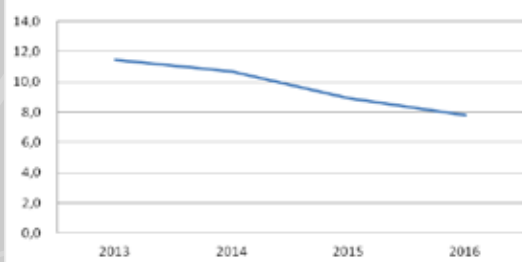
Zaměřme se na nové technologie a ne na jednoduchou výrobu.

Pokud tedy chceme využít potenciál zahraničních investic a postupně v úrovni mezd dohnat západní země, je potřeba zaměřit se na tvorbu kvalitnějších a lépe placených míst. Cestou k dalšímu růstu mezd je tedy pouze zaměřením se na produkci, která je složitější a náročnější na odbornost. To vyžaduje potřebu cíleného lákání hi-tech investorů s vyšší přidanou hodnotou produkce. S tím jsou ale automaticky spojené vyšší nároky na kvalifikaci místních pracovníků. Využití přínosů zahraničních investic tedy vyžaduje také v předstihu připravit na tato nová a lépe placená pracovní místa vhodně kvalifikované pracovníky, což je úkolem školství a politiky vzdělávání. Bez této přípravy není možné „zajímavé“ investory získat

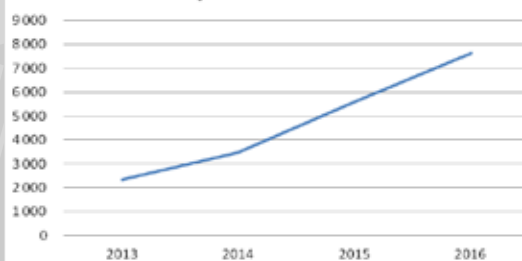
Odpovědi na úvodní otázku je tedy, že pro bohatší život v našem kraji mohou být zahraniční investoři přínosem, ale musíme si cíleně vybírat jejich obor a vhodně pro ně připravit podmínky v podobě kvalifikovaných pracovníků. Jinak budeme narážet na negativa stávající investorské politiky v podobě limitovaného růstu mezd a rizika odchodu investorů ve střednědobém horizontu po jejich vyčerpání investičních pobídek.

Ing. František Jochman
Předseda KHK ÚK

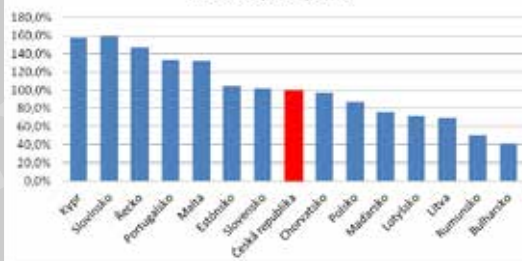
Nezaměstnanost v ÚK v %

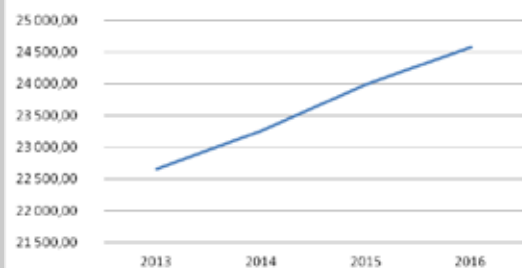
Volná pracovní místa v ÚK

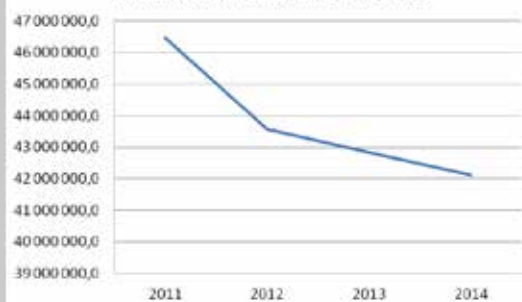
Náklady na práci

Průměrná mzda v ÚK

Zahraněční základní kapitál v ÚK (v tis. Kč)

Průmyslové zóny – co je nového

Zahraniční investoři v našich průmyslových zónách se bezesporu na exportu významně podílejí a výrobky v Česku vyrobené se dostávají do celého světa. V našem okruhu jsou prakticky tři zóny: průmyslová zóna Joseph, Lajnsnik a Strategická průmyslová zóna Triangle. Co je nového v těchto zónách v našem nejbližším okolí a působnosti OHK Most, jsme se zeptali vedoucí oddělení rozvoje a územního plánu Magistrátu města Most, Ing. Marie Divišové a ředitele SPZ Triangle, příspěvková organizace Ústeckého kraje, Bc. Jaroslava Krcha a položili jim stejné otázky.

1. Co se za poslední rok změnilo v zónách, kdo přišel a kdo event. odešel a co se u nás v zóně, kterou máte na starosti vlastně vyrábí?

Krch:

V průmyslové zóně Triangle jsou umístěny záměry společnosti orientované zejména na automobilový průmysl. Vyrábí se zde, např. ocelové bezpečnostní prvky do nárazníků, tzv. crashboxy, hlavové a ruční opěrky k autoseďadlům, plastové palubní desky, dveřní výplně, plastové úložné schránky, přední a zadní tlumiče, palivová čerpadla, časovače vstříkávání, hydraulická brzdová kabeláž, elektrické svazky k ručním brzdám, patní lanka do pneumatik ale i přesné komponenty pro repase plynových turbín pro energetický průmysl.

V roce 2016 se toho stalo opět mnoho, avšak mezi základní události lze jistě zařadit dostavbu závodu Kiswire, realizaci 4 etap společností Yanfeng, společnost Gonvarri dokončila rozšíření závodu, Gestamp zahájil realizaci na rozšíření závodu a firma Nexen dokončila hrubé terénní úpravy a již se také dostala do fáze stavebního řízení. Mimo uvedené došlo k řadě jednání s potenciálními investory, ale i developery v zóně o umístění nových investic. Výsledky těchto jednání však ukáže až tento rok.

Za rok 2016 bylo vytvořeno 602 nových pracovních pozic a v zóně již pracuje téměř 3500 lidí.

Divišová:

Počátkem roku 2015 se strategická průmyslová zóna Joseph vymanila z dlouhodobé stagnace, která trvala od roku 2007, kdy do zóny jako poslední vstoupil investor AFSI Europe, s. r. o. V roce 2016 se nám podařilo do zóny umístit významného investora, společnost YANKEE Candle, s. r. o., který vyrábí vonné svíčky a další dekorativní prvky do domácnosti. Tato společnost zahájila svoji výrobu na začátku roku 2017 a do konce tohoto roku plánuje vytvořit minimálně 300 pracovních míst. Kromě společnosti YANKEE Candle, s. r. o. uzavřelo statutární město Most v loňském roce smlouvy o prodeji pozemků ještě se 2 investory a nyní stojí před uzavřením smlouvy s dalšími významnými investory. Společnosti, které budou realizovat investiční záměr v naší zóně, celkem vytvoří dalších minimálně 200 pracovních míst. Dále došlo k expanzi u některých stávajících investorů, díky čemuž budou opět vytvořena nová pracovní místa. V souvislosti se vstupem nových investorů dojde k realizaci souvisejících investičních akcí ze strany města. Jedná se o vybudování nových komunikací a inženýrských sítí tak, aby byly uspokojeny požadavky vstupujících investorů. Kromě společnosti YANKEE Candle, s. r. o. je výroba všech investorů ve SPZ Joseph zaměřena na výrobky z oblasti automobilového průmyslu.

Co se týká RZ Pod Lajnsníkem, zde v průběhu uplynulého roku nedošlo k žádné změně v obsazenosti. Posledním investorem,

který zde byl umístěn, je firma Sittech CZ s. r. o., která vyrábí průmyslová těsnění a izolace, pryžové materiály a technické plasty. Společně s firmou Sittech CZ s. r. o. působí v RZ Pod Lajnsníkem společnost ROS Czech s. r. o., která se zabývá výrobou plastových dílů pro automobilový průmysl.

2. Jak jsou investoři spokojeni, co jim případně ztěžuje podnikání a co pro to děláte?

Krch:

I přesto, že je Triangle vybaven kvalitní dopravní a technickou infrastrukturou, velkým problémem je již pár let dostupnost kvalitní technicky vybavené pracovní síly. Vzhledem k tomu, že na trhu práce dochází k poklesu technicky vzdělaných osob, snažíme se pomoci investorům cestou osvěty a propagace technických oborů a řemesel. Smluvně spolupracujeme se základními školami v regionech Chomutov, Most, Louny, Žatec a Podbořany, kde síť kariérních poradkyň a poradců propagujeme technické vzdělání a řemesla. V naší práci poté pokračujeme na středních školách s technickým zaměřením, kde se snažíme propojit školy s podnikatelskou sférou v naší průmyslové zóně. V současné době máme smlouvy i s pěti středními technickými školami. Pro školy pořádáme prezentace, přednášky, exkurze, vytváříme propagační materiály, pomáháme se zprostředkováním praxí ve firmách, apod. Toto je jedna z důležitých možností získávání pracovní síly, kde si investoři mohou již na školách vybírat své potenciální zaměstnance.

Divišová:

Zda jsou investoři v zóně spokojeni, je spíše otázka na ně. Vzhledem k tomu, že město pravidelně uskutečňuje setkání se všemi investory v zóně v rámci tzv. aftercare, lze z těchto jednání usuzovat, že společným tématem k řešení všech investorů, je nedostatek kvalifikované pracovní síly na Mostecku. K problematice nedostatku kvalifikované pracovní síly přistoupilo město již v minulých letech, kdy začalo aktivně podporovat technické vzdělávání již na základních školách. Současně došlo k uzavření smlouvy o spolupráci mezi středními odbornými školami, základními školami, vysokými školami a investory v zóně. Na základě této smlouvy jsou činěny konkrétní kroky (konání studentských prací, exkurze v závodech investorů, osvěta žáků a rodičů, finanční anebo materiální podpora pracovních činností na ZŠ), které, jak doufáme, do budoucna pomohou zlepšit stávající situaci na trhu práce.

V rozvojové zóně Pod Lajnsníkem je kapacita pro budoucí rozvoj cca 2,5 – 3 ha. V současné době jedná město o prodeji pozemků s jedním stávajícím investorem, který uvažuje o rozšíření areálu, a s jedním novým investorem. V případě, že budou jednání s oběma investory úspěšná, bude kapacita RZ Pod Lajnsníkem vyčerpána.

3. Jaké máte výhledy, resp. jaké ještě kapacity může zóna, kterou máte na starosti poskytnout.

Krch:

Zóna jako taková má celkovou kapacitu 8000 zaměstnanců. Stávající investoři, jak jsem již uvedl, v zóně vytvořili 3500 pracovních pozic a dle jejich předpokladů by měli v řádu šesti let vytvořit dalších více jak 2500 pracovních míst. Zóna dále disponuje cca 120 ha volných ploch. Takže předpoklady pro další rozvoj Triangule ještě stále jsou.

Divišová:

S ohledem na velkou poptávku ze strany nově příchozích investorů o pozemky v SPZ Joseph, již byla téměř vyčerpána kapacita pro I. etapu zastavitelnosti zóny. V současné době bude město nabízet plochy zařazené do II. etapy zastavitelnosti a dále se budeme snažit o to, aby do zóny byly zahrnuty plochy, které jsou nyní v územním plánu vedeny jako rezerva pro průmyslovou výrobu.

4. Pro pana Krcha navíc. Je známo, že byl vypracován pro podporu technického vzdělávání projekt MTC na TRIANGLU, po kterém volají podnikatelé, kteří se stále více potýkají s nedostatkem a kvalitou pracovníků s technickým vzděláním na všech úrovních, což vyplývá už i z nezájmu o technické obory u dětí na základních školách. Právě jako investice do budoucna by podle představ HK měl uvedený projekt sloužit, stejně tak jako v Plzni a Liberci, kde se s vysokou nezaměstnaností rozhodně nepotýkají. Jaký je dnes stav?

Krch:

Ano, pro záměr Multifunkčního Technického Centra byl již vytvářen konkrétní pozemek v centrální části zóny, v tzv. Triangle City. Nicméně v rámci přípravy tohoto projektu vnikla celá řada otázek, ať už z hlediska jeho účelnosti s ohledem na Vámi zmíněné již existující projekty, umístění v zóně a tedy jeho využitelnosti spojené s dostupností, celkové finanční náročnosti výstavby a vybavení, funkčnosti projektu a následně udržitelnosti. Pro investici v řádu 500 mil. Kč je to tak velké množství neznámých, že byl tento projekt v průmyslové zóně Triangle prozatím odložen.

Divišová:

Jde o dobrou myšlenku. Každý projekt zaměřený na technické vzdělávání je přínosem jak pro děti a mládež, tak pro zaměstnavatele v našem regionu.

**Děkujeme za Váš čas.
Redakce**

Malleus Maleficarum (Kladivo na čarodějnice) verze 3.0 – 2. část

Ing. František Kružík

Úvodní poznámka k 2. části

Malleus Maleficarum (Kladivo na čarodějnice) je přikladem písemně zaznamenané vrcholící bezradnosti církve při marných snahách udržet oficiální dogma perzekucí. „Onen historický přechod křesťanské církve od tolerance k perzekuci byl velmi pozvolný a trval celá staletí. Nesmiřitelná válka mezi „odpadlíky“ a církví se rozhoří teprve v okamžiku, kdy kacíři odmítnou stávající církevní instituci „kuplířku a nevěstku“, a začnou vytvářet svou vlastní organizaci. Společným požadavkem prakticky všech heretických hnutí bylo totiž nahrazení zkaženého duchovenstva opravdu příkladnou elitou.“^[1]

Abstrahujeme-li onen historický kontext a meritum, jímž je spor o sdílení a výklad sociálních vztahů daných vyšší entitou – bohem, dostáváme extrakt, který lze všeobecně charakterizovat jako soupeření o nastavení sociálních vztahů, strukturování společenské pyramidy a rozdělování společenského produktu, kde je celkem jasné, že organizované a institucionalizované šamanství ztratilo pud sebezáchovy, odhodilo mimikry dosud akceptovaného kulturního pokrytectví a ukázalo, že je ochotno použít jakýchkoli prostředků k udržení moci a z toho plynoucích benefitů. A tím se dostáváme do současnosti k obrazu elit žijících ve slonovinové věži, odtržené od reality. Jak již bylo vícekrát konstatováno: „*Nil nisi novum sub Sole*“ /Nic nového pod Sluncem/. Vraťme se však ještě na chvíli k historii. Neboť stále platí „*historia magistra vitae*“ /historie učitelka života/. A elit, těch samozvaných máme dodnes přehršel.

**Orwellův román „1984“ měl sloužit jako varování,
nikoli jako návod...**

(komentář z Internetu)

Beztestnost inkvizičních tribunálů a delatores

Hlavní oporou Svatého Officia a personálními agenturami dodávajícími inkvizitory, osvědčené bijce kacířů, byly řeholní řády, mezi nimiž vynikali dominikáni, františkáni a cisterciáci. Jejich fanatismus při potírání kacířství byl pověstný. Moc inkvizitorů vycházela z vědomí, že je jmenoval papež a že jednají v souladu s papežovými nařízeními. To, že se odvažovali permanentně dopouštět takových brutálních přešlapů, spočívalo v beztestnosti opakovaně zaručované jednotlivými papeži, jakožto vrchními inkvizitory.^[1]

Z nepřetržitě řady osmdesáti papežů od třináctého století neprojevil ani jeden nesouhlas s teologií a aparátem inkvizice. Naopak, jeden po druhém připojoval do soukolí tohoto smrtícího stroje svoje vlastní kruté dodatky.^[6]

Obránci inkvizice a katolické církve stále argumentují chabou výmluvou, že výkon trestu vykonávalo *brachium seculare* – světská moc, doslova světská paže, protože „...církev nepravne po krvi a chrání se jejího prolévání“ (sic!), krev vytékající ze španělské boty nebo zpod palečnic při tortuře, je snadno přehlédnutelný detail a koneckonců při očišťování kacíře v plamenech hranice přeče krev neteče. Neexistuje žádný známý případ, že by některý světský vládce nebo soudce explicitně odmítl potrestat toho, koho kněží inkvizice označili za usvědčeného kacíře. Hrozba exkomunikace a vlastního odsouzení pro kacířství bylo dostatečnou motivací ke spolupráci. Pro udavače /delatores/ to platilo dvojnásob, protože odvrátit svůj vlastní osud usvědčeného kacíře a zajistit si beztestnost, nebo menší trest, než konec na „očistné hranici“, udáním beznadějného a zatvrzelého kacíře bylo východiskem více než uspokojivým. Nemluvě o případné odměně z majetku udaného.

„Inkvizice zavedla právní systém, který zasáhl trestní právo všech zemí podřízených jejímu vlivu, a výkon papežské spravedlnosti převrátila v krutý výsměch, který trval po staletí. Dala Svaté Stolicí mocnou zbraň tím, že jí pomohla k politickému růstu, sváděla světské panovníky k tomu, aby napodobovali jejího příkladu a jméno náboženství zaprodala až do konce nejbídnějších časů... Posouzení nezaujaté historie musí být takové, že inkvizice byla výsledkem pomýlené horlivosti a touhy po moci k tomu, aby udusila vyšší cíle lidstva a podnítila nízké choutky.“^[6]

V literatuře je uváděno, že potrestání inkvizitora za prokázané přehmaty (to je vskutku až absurdní eufemismus pro popis zločinů, kterých se vyšetřovatelé dopouštěli na podezřelých z kacířství), bylo vskutku výjimečné. Je dokládán pouze jeden případ odsouzení inkvizitora za zneužití papežem svěřených pravomocí – francouzského dominikána Roberta Le Bourgues (obráceného katará – dobrý příklad potvrzující platnost přísloví „Poturčenec horší Turka.“), který se vyšplhal až do funkce generálního inkvizitora Francie. Byl odsouzen na doživotí (ve 13. století, kdy se smrtí trestalo kdejaké provinění!), protože jeho brutální metody a skandální chování dosáhlo takových výšin, že ve Francii hrozilo povstání. Pro Svaté Officium již nebylo vyhnutí.

Přes utajování všech aspektů činnosti inkvizičních soudů, včetně důsledného skrývání identity inkvizitorů i udavačů, byly úspěšnější neformální metody potrestání příliš horlivých inkvizitorů. U příliš skandálních případů, které nebylo možno ututlat (aby to nepovzbuzovalo případné mstitele), byli zlikvidováni inkvizitoři prohlášení za svaté nebo mučedníky. V literatuře jsou často uváděni dva takové případy Petr z Verony (1252) inkvizitor pro sev. Itálii a Konrád z Marburku (1233), autor slavného, typicky inkvizičního výroku: „*S radostí dám upálit sto lidí, bude-li mezi nimi alespoň jeden viník.*“ Uvádí se, že se mu stalo osudným obvinění hraběte Jindřicha II. ze Saynu z hereze. Na cestě z Mohuče do Marburku byl skupinou rytířů zabit i se svým sadistickým asistentem.

Odbočka 5 – Beztestnost jako politická norma vyvolených

Institucionální ochrana a poskytnutí beztestnosti je žádoucím doplňkem všude tam, kde nelze libovolné inkviziční konání ospravedlnit fakticky ani verbálně. Je bíanco vystavením pardonu na libovolnou lumpárnu, zradu, uspokojení chamtivosti a pokryteckou proradnost. Je jedním z významných motivů nasávajících do mocenských struktur duševně pokřivené nebo patologické osobnosti, které by jinak byly vyvrženy ne okraj společnosti a žily ve všeobecném opovržení, popřípadě v bezpečné izolaci. Příkladů z historie, z doby nedávné i ze současnosti lze najít dost a dost. Jako nevyčísitelná viróza se opakovaně projevuje recidivou zejména v politice a soudnictví, bez ohledu na deklarované či uznávané společenské zřízení.

Řečeno slovy papežské buly *Qui quorundam* (1327) papeže Jana XXII. – mimochodem usvědčeného heretika (!) – vydané jako reakce na františkánský požadavek striktní chudoby: „...chudoba je velká věc, ale největší věcí ze všech je **bezvýhradná poslušnost**“.

Nedostatek „bezvýhradné poslušnosti“ je dodnes dostatečným důvodem k ostrakizaci a navlečení kacíře do virtuálního *sambenita*, potupného obleku odsouzeného kajčnicka. Nechutnou roli v takovém společenském znemožnění převzala v současnosti tzv. média, která se sama, podobně jako kdysi dominikánský mniši (*domini canes* – psi boží), ráda označují za *hlídací psy demokracie*.

Skvěle tuto situaci nedávno glosoval v jedné diskusi o politické kultuře EU komentátor Jurax: „*Nevysvětlil bych sofistickým záměrem to, co lze vysvětlit pouhou neschopností a/nebo blbostí. A ideologií EU ovládající, jež takové neschopné, blbé, rudozelené a podobné různé do nejvyšších funkcí v EU nasává. I když, samozřejmě, ta neschopnost a blbost je tak olbřímí a sebevražedná, že se myšlenky na obmyslné spiknutí padouchů přímo vtírají.*“

Inkvizice a České království

Navzdory dnes obecně šířenému mínění o „zaprdenosti“ a provincialismu Čechů, historické záznamy a události již z doby předhusitské dokládají, že ačkoli neexistoval internet ani knižnice, byli Češi (a Moravané i Slezané) o dění v západní a jižní Evropě dobře informováni a že si z řádění inkvizičních tribunálů vyvodili své závěry. Lze dovozovat, že právě tohle období bylo katalyzátorem pro typicky český skepticismus a rezervovaný přístup ke katolické církvi. Zároveň je odpovědí na opovrhlivé podsouvání českého udavačství, které je k nám tradičně importováno zejména z německy mluvících zemí, ačkoliv největší úspěchy slavila inkvizice při honbě valdenských kacířů, hereetiků, bekyní, beghardů mezi kolonisty původem německými a rakouskými. Příkladem je Jindřichohradecké působení inkvizitora Havla v letech 1335–1353, které je srovnáváno, co do brutality a rozsahu, s působením inkvizice v jihofrancouzském Languedoku.

Neméně počné je působení inkvizitora Koldy z Koldic (narozen mezi 1265 až 1275, zemřel 1327). Původem počestný Němec z Mišně, musel při výkonu svého inkvizitorského působení vícekrát prchat před hrozbou pomsty, a jeho uvalování interdiktů bylo ignorováno a neúčinné, jak si postěžoval v podrobné zprávě z roku 1320. Neobstály ani jeho intervence u vladaře Jana Lucemburského.

Naopak podpoře panovníků (Přemysl Otakar II., Karel IV., Václav IV.) i poddaných se těšili reformátoři, kteří kritizovali církev z mnoha hledisek – např. Konrád Waldhauser, Jan Milíč z Kroměříže, Matěj z Janova. V období 12. až počátku 15. století se církvi podařilo soustředit obrovské majetky – jak darováním, tak i dosti nekalými praktikami získávání závětí, odúmrtí, falšováním listin, investice odpustků apod.), kterými konkurovali šlechtě i samotnému vladaři.

Novodobí historikové vyvracejí dlouhodobě vytvářený obraz středověkého sociálního uspořádání jako světa, ve kterém má každý své místo dané „božími zákony“, kde každý má své pevné místo, s přesně definovanými rolemi jednotlivých sociálních vrstev a skupin. „*Mimo tento systém, tj. někde mezi spořádanými měšťkými vrstvami a víceméně spolehlivou venkovskou hierarchií, žily desetitisíce až statisíce bezdomovců, žebráků, lidí, kteří náhle přišli o majetek i o své kořeny, mrzáků, nemocných, malomocných, uprchlých nevolníků. Podle některých odhadů tato naprosto neukotvená masa představovala až čtvrtinu veškeré populace.*“ (např. Paul Johnson „*Dějiny křesťanství*“ in^[1]) A z jejich řad se do jeho čela postavil třeba jen trochu charisma-tický vůdce, představoval hrozbu pro celou existující sociální strukturu.

Středověký establishment neměl dostatečné operativní prostředky, kterými by mohl zvládnout a účinně pacifikovat ničící a vraždící davy. Nastoluje se ochlokracie (vláda davů).

Ukázkovým příkladem je nástup husitského hnutí v Českém království, které také započalo neorganizovanou revolou proti establishmentu (viz I. pražská defenestrace 30. 7. 1419), která je následně oceněna také papežem Martinem V., papežskou bulou *Omnium plasmatoris domini* (1. 3. 1420), kterou slavnostně vyhláší křížovou výpravu proti všem vikleřistům a husitům.^[6]

Jenže tady padla kosa na kámen. Do čela hnutí se postavili příslušníci nižší šlechty (a později i vyšší šlechty), kteří ovládali válečné řemeslo a dokázali nasměrovat náboženský fanatismus pleního davu, protože celkem racionálně a pod vlivem vojenských úspěchů husitských houfů doma i při spanilých jízdách – „*raisech*“ – pochopili, že nastal čas, kdy si mohou významně zlepšit společenský i ekonomický status záborů církevních majetků a cizíma rukama doslova „zaříznout“ nekalou konkurenci církve. Tento společný zájem vedl k tomu, že v Českém království byly prakticky vyhlazeny obávané inkviziční řady – obzvláště spadeno měli husité na dominikány, františkány, cisterciáky a johanity (rytířské řady většinou německého původu byly oprávněně považovány za smrtelného nepřítele). Podobně jako inkvizice papežská, se radikální husité (táborští a jihočeští) nijak nenamáhali s oddělováním vinných a nevinných. Na nájezdy katolických, především německých pánů, postupně odpovídali stejnou mincí za hranicemi českého království, přičemž šířili nimbus neporazitelnosti a krutosti, který se té inkviziční vyrovnal, ale měl také odstrašující účinek, který si katolická církev a její „svatí inkviziční psi“ zapamatovali na celá staletí.

Toto období skvělým způsobem mapují dvě pozoruhodné a žánrově zcela rozdílné beletristické eposy – Vondruškova „*Husitská epopej*“ a „*Husitská trilogie*“ A. Šapkowskiho. Každá z jině paralaxy, ale v obou případech je zjevné, že autoři si uvědomují, jak tato historie promlouvá k současnosti. Oba autoři také přesvědčivě a věrohodně popisují

historické události na pozadí svých příběhů, díky erudici a důkladné domácí rešeršní přípravě. (viz ^[6] a ^[2], ^[3], ^[4]). Zejména Šapkowskiho trilogie je po okraj naplněna sřizravým sarkasmem, kterým autor nešetří, nic a nikoho, katolíky ani husity, mj. také proto, že v bigotním katolickém Polsku má dodnes dostatek příležitostí pozorovat a hodnotit církev a její pokryteckou morálku.

Eufemicky nazývaná *sekularizace* církevního majetku, se stala v pozdější vývoji důvodem pro celonárodní odpor k církevním požadavkům první vlny restitucí po porážce radikálního husitského křídla u Lipan (1434) v pozdějším politickém vývoji země Koruny české a přes četné peripetie poznamenala celkem dodržovanou náboženský smír až do II. pražské defenestrace a bitvy na Bílé hoře. A tak zatímco v okolních zemích hořely hranice a po tisících na nich umírali čarodějnice a kacíři, Českému království se inkvizitoři vyhýbali a hranice hořely opravdu sporadicky.

O kladivech na tehdejší i současné heretiky si povíme příště.

Pozn. Literaturu pro nedostatek místa najdou zájemci v elektronické verzi na webových stránkách OHK Most.

Ing. František Kružík

Literatura a zdroje:

- [1] Chalupa, J. (2007): *Inkvizice. Stručné dějiny hanebnosti*. Nakladatelství Aleš Skřivan ml., edice Karavela; 1. vydání; Praha 2007. s.159.
- [2] Sapkowski, A. (2009): *Husitská trilogie – 1. díl Narrenturm. (Věž bláznů)*. 3. vydání; Nakladatelství Leonardo, Ostrava 2009. ISBN: 978-80-85951-57-8. s. 473
- [3] Sapkowski, A. (2008): *Husitská trilogie – 2. díl Boží Bojovníci*. 1. vydání; Nakladatelství Leonardo, Ostrava 2009. ISBN: 978-80-85951-49-3. s. 476
- [4] Sapkowski, A. (2008): *Husitská trilogie – 3. díl Lux Perpetua*. 1. vydání; Nakladatelství Leonardo, Ostrava 2010. ISBN: 978-80-85951-62-2. s. 480
- [5] Bělohávek, J. (2014): *Přehled historie inkvizice se zvláštním ohledem k čarodějnickým procesům na severní Moravě*. BP. Husitská teologická fakulta UK 2014. s.72
- [6] Vondruška, V. *Husitská epopej II. 1416 – 1425 za časů hejtmana Jana Žižky*. Nakladatelství MOBA. Brno 2015. ISBN:978-80-243-6480-3. s. 616.
- [7] Rosa, P. (1997): *Temné papežství. (Anglický originál Vicar of the Christ. Nakladatelství Bantam Press, 1988); Přeložila Hana Kučerová, nakladatelství a vydavatelství ETC Publishing, s.r.o., 1.vydání; Praha 1997; s. 470. ISBN 80-86006-04-2*
- [8] Konrád z Marburku. Heslo na Wikipedii. navštíveno [11. 2. 2017] < https://cs.wikipedia.org/wiki/Konr%C3%A1d_z_Marburku

Export do Číny? Ne bez čínského komerčního kódu CCC!

Při národním, a rovněž i při mezinárodním označení výrobků, musí být dodrženo nepřehledné, velké množství zákonů a směrnic či specifických označení standardů různých oborů. Sem patří jak certifikace výrobků, tak i certifikace služeb. Slouží především k zajištění minimální míry požadavků na bezpečnost a technických regulací. Četné země zveřejňují proto odpovídající povinnosti pro získání prohlášení o shodě. Znamé jsou např. označení CE pro Evropskou unii, ruské certifikáty GOST či certifikáty TR a EAC euroasijské hospodářské a celní unie. Země, jako Saudská Arábie a Kuvajt, mají vlastní programy pro prohlášení o shodě, také v Africe disponuje např. Nigérie svými normami SONCAP pro odpovídající standardy.

Pro export do Číny platí, že je vždy potřebné prověřit, zda je vyžadována povinnost certifikace a povinnost značení odpovídající systému Compulsory Certification (CCC). Tímto systémem certifikace má být v Čínské lidové republice dosažen jednotný standard pro zvolené produkty. Ale v Hongkongu to však neplatí. Kontrolní značení CCC sestává ze třech velkých písmen CCC v černé barvě na bílém pozadí. Propůjčuje ji čínská národní certifikační a akreditační administrace (CNCA). CCC nahrazuje dříve platná označení CCEE pro tuzemské výrobky a CCIB pro zahraniční produkty. Kromě toho existují další čínská značení certifikátů, jako je třeba NAL pro Telekom, (Network Access License) či SDA pro lékařství (State Drug Administration). Pomocí označení CCC si chce Čína zajistit rovné zacházení s tuzemskými i zahraničními podniky a jejich zbožím podle pravidel WTO. Metoda CCC platí proto jak pro dovoz, tak i pro výrobky z čínské místní produkce, které také podléhají kontrole při transportu zboží uvnitř země. K dosažení certifikátu CCC se musí počítat s třemi až sedmi měsíci, a je třeba podle toho také plánovat jeho zpracování. Aby bylo možné zajistit bezproblémový úřední postup, měla by se žádost připravovat v dostatečném předstihu. Vzhledem k tomu, že je certifikace spojena s určitými náklady, měla by se povinnost certifikace a odpovídající převzetí nákladů na ni upravit již v kupní smlouvě. Zda produkt podléhá povinnosti podle CCC, se dá snadno prověřit pomocí statistického čísla zboží (osmimístné). V databance EU „Market Access“ (<http://madb.europa.eu/madb/indexPubli.htm>) je pro každý produkt, který podléhá povinnosti CCC, uveden odpovídající odkaz. (Pfad: Procedures and Formalities HS-Code zadat >> Search >> Specific Requirements).

Přirozeně jsou i ve značení CCC výjimky a zvláštní ustanovení. V takovém případě výrobky, které nejsou povinně certifikovány, nejsou zařazeny k těm produktům, na které se vztahuje povinná certifikace. V případě, že kompletně celé zařízení nemá povinnost certifikace, ale obsahuje jednotlivé komponenty, které povinnost CCC

mají, nemusí předkládat celé kompletní zařízení ani jednotlivé zabudované komponenty značení CCC. To však platí jen tehdy, když je zařízení naloženo jako jeden celek. Je třeba si ovšem dát pozor na dovoz náhradních dílů. Osvobození od povinnosti značení certifikace je možné např. pro výzkum a pro laboratorní testy. Platí to pro jednotlivé díly a montážní sestavy, jako je subdávka pro kompletaci na místě (podmínka: kompletní zařízení musí následně Čínu zase opustit). Platí to i pro strojírenské součásti pro kontrolu výroby (kontrola kvality) nebo pro náhradní díly pro údržbu či opravy již v importovaném strojním vybavení. Existuje možnost požádat o jednorázovou dodávku a získat dovozní povolení do Číny v rámci tzv. programu SPP (Special Processing Programme), aniž by bylo zapotřebí získat certifikát CCC. O takové osvobození od certifikace se musí ale žádat jednotlivě. O certifikát CCC se možné zažádat i na Internetu na adrese <http://www.cqc.com.cn/www/english/> (detaily jsou tam uvedeny). K tomu se pojí takzvané typové prověření v akreditovaných laboratořích v Číně a rovněž inspekce práce a služeb. Na inspekci přicházejí do podniku

zpravidla dva inspektoři na dobu dvou dní. Po vyhodnocení výsledků typového testu a inspekce kvality výrobků je certifikát vystaven, čímž je certifikát CCC uznán, či je v odůvodněných reklamaticích zamítnut. Certifikát obsahuje údaje o žadateli, obchodní značce, názvu výrobku, typ, sérii, výrobci, pracovišti, druhu certifikátu a jiných dalších relevantních technických normách a standardech, a uveden je rovněž datum vystavení.

Když je certifikát CCC uznán, je vystaven v anglickém a čínském jazyce. Následuje zanesení do datové banky CQC, které umožní celní správě zjistit, zda importované zboží je certifikováno. Označení CCC je na výrobku uvedeno. Zpravidla po dvanácti měsících po první certifikaci dochází k následné inspekci. Zbývá doporučit, aby se zájemce o získání certifikátu CCC či o osvobození této certifikační povinnosti obrátil na základě složitosti celého postupu s takovou žádostí na poskytovatele specializované služby (lze vyhledat např. „CCC compulsory service“).

Ralph Seydel
IHK Halle–Dessau

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše nevážně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? podle NKÚ posledních 17 kilometrů dálnice D8 mezi Lovosicemi a Řehlovicemi má 15 let zpoždění oproti původnímu plánu a místo odhadovaných 3 miliard se celkové náklady vyšplhaly na 14 miliard? (Jaký to kontrast mezi povinností hospodského k okamžitému nahlášení tržby i za jedno pivo v systému EET – ale né, to nelze srovnávat.)
- ? ministerstvo zahraničí České republiky nechalo zpracovat za cca jeden milion z účtu českých daňových poplatníků, pravda potřebný a užitečný, propagační videospot „Czechia Has Marvellous People“, kde byl (než se to opravilo) ovšem v úvodu a závěru místo naší světoznámé značky „PETROF“, zjevně a pravděpodobně gratis, propagován klavír americké výroby? (No „zaorat a zvorat“ se dá téměř vše, ale když si představíme úzkostlivost až trapnost s jakou se vypírávají, či rozostřují i bezděčně vyslovené anebo natočené značky výrobců třeba i v naší ČT, pak se nelze ubránit myšlenkám o kompetentní přemýšlivosti – pomíneme-li úmysl.)
- ? z našeho legislativního procesu odešel schválený tzv. „protikuřácký zákon“ v rámci něhož se hostinskému zakazuje pod pokutou až 50 000 Kč podat alkoholický nápoj lidem, u nichž se dá „předpokládat“ (oproti původnímu, že „ví“ – což je zásadní rozdíl), že půjdou třeba řídit auto, či jinak škodit? (Je otázkou, zda autoři a schvalovatelé tohoto ustanovení nebyli sami pod vlivem a zároveň předpokládali, že hospodští budou obdařeni zjišťovací kompetencí, jako třeba Policie, do jejichž struktur jako kdysi PSVB, by se tím pádem mohli hospodští zařadit.)
- ? není výjimkou odchod níže zařazených vysokoškolských pedagogů na střední školy, kde mají, po státem realizované pomoci regionálnímu školství, lepší platové podmínky? (No, když asistent na VŠ má průměrný plat 28 800 a učitel na střední škole 29 522, pak se může divit odborník na MŠMT stejně, jako v jedné bajce sedlák, který učil svého osla nežrat, až se mu to povedlo – ovšem osel pošel.)
- ? podle HN vědci z českobudějovického Biologického centra Akademie věd ČR, bádající na Aljašce proslavili opět náš malý národ, když objevili v lososech na Aljašce tasemnici, která byla zatím zaznamenána jen na tichomořském pobřeží Asie? (Je naprosto trestuhodné, na lidstvo i když na druhé straně znejišťují milovníky sushi.)
- ? „extrémně bohatá“ Česká republika má zákon, který zakazuje českým firmám dodávat služby a technologie íránské elektrárně Búšehr, i když „chudé“ USA a i EU již dávno podobná omezení odstranili? (Ono, komu není zhůry – zdůly dáno, ani v parlamentní kapli i bufetu nekoupí...)
- ? Česko, které se po jakési vládní „erekci“, která asi odezněla, posunulo ve světovém žebříčku vnímání korupce z nadějného 27. místa na místo 47? (Pusté pomluvy, protože pan premiér tvrdí, že vláda korupci snížila.)
- ? odborně připravený tzv. služební zákon, m.j. vylučující sedmdesátníky ze státní služby, zasáhl nečekaně také mizerně placené posudkové lékaře, kterých už tak z tabulových 450 chybí přes padesát a z těch stávajících 400 bude muset zhruba pětina odejít právě pro věk nad 70? (I v zákonodárném procesu je český zdravý selský rozum dobrá věc, ale když je chudák sám a jediný???)
- ? v rámci připravovaného zákona o „home office“ se zrodil na ministerstvu práce mimo jiných perel i nápad, uložit firmám zákonnou povinnost zajistit, aby člověku pracujícímu z domova nebyl znemožněn kontakt s ostatními zaměstnanci? (Že bychom oprášili myšlenku stmelování pracovních kolektivů v rámci hnutí Brigád socialistické práce, dnes samozřejmě „kapitalistické“? – Marx by z ministerstva paní Marksově měl asi radost.)
- ? naše ministerstvo školství (nebo školnictví?) v zájmu „odtučnění“ národa místo péče o eliminaci škod na našem vzdělávacím systému, který samo způsobilo, plýtvá energií a vydává takové nesmysly, jako tzv. „pamlsková vyhláška“, která věcně nic nevyřeší a povede jen k zánikům školních bufetů, které po EET již další ptákoviny neunesou? (Zjistit, kolika dětí se to týká a v jakém poměru osvěcenosti rodiny a neosvěcenosti bufetářky se pohybujeme, kolik která potravina čeho škodlivého obsahuje, jak zachytit korekce vědeckých názorů na jednotlivé potraviny, jak eliminovat chuťové zvyklosti rodiny, najít optimální vazbu mezi mírou pohybu a zatížením organismu dítěte nevhodnou potravinou, nastavit kontrolní mechanismy pro nově vyvíjené potraviny atd. atd.... – no to už je dílo a badatelský kšeft.)
- ? v době, kdy výkonnost českého hospodářství ohrožuje nedostatek technicky vzdělaných lidí, ministr zemědělství a jeho strana klidně síly nesouhlasí s plošnou povinnou maturitní zkouškou z matematiky, s tím že ji všichni zemědělci nepotřebují? (Je to zajímavý názor na hodnocení intelektuálního potenciálu zemědělců od jejich, asi v božskou prozřetelnost věřícího ministra – ovšem na druhé straně je pravdou, že u dvou opratí je matika asi opravdu na nic. Ale kde jsou dnes opratě?)

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Vítáme nové členy v OHK Most

Základní škola profesora Zdeňka Matějčka, Most, Zd. Štěpánka 340, p. o.

INELSEV Group a. s.

Severočeská teplárenská a. s.

Pavčina Krotká

Ladislav Kraus s. r. o.

SOTENA SERVIS a. s.

Rozšířte komunitu přátel Okresní hospodářské komory Most na <https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most> využijte i profil **Aktivní komora** na Facebooku, budete dostávat důležité informace jako první.

Otázka na závěr

pro prezidenta HK ČR Vladimíra Dlouhého

Pane prezidente, v květnu Vám končí Vaše první funkční období prezidenta HK ČR, kdy nejen pro Vás nastává čas bilancování a tudíž se nabízí otázka:

„Z čeho máte jako končící prezident HK radost, resp. co se Vám za uplynulé tři roky podařilo a nepodařilo, z čeho jste zklamán a co vidíte jako hlavní úkol pro prezidenta příštího?“

V posledních třech letech jsme uspěli při stabilizaci HK po jejím nepříliš šťastném předcházejícím období. Stali jsme se respektovanými partnery vlády, parlamentu, partnerských organizací i odborů při diskusi hospodářské politiky vlády. Zamezili jsme či aspoň zmírňovali řadu nedostatků hospodářské politiky vlády a postavili se proti některým pro podnikatelskou sféru škodlivým krokům. Bylo to především díky činnosti HK ČR v oblasti připomínkování legislativy (jen loni jsme připomínkovali asi 300 domácích a 80 zahraničních legislativních norem) a našeho aktivního působení mezi poslanci a senátory, ale i díky sérii našich pravidelných pracovních schůzek s premiérem Sobotkou a řadou ministrů.

Pokročili jsme také v integraci struktury Komory směrem ke zvýšení její akceschopnosti i v rozšiřování členské základny. Ve třetím roce mého prezidentského období jsme vytvořili a uvedli do chodu platformu spolupráce s cechy, asociacemi a sdruženími, tedy oborovou, respektive živnostenskou částí Komory; vznikla pracovní skupina Řemesla, jejíž vytvoření uvítal a v listopadu 2016 veřejně podpořil prezident republiky Miloš Zeman. Následně jsme mezi našimi

členskými organizacemi uvítali řadu nových členů, například Společenstvo uměleckých kovářů. Jen podotknu, že celkem bylo ve volebních obdobích 2014 až 2016 přijato 24 nových společenstev.

Podařilo se nám také – a podotýkám, že na základě velkého úsilí mého i našich viceprezidentů – doslova vydupat ze země sérii Krajských exportních konferencí, zaměřených zejména na malé a střední exportní podniky, které nemají přístup k potřebným informacím. Z oblasti významných nových produktů a služeb pro firmy připomenu naše převratné řešení pro hlídání povinností vůči státu s příznačným názvem PES (Právní elektronický systém s podtitulem Zbraň proti byrokracii či Povinnosti Efektivně a Snadno) a dále naši novou platformu pomoci podnikatelům se zvládnutím nástrah spojených se zavedením elektronické evidence tržeb (web HK ČR s názvem EET ano, ale). Mám samozřejmě radost také z toho, že se nám podařilo obnovit krásnou a významnou tradici oceňování významných podnikatelských a společenských subjektů a osobností. Trochu neskromně připomenu, že loňský ročník udělování Merkurových medailí a Vavřínů se dokonce stal jednou z hlavních mediálních událostí. Podobně jako exportní galavečer Roztáčíme kola exportu, který se konal již dvakrát, a to pod záštitou předsedy Senátu v historických prostorách Valdštejnského paláce.

Co se mi nepodařilo, z čeho jsem zklamán? Především se dosud plně nepodařilo zajistit transparentní a dlouhodobé financování činnosti všech složek HK ČR. Určitý dluh vidím i v tom, že zatímco HK se zdá být atraktivní pro cechy, asociace a společenstva, jsme stále málo atraktivní pro jednotlivé podnikatele a malé a střední podniky z pohledu regionálních struktur. Mám stále větší pocit, že to je dáno naší schopností lépe reprezentovat (možná rovnou řeknu lobovat za) společenstva a že jednotlivé firmy, především ty

menší a střední, se ptají, co jim členství v HK přinese. Tady vidím snad největší dluh.

Zklamán jsem také z rozdílu mezi slovy a skutky ze strany vlády. Všichni – politici, ministři, poslanci – nás ústně ujišťují o své podpoře a pomoci. Má-li však dojít ke skutkům, až příliš často se najdou důvody (především mezi úředníky ministerstev) proč ten či onen, pro HK palčivý problém nelze řešit.

Jako úkol pro dalšího prezidenta vidím obecně a možná dost omšele řečeno pokračování boje za zlepšování podnikatelského prostředí. Vláda v posledních třech letech pro podnikatele nic neudělala. Naopak jim dala řadu „dárků“ třeba v podobě kontrolního hlášení DPH a dalších nových administrativních opatření, která obtěžují a přinášejí podnikům náklady; navíc se všechno neustále mění – zákony, nařízení vlády, vyhlášky. K tomu se zhoršil přístup státních úředníků, zaměstnanci finančních úřadů počínaje a kontrolory různých inspekcí konče. Tito zaměstnanci státu, placení z daní odváděných podnikatelskou sférou, se málem netají tím, že v majitelích podniků i v OSVČ vidí už ze samé podstaty podnikání nepoctivce.

Dále jsem přesvědčen o tom, že by i příští prezident měl stejně jako já navštěvovat co nejvíce regiony. Nejen kvůli získávání informací o tom, kam je třeba napřít síly na centrální úrovni a získávání know-how z regionů, které lze využít pro ostatní části členské základny, ale také ve snaze napomoci větší integraci komorových struktur. Protože, jak známo, v jednotě je síla. A Hospodářská komora ČR potřebuje posilovat. Zatímco první mé volební období jsem z hlediska HK ČR považoval především za stabilizační, druhé období budu považovat – budu-li zvolen – za rozvojové.

Vladimír Dlouhý
prezident HK ČR

Bilfinger Industrial Services Czech s.r.o.

BILFINGER

Stabilní společnost Bilfinger Industrial Services Czech s.r.o. zabývající se poskytováním komplexních služeb v oblasti výstavby a údržby výrobních a energetických zařízení, je na českém trhu více než 20 let a zajišťuje práci pro více než 1000 zaměstnanců po celé České republice.

Do našich týmů hledáme technicky zralé a zdravě sebevědomé kolegy na tyto pozice:

- Pracovník technické kontroly
- Inženýr kvality
- Technik
- Lešenář/manipulační dělník
- Klempíř
- Mistr střediska údržby vysokého tlaku
- Strojní zámečník/ údržbář rotačních strojů
- Vedoucí skupiny/ lešenář
- Obráběč kovů/ soustružník

Nabízíme:

Náborový příspěvek, zázemí stabilní společnosti, práci na hlavní pracovní poměr, odborné zaškolení a možnost dalšího vzdělávání, dotovaná výuka cizích jazyků, kromě mzdy vás odměníme i zajímavým systémem firemních benefitů, dotované stravování, firemní akce pro zaměstnance

(sportovní turnaje, akce pro děti)

Klademe velký důraz na kvalitní pracovní podmínky, dbáme na dobré pracovní zázemí, lidský přístup a otevřenou komunikaci

Místo výkonu práce: Litvínov, Most

Termín nástupu: možno ihned

Informace o nabízených pracovních pozicích naleznete na webových stránkách www.bisczech.cz

Máte chuť stát se součástí našeho týmu? Pokud ano, kontaktujte nás!

Svůj profesní životopis pošlete na email: hr.bisczech@bilfinger.com

V případě dotazů volejte na tel. +420 476 456 602

MĚNÍME VIZE
VE SKUTEČNOST

**KDO
JSME**

SE ZA VÁS POSTAVÍ?
největší zástupce všech podnikatelů.

CO JE V NAŠICH SILÁCH?

PROSAZUJEME zájmy všech podnikatelů u státní správy a samosprávy, poskytujeme právní servis a aktivně se podílíme na tvorbě podnikatelské legislativy.

JAK VÁM ULEHČÍME PODNIKÁNÍ?

POMÁHÁME s exportní dokumentací, pořádáme praktické semináře, podnikatelské mise do zahraničí, podílíme se na zvyšování vaší profesní kvalifikace, posilujeme vaši pozici na trhu práce.

KDE VÁS VŠUDE JISTÍME?

PŮSOBÍME prostřednictvím široké sítě kontaktních míst po celé České republice a usnadňujeme vám vstup na zahraniční trhy po celém světě.

PROČ TO VŠECHNO PODNIKÁME?

VYTVÁŘÍME kvalitní podnikatelské prostředí pro váš rozvoj.

